

HLAS NÁRODA

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

„Vy reprezentujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorní! Jen svorným Bůh zehnává.“
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roc. (Vol.) X. — Číslo (No.) 51., 52.

Sobota (Saturday) 21. 12. (December) 1985

Tomáš Špidlík:

PROČ SE STAL BŮH ČLOVĚKEM?

je titul knihy sv. Anselma. Je to středověká disputace, dnes se nám zdá zbytečná. Stal by se Kristus člověkem, i kdyby byl Adam nezhřisil? Pak by nebylo třeba Vykupitele. A byli Adamův hřích příčinou, že se Syn Boží vtělil, pak je dobré, že se Adam hříchu dopustil! Bludisté uvah, že? Francouzské příslovi říká: „Několik kdyby a dostane se i Paříž do láhve!“

Východní autoři obvykle tvrdí: Bůh se stal člověkem, aby se člověk stal Božím. Proto bylo za všech okolností třeba Božího vtělení.

Máme-li vniknout do vnočního tajemství, je nejlepší cesta od nás samých. Ale stačím na to sám, abych byl opravdovým člověkem? Humanisté tvrdí, že člověk má dost síly a schopnosti k tomu, aby se stal velkým. Ale víme, že skutečnost je jiná. Kdo se pochlubí, že dosáhl touženého ideálu? Kdo zaručí mladému člověku, že dojde tam, kam by rád dospěl? Odkud vůbec jsou ideály, které přesahují náš konkrétní život? Vždyť se to zdá nerozumné! Nestálo by nám najist se, vyspat, spokojit se se svým místem,

se svou prací? Vždyť bychom byli spokojenější a klidnější. Tzv. buržoasní postoj k životu má dobrý vliv na trávení. Idealisté bývají hubení a neklidní. A přece si víc vážíme člověka s ideály a za hrdiny považujeme mučedníky lidstva, kteří šli za velkým cílem, a bohužel ho nedosáhli. Není to nelogické? Není to příčina velkých tragedií?

Ve starověku byli moralisté, kteří považovali nadlidské úsilí za hříšné, za „hybris“, která se bohům protiví a vždy předchází pád. Ale i tehdy etili bohorovně hrdiny jako dokonalé lidi. Sv. Pavel cituje Athénanům jejich básníka Arata: „Nevíte, že jste jeho rasy?“ - Žijeme v protikladu. Člověk je člověk, chce-li dosáhnout něčeho nadlidského, ale tím nicí sám sebe. Chce-li se spokojit jen s typicky lidským, s hrůzou zjišťuje, že velká část lidstva bojuje dosud za svá lidská práva. Scholastická zásada, že když Bůh něco tvoří, dělá to úplně, se jaksi na člověka nehodí. Něco v jeho struktuře chybí, aby se mohl správně vyvinout. Je tu stálá rozpolčenost mezi ideálem a

skutečností.

Na této rozpolčenosti ukazuje sv. Atanáš z Alexandrie potřebu vtělení Božího Syna. Nediví se že máme velké ideály, Bůh nás přece stvořil k svému obrazu a podobenství (Gn 1,26-27). Obraz vyjadřuje ideu - u člověka ideu Boží, která se má na světě zjevit a uskutečnit. Co však když ideu nevyjadřuje? Buď je špatně namalován, nebo ho někdo pokazil. U nás může jít jen o druhý případ. Bůh nás stvořil dokonale, ale obraz se znetvořil hříchem. Je krásný a ošklivý současně. Taková je situace lidstva. Je třeba zásahu umělce, který první obraz namaloval, ten ho může odborně zrestaurovat.

„Kdyby se pokazil portrét, namalovaný na desce, nánosem špíny, která jej přikryla, je nám jasné, že se tu musí objevit zase ta osoba, či je portrét,“ píše sv. Atanáš. K pochopení textu si musíme připomenout častá opakování řeckých Otců. Člověk byl stvořen podle obrazu Božího. Jediný pravý obraz Boží je Kristus. Bůh v nás tedy vymaloval podobu Krista. Když jsme ji zakryli špinou, objevuje se Kristus jako pravý portrét a podle něho se dá náš obraz restaurovat. Proto dodává sv. Atanáš: „Nejvyšší Boží Syn, který je pravý obraz Boha, ses-

Dřevoryt Arnošta Hrabala: Svátcec.

toupil k nám, aby restauroval člověka stvořeného k svému podobenství, aby člověk znovu našel to, co ztratil.“ Je tedy pro Otce Církve jasné, že pravý člověk nemůže zůstat jen člověkem. Obraz bez ideí není obraz, je to jen libivá nebo nepodařená snůška barev. I člověk, má-li zůstat Božím obrazem, musí vyjadřovat Boží ideu a tou je Kristus.

Dnes se hodně mluví o lidských právech. Správně! Nestáčí budovat státy, města, blahobyt, novou společnost. V nové společnosti se má člověk vyvinout do plnosti svého lidství. A ta je jen v Kristu.

Člověk se od ostatních liší tím, že poznává pravdu. Kde ji hledat, než jen v dokonalém odlesku Otce, tj. v Kristu? Sv. Atanáš píše: „Od chvíle, kdy se po celé zemi rozmnožila modloslužba a bezbožnost, kdo může,

lidi zase naučit poznávat nebeského Otce? Snad někdo, kdo by byl jen člověk? Kde by vzal sílu, projít celou zemi a kde by vzal moc, aby vzdoroval nástrahám a schopnostem démonů?“ Kristus zná pravdu, má Boží sílu, kterou nám může vstřípnit do srdce a je podle sv. Atanáše - i neuvěřitelně dobrý pedagog. Kdo chce mluvit s dětmi, musí mluvit dětskou řečí. Aby mluvil Kristus s člověkem o Božích pravdách, stal se sám člověkem. A tak lidé, kteří mysleli na lidské věci a mluvili lidskými slovy mohou skrze lidské věci pochopit věci božské. Pravým obrazem zahlédneme neviditelnou pravdu skrze viditelné formy.

Přestane-li být člověk Božím obrazem, co z něho zůstane? Božím obrazem se stáváme však jen skrze Krista a v Kristu.

(zkráceno)

ČESKO-AMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO "VELEHRAD", INC.

redakce, administrace a zaměstnanci Hlasu Národa

prejti upřimně

všem odběratelům, čtenářům, inserentům, přátelům, podporovatelům a všem našim křesťanům ve staré vlasti i v cizině

HOJNOST MILOSTÍ OD NOVOROZENÉHO KRISTA A KRÁSNOU VÁNOČNÍ RODINNOU POHODU

Opuštěným, nemocným a osiřelým starokrajanům i exulantům vyprošujeme Boží pomoc a ochranu

~~~~~

Sloupek informací

**o tichém diplomatickém cestování
našeho státního sekretáře
George Shultze po třech
komunistických zemích v Evropě,
a o zárodku malých nadějí
na lepší vyhlídky vztahů
mezi USA a SSSR
v roce příštím.**

Prevzaly USA iniciativu v jednání s komunistickými režimy v Rumunsku, v Jugoslávii a v Maďarsku?

Ani necelé 4 týdny po ženevské schůzce Reagan - Gorbačov, postal náš prezident svého státního sekretáře Shultze do Rumunska, Jugoslávie a Maďarska, aby vyslechl a posoudil pokonferenční atmosféru v těchto satelitních zemích Moskvy, kde se komunistické vlády až dosud odvážily k největšímu samostatnému postupu, jak ve vnitřních menších či větších hospodářských reformách, tak i k větší samostatnosti v zahraniční politice.

Už třeba jen fakt, že Jugoslávie dovolila před čtyřmi lety otevřít v Bělehradě kancelář OSN pro uprchlíky z ostatních komunistických zemí a je většinou neposílá zpět do Rumunska, Československa, Polska či Bulharska, svědčí o otevřené kritickém postoji jugoslávské komunistické federální vlády vůči Moskvě. A když loňského roku Moskva v pos-

lední chvíli zakázala i východoněmeckému diktátoru Honeckerovi jet na oficiální návštěvu do západoněmeckého Bonnu, rumunský Ceaucescu si tam brzy potom zajel a maďarský János Kádár si zajel do Paříže. Minulý týden se rozjelo do Moskvy přes tři sta US byznysmenů, tři americké velkobanky už opět nabízejí Kremlu půjčky k zaplacení amerického obilí a Gorbačov se chystá v březnu příštího roku navštívit Itálii. Z toho všeho je vidět, že Západ chce respektovat dnešní 40 leté státní hranice ve východní Evropě, USA s Anglií se snaží o pevnost aliance NATA, o společný solidární postup všech západních spojenců při jakýchkoliv jednáních s Moskvou, aby tak docílili větší účinnosti. Tím nechtějí Gorbačova nikterak „tlačit do rohu“, ale přimět jej k opravdu vážným jednáním. Tak bylo na př. v US kongresu nyní rozhodnuto, že na americkém velvyslanectví v Moskvě a ve všech hlavních městech satelitů dostane výpověď větší část mis-

tních zaměstnanců všech US velvyslanectví v zemích s komunistickými režimy, protože se „ukázalo“, že většina z nich dělá špiónážní práci a na sovětském velvyslanectví ve Washingtonu není zaměstnán ani jediný americký občan.

Reaganově administraci je sice jasné, že žádná se satelitních zemí nepůjde v zlepšování vzájemných vztahů s USA dále, než jim Moskva dovolí, ale jak se zdá, konečně došly naše autority na zodpovědných místech k dávno potřebnému závěru, že chce-li Moskva něčeho dosáhnout, nesmí to dostat zdarma a musí v něčem ustoupit také.

Zároveň však státní sekretář Shultz začíná vytrvale uplatňovat v diplomacii své promyšlené stanovisko, že je účinnější dělat v přístupu k jednotlivým satelitním zemím Moskvy rozdíly a nejednat s nimi, jako by byly nerozborným moskevským blokem. Chce-li si na př. rumunský na Západě zadlužený Ceaucescu uchovat svůj dosavadní statut favorizované země s USA, který mu pomohl zmenšit hospodářskou závislost na SSSR, musí urychleně změnit svůj dosavadní tvrdý postup s kritiky svého režimu a dokázat, že respektuje lidská práva, k nimž se v Helsinkách svým podpisem zavázal. Dnes je ještě předčasné se domnívat, že tento správný americký přístup přinese v brzké budoucnosti nějaký kladný výsledek, ale dnešní nutná potřeba všestranné americké pomoci rumunskému hospodářství, které se octlo v úplném marasmu by mohla Ceaucescu přimět k strážlivým ústupkům.

Chťe - nechtě, Gorbačov už nebude moci jednat s vládami v satelitních zemích jako jednali jeho předchůdci.

Uz začátkem příštího jara se také uvidí, jaké stanovisko zaujme Gorbačov k nové připravované návštěvě východoněmeckého Honeckera v Bonnu, a k čemu se bude pokoušet donutit polského diktátora Jaruzelského. Samozřejmě, že Moskvě může kdykoli to bude potřebovat přitáhnout v satelitních komunistických stranách šrouby, ale osmdesátá léta nejsou léta padesátá, a chce-li Gorbačov v Itálii přesvědčit automobilku Fiat, aby mu postavila v SSSR novou továrnu na nakladní auta, nemůže si dovolit příliš křiklavé hartusení na dělníky v Polsku, jejichž Solidarita se těší dodávkám italských dělníků velké přizn.

At' si to soudruh Gorbačov uvedomuje nebo ne, západní Evropa dnes důvěřuje více pravděpodobnosti presidenta Reagana než dosavadním dokázaným lžím Moskvy. Bude tedy hodně záležet na tom jak se bude sovětská delegace chovat při obnovených jednáních o odzbrojení ve švýcarské Ženevě příštího 16. ledna. Ted', po vřeholné konferenci Reagana s Gorbačovem bude celá západní Evropa hledět oběma delegacím přes ramena do karet a Sověti už nebudou moci tak bezostyšně lhát, jako lhali dosud.

A alespoň to dává o letošních vánocích všem lidem dobré vůle ve světě trochu naděje v lepší zítřky.

Obchod zbraněmi prosperuje

Export zbraní a zbrojního materiálu ze Sovětského svazu do zemí Třetího světa se neustále zvyšuje. Tento obchod byl vybudován tak, že se stal již podstatnou součástí obchodu Moskvy zbraněmi a zároveň také prostředkem sovětské zahraniční politiky. A sovětský obchod zbraněmi se stále více soustřeďuje na vývojové země, které mohou platit buď tvrdými valutami nebo naftou. Takto získané devisy umožňují Moskvě nakupovat na Západě technologii a obilí.

Ze 75 procent jsou kupci sovětských zbraní a válečného materiálu země Blízkého východu a severní Afrika, následovány Indií. Moskva dovede těmito zemím svou propagandou namluvit, že i při prodeji zbraní podporuje tyto země v jejich „protiimperialistickém boji“.

Moskvě nejde samozřejmě jen o zbraně. S prodejem sovětských zbraní jsou do většiny těchto zemí vysíláni také sovětské poradci a instruktoři a je jim nabízen také sovětský vojenský výcvik. Tím si Moskva zabezpečuje vliv ve strategicky důležitých zemích a soustavně sleduje linii svých vojenských opěrných základů v těchto nekomunistických vývojových zemích.

V uplynulých pěti letech byla Sýrie největším a nejdůležitějším příjemcem sovětských zbraní. Jen v roce 1983 dostala Sýrie dodávky sovětských zbraní za 1,7 miliard dolarů a kolem 5000 sovětských vojenských poradců a techniků jsou v této zemi. - Druhým největším odběratelem sovětských zbraní je Irák a Libye. U obou zemí je pravděpodobné, že za zbraně platí dodávkami nafty. V Africe jsou cílem sovětských

gola, Etiopie a Mozambík, v Jižní Americe Peru. V této zemi je také značný počet sovětských poradců a techniků a peruánští letci jsou cvičeni v Sovětském svazu.

Nikaragua dostávala sovětskou výzbroj původně přes Kubu a Bulharsko. Ale od listopadu 1984 dostává zbraně přímo ze SSSR. A mnohé nasvědčuje tomu, že část dodávek sovětských zbraní dostala Nikaragua darem.

A pokud se cen sovětských zbraní a válečného materiálu týká, snaží se Moskva všude nabízet levněji než západní země.

V Evropě - zdá se - došlo k opravdové sensaci: Francie deklaruje ochotu nepovažovat Německou spolkovou republiku jako dosud za své obranné předpolí a narázové území, ale za teritorium, které je nutno bránit stejně jako území vlastní. Francouz, býv. min. obrany Charles Hernu zdůrazňuje společné obranné zájmy obou států: „Právě vytvořené elitní francouzské vojenské jednotky jsou součástí francouzsko-německých svazků v oboru obrany a jsou francouzskou angažovaností k ochraně Německa, jakmile tak francouzská vláda rozhodne.“ - Francouzská elitní vojenská skupina k bleskové zásahu čítá 46.000 mužů. Zatím nemá atomové zbraně. Ale jakmile by byla vyslána k zásahu v zájmu bezpečnosti Německa, měl by Sovětský svaz předem vědět, že má co činit s atomovou mocí. V Paříži bylo vyhlášeno, že ochrana Západního Německa konvenčními a atomovými zbraněmi je podstatným a vzrůstajícím zájmem Francie. V Německu tak končí desetiletí nejistoty, že jeho nejlepší přítel, Francie, by mohl Německo v rozhodující chvíli nechat na holičkách. A Bonn věčně naznačil, že německou kooperací by se daly ulehčit francouzské finanční starosti ve zbrojním oboru. Byl by to německý příspěvek k tomu, aby mohla Francie vybudovat dostatečně silnou odstrašující atomovou moc, jejíž rakety by měly dostatečně daleký dolet, aby bylo ostřelování německého území vyloučeno. V blízké budoucnosti je možno očekávat francouzské atomové rakety s doletem až do západního Ruska.

**Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st. Ave**

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)
(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

**BOHU, CÍRKVI, NÁRODU
VYDÁVÁ:**

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. Chicago Ill. 60623
Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360. Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich ob-
sahem ztotožňovat. — Zasláné rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

1. listopad 21. 1985 — Vol. X, No. 51, 752.

**LETOŠNÍ ČESKÁ „PŮLNOČNÍ“
JE O ŠTĚDRÉM VEČERU
V ÚTERÝ 24. PROSINCE
V 9:00 HODIN VEČER V KOSTELE
PANNY MARIE SVATOHORSKÉ V CICERU.
PŘIJDTE VŠICHNI. KDO MŮŽETE!**

XXVIII. REPRESENTAČNÍ PLES

Tak jsme již předbezně několikrát oznámili. Sdružené československé organizace metropolitního Chicaga pořádají tradiční REPRESENTAČNÍ PLES - pořadím již dvacátý osmý - v sobotu 8. února 1986 ve velké taneční dvoraně Union Hall, Joliet Route a La Grange Road v Countryside, Ill. Ples je připravován v mimořádném rozsahu a s velkým nadšením, aby byl opět velkou společenskou událostí našeho krajského života chicagské oblasti v duchu našich národních tradic, jak tomu bývalo za

dob svobody naší rodné vlasti.

Ples bude zahájen přesně v 8:30 hod. večer proménádou a valčíkem a pak bude ihned nasledovat tradiční uvádění debutantek plesu s tanečním doprovodem naší mládeže. Tento pěkný program, který je součástí Representačního plesu už po dobu 25 let navěcňuje a bude řídit známy taneční mistr Zdeněk Machalka. Pro etosm ples se přihlásilo 6 mladých dívek pro jejich prvý společensky debut.

K tanci budou opět vyhrávat dvě hudby, tradiční dechová a moderní taneční orchestr za řízení oblíbeného kapelníka

George Pichy, které jistě uspokojí všechny návštěvníky plesu. Vyborna domácí kuchyně bude dobře zásobena oblíbeným a chutným českým jídlem; bude otevřena již od 7. hod. večer. Rovněž i bar bude dobře zásoben domácími a importovanými nápoji.

Vstupné je \$10,- za osobu. Poněvadž se očekává i letos mimořádně velká návštěva, doporučujeme, abyste si včas zajistili rezervaci stolu a zakoupili vstupenky. Předprodej a rezervace je u fy: Weber Travel Agency, 6805 W. Čermák Road, Berwyn, Ill. 60402, ☎ 749-1346.

Zveme Vás, milí přátelé, k návštěvě našeho XXVIII. Representačního plesu. Veríme, že naše pozvání neodmítnete a přijdete mezi nás strávit příjemný večer, v družné a přátelské zábavě.

Těšíme se na shledanou s Vámi v sobotu 8. února 1985.

**XXXV. REPRESENTAČNÍ PLES
OBLASTNÍHO VÝBORU
ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ
RADY AMERICKE**

V době kolem svátků vánočních vždy dostáváte pozvánky na náš reprezentační ples. Tak je tomu i roku letošního, kdy Vás srdečně zveme na náš XXXV. Representační ples, který se koná v sobotu 25. ledna 1986 v tanečním sále předního chicagského hotelu The Ritz - Carlton, 160 East Pearson Street.

Cestou krajského tisku zveme na náš XXXV. Representační ples celou naši krajskou veřejnost: všechny ty, jejichž adresy nemáme a nemohli jsme jim tedy naše srdečné pozvání poslat osobně poštou.

Plesové přípravy jsou v plném proudu. Naše letošní debutantky navěcují již v Sokole Stickney své představení se krajské veřejnosti a polonézu, kterou se svými tanečnicemi předvedou. Rovněž taneční skupina Beseda/Domov za vedení Jana Uhlíře a Zdenky Zidlické připravuje nové tance pro své vystoupení v programu večera.

Předsedkyně plesu Vlasta Vrázová s grafikem Milanem Košářem pilně pracují na upomínkové plesové knížce, kterou jako vždy účastníci večera obdrží.

Oblíbená „Bill Scott Or-

chestra" - dobře známa ze svých vystoupení při společenských událostech chicagské oblasti, a při které se návštěvníkům našeho loňského plesu tak dobře tančilo - zpřijemní náš slavnostní večer pečlivě vybranou hudbou.

Naše letošní půvabné debutantky svým vkusným způsobem společností představí naši osvědčení „Master & Mistress of Ceremonies“ Dennis & Mary Ann Sadilek.

Koktejly (cash bar) se podávají od 6 hodin večer; večere začne v 7:00 hodin. Cena listku včetně večere \$50.00 O rezervace volejte laskavě kaneclár ČSNRA v úředních hodinách od 9:00 A.M. - 2:00 P.M. (☎ 656-1117). Šeky vystavené na Oblastní výbor ČSNRA zašlete laskavě na adresu: 2137 So. Lombard Ave., - Room 202, Cicero, Ill. 60650 - 2081.

Listky je nutné zaplatit předem plesu. Buďte tak hodní a neodkladejte své přihlášky! Pozvete na ples své přátele a známé jistě si z něj odnesou krásné vzpomínky do budoucna.

Zveme Vás co nejsrdečněji, abyste přišli s námi prožit radostnou atmosféru tohoto slavnostního večera, který se stal tak velmi významnou událostí společenského života naší zdejší národní větve.

Za Oblastní výbor ČSNRA Vlasta Vrázová, předsedkyně s plesovým výborem.

Frána Srámek

Můj cíl

Po sněhu půjdu čistém, bílém,
hru v srdci zvonkovou,
vánoční země je mým cílem,
Až hvězdy vyplouvou,
a budu blízko již. A budu ještě
blíž,
až lesm půjdu tmou.

Tu ztičnu tak, jak housle spící,
a malý nahle, dětinný,
a v rukách žmole beraníci,
včarován v ticho mýtiny,
tu budu blízko již. A budu ještě
blíž,
svých slz až přejdu bystriny.

Mír ovane mne, jak by z chléva,
v němž vůl a ošík klmají,
světýlka stríknu z prava, leva,
noc modrá vzlykne šalmají,
tu budu blízko již. Ach, jsem tak
blízko již,
snad pastýři mne poznají...

**Vlasta Kršková
na Johnny Carsonově
programu**

Z Hlasu národa ze 7. prosince jste se dověděli, že Vlasta Kršková - známa kralovna polky - šťastná maminka a také již starostlivá babička, dostala pozvání, aby v úterý 10. prosince vystoupila ve večerním zábavném programu po celé Americe populárního Johna Carsona. Jistě mnoho našich krajanů v Chicagu i v jiných městech zvědavě čekalo v úterý večer u televizních přijímačů, zdali tomu tak skutečně bude. Vlasta je ze svých zájezdů už sice v USA známa, ale vystoupit na celonárodní TV obrazovce to pro ni přece byla premiéra. Po zprávách na stanici čís. 5 - když ji John předběžně svým posluchačům představil spatřili jsme Vlastu jak cíle přitancila na

jeviště v rytmu světoznámé Vejvodovy polky „Skoda lasky“. Její hru na harmoniku doprovázela celá Doc Severinsonova kapela. Vlasta, jak je jejím zvykem, vyzývala diváky, aby zpívali s ní. Svým elánem dokázala publikum zmagnetizovat. Jistě byla ráda, že se jí podařilo Vejvodovu polku na Carsonově programu hrát. Znala jej osobně od dětství, jakmile u nás doma začala na veřejnosti vystupovat jako malá „záračná“ harmonikářka, a po celý život si jej nesmírně vážila; kde mohla, snažila se jeho hudbu propagovat.

Potom odpovídala na Johnovy otázky, jak od dětství hrála na harmoniku za velké maminičiny podpory, jak byla v Československu známá jako Shirley Temple, jak s rodiči z Československa uprchla, v šestnácti letech se provdala a je šťastně vdaná dosud, neboť její manžel John jí byl vždy velkou oporou a měl živé pochopení pro její hru na harmoniku. Carson se jí zeptal na původ melodie a tance polky. Vlasta vyprávěla divákům o neznámém českém děvčeti Aničce a půltaktu, který dala do svého radostného tance, a přitom Vlasta poděkovala Polákům, že se zasloužili o rozšíření české polky ve světě. Zeela carsonovsky legračně řekla, jak své vlastní znělky v polkovém rytmu skládá, a nakonec mu zahrála a zazpívala polku, kterou složila pro něho.

Vlastě se tedy splnila její touha vystoupit v programu Johnny Carsona. S přáním dalších úspěchů, upřímně jí k tomu gratulujeme.

Redakce

**Hojnost zdraví,
osobní i rodinné spokojenosti
v roce 1986**

přejí

**FRANK MARIK AND SONS
FUNERAL HOME**

ROBERT F. MARIK FRANK E. MARIK FRANK R. MARIK

2534 S. Pulaski Rd., Chicago, Ill. 60623
Tel.: 521-3972

**Čs. národní rada americká
Oblastní výbor Chicago**

srdečně zve na

XXXV. REPRESENTAČNÍ PLES

pořádaný v sobotu večer

25. ledna 1986

v plesové síni hotelu

**THE RITZ-CARLTON
CHICAGO**

160 East Pearson Street

PŘEDSTAVENÍ DEBUTANTEK 1986
Vystoupení taneční skupiny Beseda/Klub Domov

Hraje známý orchestr Bill Sott

VEČERNÍ ÚBOR

Koktejly v 6 hod. večer (bar za hotově)

Večere v 7 hod.

Vstupné včetně večere \$50.00

Prodej vstupenek a rezervace stolu v úředovně ČSNRA
7656-1117 - Úřední hodiny 9.00 A.M. - 2.00 P.M.

DOBA ADVENTNÍ

ČTVRTÁ NEDELE ADVENTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, z andělova zvěstování jsme poznali, — že tvůj Syn se stal člověkem. — Prosíme tě: Vlej nám do duše svou milost, — abychom skrze jeho umučení a smrt dospěli k slávě vzkříšení. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA MICHEÁŠE (Mich 5, 2-5a)

Toto praví Hospodin: A ty, Betléme Efratský, malý jsi mezi judskými městy, z tebe vyjde ten, který bude vládcem v Izraeli, jeho původ od pradávna, od věčnosti. Proto je Hospodin opustí až do doby, kdy rodička porodí; potom zbytek jeho bratři se vrátí k izraelským synům. Bude stát a pást v Hospodinově síle, ve velebnosti jména Hospodínova, svého Boha. Oni pak budou požívat míru, neboť jeho moc se rozšíří až do končin země. On sám pak bude pokojem.

2. ČTENÍ Z LISTU ŽIDŮM (Žid 10, 5-10)

Bratři: Když Kristus přicházel na svět, řekl: "Oběti krvavé ani nekrvavé jsi nechtěl, ale dals mi tělo. V celopalech a v obětech za hřích jsi neměl zálibu. Proto jsem řekl: Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy."

Po prvních slovech: "oběti krvavé ani nekrvavé, celopaly ani oběti za hřích jsi nechtěl a neměla v nich zálibu" — a přece to všechno je předepsáno v Zákoně — hned dodává: "Tady jsem, abych plnil tvou vůli." To první ruší, aby zřídil to druhé. A touto 'vůli' jsme posvěceni obětováním těla Ježíše Krista jednou provždy.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 1, 39-45)

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do hor do jednoho judského města. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu.

Když Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, radostí se pohnulo dítě v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala velikým hlasem:

"Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého. Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Hle, jakmile se zvuk tvého pozdravu dotkl mých uší, pohnulo se radostí dítě v mém lůně. A blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!"

Do New Yorku
a okolí

H & S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecínky, salámy, klobásy, domácí salámy, papriková slanina, tlačěnka a jiné masové výrobky. — Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelička každý den čerstvé.

NAŠE SPECIALITA: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - majitel

35-10 DITMARS Blvd., ASTORIA, New York
(mezi 35. a 36. ulicí) ☎ AS 8-8468

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

DOBA NAROZENÍ PÁNĚ

25. prosince

V noci

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, tys ozářil tuto posvátnou noc jasem pravého světla — a dal jsi nám na zemi poznat, — že tvůj Syn se pro naši spásu stal člověkem. — Dej, prosíme, ať s ním také v nebi prožíváme věčnou radost. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 9, 1-3. 5-6)

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzhází světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvyšuješ radost; veselí se před tebou, jako se jáás ve žni, jako plešají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jeho, které ho tížilo, prut na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů.

Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a nazván je jménem: podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje. Jeho vladařství vzroste a pokojí nebude konce na Davidově trůně a v jeho království, on je upevní a utvrdí právem a spravedlností od tohoto času až na věky. Způsobí to horlivost Hospodina zástupů.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA TITŮVI (Tit 2, 11-14)

Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života a světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně, a přitom očekávali to, o čem máme naději, že nám přinese blaženost: slavný příchod našeho velikého Boha a Spasitele Krista Ježíše. On vydal sám sebe za nás, vykoupil nás z každé špatnosti a očistil si nás tak, abychom byli jeho vlastní lid, horlivý pro konání dobrých skutků.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 2, 1-14)

Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Tento první soupis se konal, když Syrii spravoval Quirinius. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města.

Také Josef se vydal z Galileje, z města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě.

Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenk a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechem.

A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. Anděl jim řekl: "Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí." A hned tu bylo s andělem mnohoství nebeských zástupů a takto chválili Boha:

"Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v nichž má Bůh zálibení."

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

vyrobený v Československu

Na svou letní vilu v Castel Gandolfo odjel sv. Otec Jan Pavel II. už 7. července k večeru: z balkonu vily přál sobě, obyvatelům městečka a výletníkům odpočinek nejen tělesný, ale i duchovní. Každou středu jel vtrulníkem do Říma, aby udělal na náměstí sv. Petra generální audienci - 7. srpna jí byli přítomni účastníci naší cyrilometodějské pouti - vyjmečně udělil soukromé audienci, ale vícekrát sám vyšel ven. Tak v pátek 19. července, zdá se úplně nepozorován, si vyjel na snih na nejvyšší horu ve střední Itálii Gran Sasso - známou tím, že z ní unesl SSman Skorzeny ke konci druhé světové války italského diktátora Benito Mussoliniho, který tam byl internován. - 6. srpna sloužil ve farním kostele mši svatou k 7. výročí smrti svého předchůdce na papežském stole Pavla VI. a v kázání vzpomněl též 20. výročí svržení atomové bomby na japonská města Hirošimu a Nagasaki. Obyvatelům obou těchto měst adresoval zvláštní televizní poselství: zdůraznil v něm, že jak válka, tak i nůr mají kořen v lidském srdci, zabíjí člověk, nikoliv jeho meč nebo raketové střely, nutná je tedy vážná a co nejuplněnější výchova k míru. Problémům světové politiky věnoval několikrát zmínku při generálních audiencích: tak při zahájení k 10. výročí Helsinské konference připomněl přínos Svatého stolce při sestavení jejího závěrečného dokumentu, zvláště co do respektování svobody svědomí a náboženství, ale neopomenul tu dodat, že především na tomto poli zbývá ještě vykonat mnoho. Několikrát vystavil svou bolest nad únosy nebo i zavražděnými misionáři a řeholními sester v Angole, Mozambiku, na Filipínách nebo v Libanonu - mezi unesenými oběťmi USA koncem června byli i tři kněží, kteří doprovázeli poutníky ze Svaté země; veřejně odsoudil segregaci politiku jihoafrické vlády, odporující důstojnosti člověka, stvořeného k podobnosti Božímu a povýšeného za Božího syna a deuru.

Poutníky z Eisenstadtu v Rakousku vybízel, aby udržovali styky s církvemi utlačovanými v sousedních zemích. 25. srpna vzpomněl, že před rokem sloužil mši svatou k 500. výročí smrti litevského knížete sv. Kazimíra, jehož oslav se nemohl zúčastit osobně, že však v hloubi srdce doufá, že mu bude možné zavítat mezi litevské věřící, až budou za tři roky oslavovat 600. výročí svého obrácení na křesťanství, připravují se na ně v řířletém prog-

KŘEŠTANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

ramu, pověděli mu to zástupci litevské církve, s nimiž se setkal v Nairobi v Africe. - Začátkem září se účastnil referátů symposia o krizi v současném světě, které v papežském paláci uspořádal vídeňský Ústav pro vědy o člověku; mluvili mj. polsky filosof, býv. marxista Leszek Kolakowski, a němečtí Hans Georg Gadauner a von Weizsäcker. Z Castel Gandolla se vydal na dvanactidenní cestu do sedmi zemí střední Afriky; v Nairobi byl přítomen závěru 13. světového eucharistického sjezdu, v Abidžanu v Kamerunu konsekroval novou katedrálu a v zaireském hlavním městě Kinšase prohlásil za blahoslavenou řeholní sestru Anuaritu Nengapetu - mučednici za čistotu. 8. září vykonal desetihodinovou návštěvu ve velkovévodství liechtensteinském. Jak mše svatá na sportovním stadionu obcí Eschen a Mauren, tak i krátký projev před poledním Anděl Páně byl výzvou k důslednosti ve víře a zvláště raznou obranou svatosti a nedotknutelnosti rodiny a manželství a odsouzením potratu. Mladé vybízeli, aby byli na stráž před rozkladnými ideologiemi, které tvrdí, že morální řád člověka a rodiny, jak ho Bůh vtiskl do planu stvoření, je překonan; bohatství, ze kterého se jejich země těší se má stát požehnaním pro druhé, tím že se o ně rozdělí s těmi, kdo trápí. Návštěva sv. Otce tvořila zahájení velkých lidových mší, které mají heslo: Ano k životu; kněží při mších mají vybízet k osobní zpovědi a k společné modlitbě v rodině.

Na svátek sv. Petra a Pavla sloužil Jan Pavel II. slavnou mší svatou nad hrobem prvního z papežů a při ní udělil 12 metropolitním palácům, liturgické roucho, které je symbolem jejich spojení s papežem a se sv. Petrem, u jehož hrobu jsou uchovávána. Při mši svaté byla provedena Korunovační mše od Wolfganga Amadea Mozarta - vídeňský Ullharmonický orchestr a pěvecký sbor se sólisty řídil slavný Herbert von Karajan, který spolu s manželkou a dvěma dětmi přistoupil pak k sv. přijímání. „Korunovační mši“ zdá se složil Mozart ke slavné korunovační milostného obrazu P. Marie Am Planu v Salzburku. Den předtím sv. Otec přijal v audienci kardinály, členy římské kurie a zaměstnance státu Vatikánské město. Jeho projev bylo ujištěním, že katolická církev bude i

nadále pokračovat v ekumenickém dialogu s křesťanskými církvemi v úsilí o další přiblížení a kýžené plně společenství; tak vzpomněl 25. výročí založení Sekretariátu pro jednotu křesťanů. Slavnostem v rámci svátku knížat apoštolů byla jako jiná leta přítomna delegace, zastupující konstantinopolský pravoslavný patriarchát - při zvláštní audienci Jan Pavel II. vzpomněl výročí smrti sv. Metoděje, vyslaného s bratrem Cyrilem právě z Konstantinople na „jedno z nejvýznamnějších evangelizačních posláních Evropy.“

30. června Jan Pavel II. vykonal 51. pastorační cestu po Itálii; v Teramu v horském kraji Abruzzí zakončil diecézní eucharistický sjezd, v Atri, na náměstí před starobylou katedrálou z 12. století, postavenou nad římskou cisternou, promluvil k nemocným v Isola Gran Sasso, u hrobu sv. Gabriela Posentihó, studenta bohosloví z řádu pasionistů, řeholním jménem „p. Marie Bolesné“, k mladým, jichž je nebeským ochráncem; mají být svědky lásky a solidarity, nést křesťanskou radost do škol a na pracoviště, k osamělým, ke všem, kdo ji hledají tam, kde není, jako v drogách, alkoholu, násilí, v neúctě k bližnímu; ale nezapomenout přitom, že tato radost přýští z tajemství kříže. 23. června prohlásil blahoslavenými italského kněze z kongregace Milosrdných bratří Benedikta Manniho (1844-1914) a Petra Friedhofena (1819-1860),

zakladatele Milosrdných bratří od Panny Marie Pomocnice, pocházejícího od Koblenze v NSR, který byl v mládí komínkem. Za přítomnosti sv. Otce schválila kongregace pro konání procesů svatořečení hrdinný stupeň ctností papeže Pia IX., Jana Marii Mastai Ferretihó (1792-1878), za něhož r. 1870 italská vojska obsadila Řím a který svolal I. vatikánský sněm, na němž byla prohlášena za článek víry neomylnost papeže ve věcech víry a mravů. 19. světový den míru, který se bude konat v katolickém světě 1. ledna 1986, má téma: „Mířhodnota bez hranic; Sever-Jih, Východ-Západ; míř je jediný.“ A Dny hromadných sdělovacích prostředků, slavené v neděli po svátku Nanebevstoupení Páně, roku 1984 a 1985: Sdělovací prostředky a křesťanské vytváření veřejného mínění a Sdělovací prostředky a šíření spravedlnosti a míru.“ Soustrastným telegramem sv. Otec vyjádřil svou účast obětem mj. leteckých neštěstí v Japonsku, Irsku, Velké Británii, železničních neštěstí ve Francii a přírodních katastrof v Teseru v sev. Itálii, kde povolila vodní hráz a zatopila na 250 osob, většinou vyletníků. Své blahopřání poslal nově zvolenému prezidentu Italské republiky Francesco Cossigovi; v předvečer svého uvedení v úřad Cossiga, věřící praktikující katolik, byl přítomen papežově mši a byl jím přijat v soukromé audienci. Svůj pozdrav poslal dále účastníkům Mezinárodního mítingu přátelství, který už po

šesté pořadalo v Rimini agilní mladežnické sdružení Comunità e Liberazione, letos na heslo: „Co je člověk: Zvíře - Parsifal - Superman?“ Člověk hledá konec konců Krista, píše sv. Otec, tak jako ho hledal, i když někdy bloudil a se i mýlil Parsifal, osobnost středověkých legend, rytíř Svatého Grálu, obsahujícího Kristovu krev. V rámci mítingu měl nás Otec biskup Jaroslav Skarvada meditací nad encyklikou „Slavorum Apostoli“, vydanou k výročí smrti sv. Metoděje.

V audienci sv. Otec přijal mj. vicepresidenta USA George Bushe; japonského ministerského předsedu Yasuhiro Nakasona - podle novinářů předmětem soukromého rozhovoru byly míř a odzbrojení ve světě a situace katolické církve v Japonsku, jež je jako kapka 400.000 věřících v moři 120 miliónů obyvatel, ale její vliv a význam v národním životě přesahuje tuto statistiku; býv. vládce Kambodže, dnes exulanta, pracujícího za osvobození své vlasti ze jha komunistického Vietnamu, prince Norodoma Sihanuka; starostu města Betléma arabského křesťana Eliase M. Freije; delegaci jordánské vlády a Arabů Palestinců, která ho informovala o svém posledním plánu na nastolení míru ve Svate zemi; předsedu Světové federace luterských církví-madžarského biskupa dr. Zoltana Kaldyho; skupinu

malomoocných z útulku v Gioia del Colle v jižní Itálii - ujistil je úctou, láskou a porozuměním, na které mají právo, a vyzýval, aby i sami hleděli vyjit z pocti, že jsou neužiteční druhem, a stali se zdrojem duchovního i hmotného dobra pro druhé; členy generální kapituly řádu františkánů - kladl jim na srdce, v duchu jejich svatého Otce Františka, věrnost Kristu a jeho evangelium, prožívanému v lásce a chudobě, synovskou úctu k P. Marii a věrnost církvi; účastníky symposia o relativistické astrofyzice - ve slovech papeže o vztazích mezi vědou, člověkem a lidskými právy a případném rozporu mezi vědeckým rozvojem a politickými komplikacemi, viděli novináři narážku na osud tolika vědců, kteří se pro své osobní přesvědčení octli v nemilosti svých vlád, a konkrétně na osud sovětského fyzika Sacharova: „Osobní osudy těchto velkomyslných mužů a žen dosvědčují onu velkou tragédii, jakou zakouší mlčící, bezmocná společnost“; účastníky symposia na téma „Hranice kosmologie“, pořádaného Vatikánskou hvězdárnou u příležitosti 50. výročí zahájení jejich vědeckých badání - lepší poznání vesmíru a vůbec přírodních věd vede k uvědomění si vlastní slabosti a nepatrnosti, ale na druhé straně i velikosti, že člověk je středem celého tvorstva, že takovým jej stvořil Bůh.

*****

ČESKÉ A SLOVENSKÉ KNIHY VE VIDNI
 Lindengasse 5, A 1070 WIEN, ☎ 963 779
 (v centru, za rohem obchodního domu Herzmannský)

Otevřeno denně (mimo pondělí) 10-12, 15-18 hod.
 v sobotu 9-12 hod.

Časopisy a některé knihy pro návštěvníky
 z Československa zdarma.

*****

**Radostné vánoce,
 spokojený a úspěšný
 NOVÝ ROK 1986**

všem našim ctěným zákazníkům
 ze srdce preji
 k Vaším službám vždy připravení
 majitelé obchodu

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

VÁNOCE SE BLÍŽÍ

a proto navštivte náš obchod pro vhodné dárky jako:
 krystalové sklo, keramiku, granáty, české knihy a slovníky,
 české a slovenské rekordy a kasety, šátky na hlavu a kapesníčky.

Z Československa máme letos poprvé vánoční ozdoby na stromky v různých vzorech. Ceny od \$1.25 do \$4.50.
 Také z Československa největší výběr čokoládových ozdob na stromek, tradiční čokoládové kolečky, evropské bonboniéry a vánoční oplatky.

Máme kukuričné panenky (Corn Husk Dolls) z Československa jako Mikuláše, Betléma, Matka s houskou a jiné.
 Budete péct cukroví? Máme různé formičky, kuchyňské kořem. Na „kubu“ - hříbky a krupky.
 Blahopřejné karty na vánoce - anglické, české, slovenské a jiné řeči.

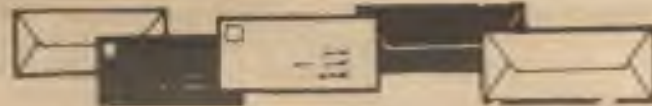
- Pište si o nové katalogy -

Jarošová Emma: Dům u dvou skotků (roztomilé vyprávění pro milovníky psů a jiných zvířat), \$9.50 pošt. \$11.00.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
 BERWYN, ILL. 60404 ☎ (312) 484-3459.

Zastupce
Tuzex
 dárkové společnosti do Československa.
 Přijďte se podívat, rádi Vás obsloužíme.

DOPISY našich čtenářů

Vancouver - Washington
Čtená redakce mileho Hlasu
národa, milý důstojný Otče
Vojtěchu a všichni kolem Vás.

predne Vás všechny poz-
dravuji a přeji Vám k blížícím se
svátkům - největšího důkazu
Boží lasky k lidem - Narozem
samého Božího Syna - Ježíška v
chudobě betlémských jesli -
dobře zdraví. To je největší dar
Pana Boha, a pak jeho milost
viry v Jeho Syna - Vykupitele. A
i když tenhle dar viry je velmi
důležitý, člověk jej nemůže ob-
držet, když nežije, a proto Vám
přeji zdraví napřed, protože
vím, že viru máte, když pro nás
tak obětavě děláte Hlas národa.
Bez viry v Krista Pana - Božího
Syna, našeho jediného Spasitele
a zachrance, byste se asi na tu
namáhavou práci - vydávání
katolických českých novin v
cizině „vykašali“. Proto na Vás
všechny, kdo ty noviny děláte,
ve svých roztržitých modlitbách
myslím a obětuji za Vás všechny
své tělesné bolesti svého stáří. A
taky za ty věrné věřící v rodné
vlasti našich předků, kteří
dokazují věrnost své víře kuráží,
i když jsou za to všelijak hos-
podářsky diskriminováni.
Nechť proto narozený Ježíšek
tím více žehná Vaší nábožensky
i národně uvědomělé práci,
abyste v ní mohli pokračovat i v
roce příštím. Kéž by dal vše-
mohoucí Bůh, aby se v příštím
roce 86 silné USA nějak
dohodly s SSSR o tom odzbro-
jení, protože válku nechťejí lidé
na východě ani na západě, a náš
president by těm bezbožným
komunistům neměl dovolit nic
prodat ani odpustit, dokud
nebudou respektovat ta nejzá-
kladnější lidská práva na
svobodu, která sami v různých

mezinárodních dokumentech
podepsali.

Koncem starého roku prisel
tedy zase čas, abych si pře-
dplatila nový ročník Hlasu
národa, který mám ráda, proto-
že mne seznamuje v lehké
srozumitelné zkratce se vším, co
se děje ve světě, v církvi svaté
naši všeobecné a s těžkým
utrpením věřících ve vlasti mých
předků. Posílám šek na \$35,
abych alespoň pětkou přispěla
na Vaše výdaje těm, jimž posi-
láte naše noviny zdarma do up-
rchlických táborů v Evropě,
anebo chudým a nemocným v
USA či v Kanadě, kteří tak-tak
vyjdou každý měsíc se svou
pensí „Social Security“. Jak
ráda bych Vám poslala deset-
krát - dvacetkrát tolik, ale sám
Bůh ví, že tolik nemám. Snad
Vám pošlou ti, kteří jsou zdraví
a dosud vydělávají a přitom pro
svou viru zároveň chápou, že si z
tohoto světa nic, ale pranic
neodnesou, ale jen to, co
obětavě udělali a čím přispěli na
dobrou věc. A Vy se v Hlasu
národa i ve Svazu českých
katolíků o dobré, spravedlivé a
pro nás potřebné věci poctivě
snažíte.

Nedivte se, že šek, který Vám
posílám je podepsán jiným
jménem. Je to jméno mé prov-
dané dcery, v jejíž rodině nyní
dočasně žiji. Proto mne můj
krajan nemohl „nalézt“, i když
jste už dvakrát v H.N. dočasnou
změnu mé adresy a telefonu oz-
námili, za což Vám moc děkuji.
Byla jsem nemocná, a moje
hodná dceruška si mne na čas
vzala k sobě.

Znovu Vám i všem věrným
čtenářům, dopisovatelům a pře-
dplatitelům vlnuju šťastné a
veselé vánoce a hodně zdraví a

Božího požehnání v celém
novém roce.

Vaše věrná čtenářka z Vancouv-
eru

A. Truhlářová

Naše milá věrná čtenářko,

upřímně Vám děkuji za Vaš
moudrý dopis, za předplatné
a „vdovin groš“ na tiskový fond.
Po deseti letech práce v tiskárně
Národa a Katolika, stejně jako
po dalších deseti letech v re-
dakci Hlasu národa, jsem se
přesvědčil o svatosvaté pravdě
biblí a zvlášť Kristova poselství
v Novém zákoně o pro vzdejší
práci a věčnosti důležitém „vdo-
vině groši“ - který v historii
našeho národa nepostavil sice
Národní museum a Myslbekovu
sochu sv. Václava na Vác-
lavském náměstí v Praze - (to
dokázala jen štedrost zámož-
ného vlateneckého architekta -
mecenáše, stavitele Hlávky) -
ale Kapličku nad Vltavou -
Národní divadlo si národ sobě
postavil sám. A dokonce se nik-
terak neunavil když vyhořelo,
ale naopak začal se „vdovin
groš“ ihned znovu „scházet“,
aby pro národ důležité dílo
dokončil. V téže době právě
začali naši zdejší američtí věřící
starokrajané - pionýři - stavět
pro svoje děti školy a kostely, a
takzvané „svobodomyšlní“
stavěli zase „Národní domy,
sokolovny, knihovny a „zak-
ládat“ Národní hřbitovy.
Hrstka exulantů první vlny z r.
1948 vybuďovala u nás v
Chicago zatím jen chicagský
„Velehrad“ a postarali se o pok-
račování v tiskovém apoštolátu
Hlasu národa, v Torontu v
Kanadě vybuďovali kostel sv.
Václava a Kampelčiku, zach-
ránili také svoje noviny a v r.
1983 měli zásluhou účast na
postavení České národní kaple
ve Washingtonu, která by se
byla asi těžko uskutečnila bez
houževnatosti Msgr. Ludvíka
Němce z Filadelfie. V roce 1968
byli však i lidé doma, kteří

obětavě přispěli i šperky na
nový zlatý poklad, a tak je z
toho vidět, že když vidí i naši
lidé skutečnou potřebu, jsou
ochotni se obětovat. A tak není
treba ani nad našimi lidmi
„lámat hůl.“

Vyříd'te nás dik i Vaši hodne
deeri, že Vám vyřídila napsání a
poslání šeku, prejeme Vám v
její rodině hřejivou vánoční
pohodu a radi znovu otiskujeme
Vaši dočasnou adresu u ní,
kdyby Vám chtěli Vaši znami
psát.

Upřímně Vás pozdravuji a přeji
Vám brzké zlepšení Vašeho
zdraví.

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.
Dočasná adresa pani
Truhlářové:

Mrs. A. Truhlar
9900 N.E. Heron Circle
Vancouver, Wash.
☎ (206) 254-4051

Douglaston - N.Y.

Důst. pane Víte a ctěná re-
dakce.

Teď v několika číslech
„Hlasu národa“ byly poznámky
o různých situacích v ČSSR. Na
příklad, že mají léky, nemocnici
a lázně zdarma; může být v
nemocnici i rok a když se
nemůže uzdravit, že jde do
důchodu.

Příkladam část dopisu, co
mne zaslala příbuzná z Moravy
když přišla z nemocnice asi v
srpnu, kde měla vážnou
operaci. Píše: „...Divím se, že
tem návštěvníkům Českos-
lovenska, kteří se vždy vrací do
USA a Kanady, mohou někteří
lidé tak snadno uvěřit, že to
máme u lékaře, v nemocnici či v
lázních všechno zdarma. Vždyť
nám každému v práci na to
zdravotní pojištění ztrhují z
každého platu, někdy i celou
čtvrtinu. Vždyť bychom to ve
zdejších systémech ani sami platit
nemohli. To ale není v Evropě
nic nového. Nemocenské pojiš-
tění existuje i v západních

zemích. Existovalo u nás už za
Masarykovy republiky,
jenomže za dvacet let nemohlo
být rozšířeno na všechny vrstvy
obyvatel. Nejhůr na tom tehdy
stale byli pracující v zemědel-
ství, protože male okresu
nemocenské pojišťovny platily
lékařům malo, zatímco pensijní
fond, tzv. „urednicka“
pojišťovna a zvláštní „učitelsky
fond“ měly hodné členů a platily
lékaře i nemocnici lepe. Kdo
neměl nic, platila za něho něco
jeho domovska obec, něco
Zemsky fond. Tenhle tzv.
„socialisticky system mediciny“
by nemusel být tak špatný,
kdyby tu lidé a lékaři měli všeho
dost, kdyby ve všem
nerozhodovala politika a lidé
byli poctiví. Bez diskrece, tzv.
všimného, se tu dnes nikde nic
nepořídí, ani u lékařů. A
nejúčinnější jsou ovšem tvrde
západní valuty, nějaký
cizozemský koňak, automaticky
digitální počítač atd. Prostě -
jako vždy a všude - „kdo maže,
ten jede“. Chci Vám napsat, že
dnes mezi lidmi je už normálně
vžitý názor: „Zdravotnictví
zadarmo a taky to podle toho
vypadá!“ Nárok na lázně
zdarma - na tzv. „křížek“ - mají
pouze pacienti do šesti měsíců
po vážné operaci. Vzhledem k
tomu, že jsou lázně stále pře-
plněné - (ve většině lázní pro
malou kapacitu lůžek),
málokdo má to štěstí, že se do
lázní dostane i později. Kdo je v
důchodu musí si lázně platit a
sám si vyřizovat pobyt v lázních
přes cestovní kanceláře - (např.
Cedok) - samozřejmě s
lékařským doporučením, které
má platnost jen určitou dobu,
takže hodně lidí se nakonec této
„vymoženosti“ vzdá, protože je
„otraví“ stále chodit do Čedoku
a po doktorech s vyhlídkou, že
snad za dva roky se do lázní dos-
tanou. To samé platí o brýlích,
kdy dostanete zdarma skla -
(ovšem pouze obyčejná, tzv.
halfyovky si platíte sami) - a za

Přeji vám všem
prožití svátku
v nejkrásnější pohodě
a vše nejlepší -
hlavně dobré zdraví
po celý nový rok

F. PANCNER
Z BERWYNU

A ZAMĚSTNANCI

ŠTASTNÉ A VESELÉ VÁNOCE,
ÚSPĚŠNÝ A SPOKOJENÝ ROK
1986

PŘEJE

HOLEČEK PHARMACY
6705 West 26th Street, Berwyn,
Illinois 60402

Lékarna ☎ 484-0106 Doma ☎ 749-0281
Vladimír HOLEČEK, P. Dr.

Merry Christmas
and Happy New Year
SNIP'N TIP BEAUTY SALON
2211 S. Oak Park Ave.
BERWYN, IL. 60402
☎ 788-3330

STARÉ ČESKÉ KNIHY
z předválečné doby
prodává a kupuje
James West
2410 Shamrock Str.
San Diego, CA 92105

rameček si zaplatíte. Potřebujete-li umělý chrup - (či jen jeden zub) - zdarma dostanete porcelánový, potřebujete-li k tomu však zlato, opět si jej legálně zaplatíte. Výjimku pouze tvoří děti a studenti do 24 let - (píšu samozřejmě o normálních lidových vrstvách). Také se do lázeňského léčení těžko dostává ten, kdo nemá zrovna dobrý kadrový posudek, o němž často rozhodují někde i dnes ještě podivní lidé ze všemocné strany. Doufejme, že se to časem nějak zlepší, protože se konečně už nestávají vedoucími JZD jen přístípkáři a krejčáci věrní straně, ale mladí lidé, kteří také něco vědí o hospodářství. Avšak na mnohých jiných místech je tu ještě patalie! - Děkuji za balíček - všechno se nám hodilo a pomohlo nám to. Děkuji také za pozdravy a Vy je zase od nás vyřídíte všem známým.

Vaše Josefka.

V roce 1983 v okolí okresu Hodonín bylo několik zubních lékařů zavřeno, neb si počítali za zlaté plomby, ale dali jenom obyčejné, zlatové zabarvené, které se brzy rozpadly. Americkým návštěvníkům v nouzové (emergency) situaci poslouží, ale musí lékaře platit v dolarech. Ať je to jakékoli úřední řízení, každý žádá od USA návštěvníků platit v dolarech, že se to dřív vyřídí.

Ja jsem měla na starosti prodej majetku po rodičích ve Stražnici a poněvadž jsem úředníky v dolarech nepodplácěla vzalo to víc jak 5 let vyřídí.

Preji Vám Otče Vojtěchu a všem milým čtenářům H.N. hojnost Božího požehnání a stálého zdraví v novém roce.

Ze srdce přeje

Mary Horáková

Milá paní Horáková,

Pán Bůh zaplat' za Váš dar na tiskový fond a dík za dopis. Rádi otiskujeme i část dopisu z Československa od Vaší známé, protože v něm velmi srozumitelně vysvětluje vše, co potřebují vědět všichni, kdo při návštěvě Československa si dali

namluvit jak je to tam užasné s tou péčí o nemocné. Jistěže tam nemohou mít jen všechno špatné, když lidé pracují a žijí, a režim se musí opírat alespoň o spokojené straníky, vojáky a policajty. V USA - jak to prožíváme alespoň my v Chicagu - na tom nejsou v nemoci zle ti nemajetní a nejhudší. Ti mají veškeré ošetření, léčení i léky zdarma v okresní nemocnici. Nejhuře na tom jsou starší lidé, kteří si pracně ušetřili par grosů, mají domek, nemají zadne nemocenské pojištění a Medicare se na ne dosud nevztahuje. V tom ohledu budou muset páni politici v USA jeste něco podniknout, ale představte si, jak by zde bylo zneužíváno bezplatné medicíny, kdyby všichni, dosud málo k samostatnosti vychovaní lidé různých barev věděli, že v nemocnici mají vše zdarma, a že po dobu jejich léčení budou dostávat i celý plat! V Americe se však stále dají věci zlepšovat, hlavně na poli pojištění, a tak existuje i záruka dobré lékařské služby. Navíc pak za drahotu lékařského ošetření mohou asi někteří právníci, ochotní soudit každého za „malpractice“, nezdá se Vám? V Československu prý nemůže chirurg nikdy soudit, ani když zapomene v operovaném člověku nějaký chirurgický nástroj; nebo když zubní lékař někomu vytrhne zdravý zub vedle toho špatného. Inu, v našem hrbolatém lidském světě nebude nikdy všechno „akorát“, a tak prožijte alespoň pěkně vánoce, které nám vždy připomínají, že Bůh má lidi rád.

Váš Fr. Vojtěch

Kingman - Arizona

Důstojný Otče Vojtěchu,

tak jsme se s Boží pomocí dožili zase vánoce, svátků Kristova příchodu na svět a snad se dožijeme i Nového roku. Je to známá zkušenost všech lidí, že přibýváním let se nám zdá jako by pomalu se vlekoucí čas našeho děství a mladí přidával zvláště po padesátce do kroku, a po šedesátce už jen uhání jako

splašený kůň. Vždyť je tomu letos před vánoce už 17 let, co byl můj syn Jaroslav tam u Vás v Chicagu - jak se zdá - „na objednavku“ - zabít. Laskavě se za něho při české mši sv. v Ciceru pomodlete. Doufám, že si na něho ještě aspoň někdo z jeho kamarádů a známých vzpomene. Byla to všechno velká tragedie!

Počasi tu máme letos dosti špatně. Máme tu větší zimu, než kdy v minulosti, ve Phoenixu napadl dokonce sníh! Užasné krásné je však zdejší ticho, které je pro mne po letech chicagského ramusu hojivým balzámem. Zvláště v horách je moc krásně. Rad po nich chodívám, sedím, čtu si a pozoruji tu nadheru Boží přírody, plnými plícemi dýchám zdravý, čerstvý, vonný vzduch a v duchu se vysmívám mládí, které chtělo - a stále u mladých zřejmě ještě chce - své tělo „vyudit“ hloupým kouřením a tak ve skutečnosti si hourá a spaluje svůj vlastní chrám Duchu svatého. K pochopení toho všeho jsou ale asi zapotřebí - nám lidem - bolestné zdravotní zkušenosti, neb jinak si pokoj nedáme!

Zdejší místo Kingman je téměř z 80 % městem nás starších lidí. Lidé českého, či slovenského původu zde žijí pramálo. Rád bych se pokusil rozšířit zde okruh čtenářů Hlasu národa, ale těch pár starých krajanů, které znám, je rádo, že jim dosud zrak slouží, jak jim slouží. O tom, co se děje ve světě se dovedí z televize, a to, co se děje v Československu je asi nikdy nezajímalo. „Co chtěli, to mají: - Pán Bůh pro ně nebyl moderní a zdál se jim k pokrokovému životu nepoužitelný; rolníci chtěli větší lány půdy, dělníci toužili závistně po naprosté rovnosti s fabrikanty, nedovedou být svorní, za lepší bydlo zaprodají své přesvědčení, tak jim není pomoci. Až si snad projdou svou křížovou cestu, mladí se vzeprou a jednou si zase svobodu vydobudou až pochopí, že se za ni musejí

přinášet stále oběti - i penězní! Tak nějak ti zdejší naši starokrajané smýšlejí o dnešních lidech ve vlasti svých předků, a je těžké jim něco vykládat o prohnanosti komunistů, o zradě Západu v Mnichově a jeho naivitě na Jalte, o zeměpisné poloze Československa či sovětském úsilí o všesovětskou proletarskou revoluci. V tom jsou prostě dosud - jako většina prostých lidí v Americe - stále jinde než lidé ze země, kteří komunistus znají z vlastní zkušenosti. Dnes mají však USA to velké štěstí, že lidé v Reaganově administrativě vidí Sovětům do karet a nedělají si o jejich cílech žádné iluze. Doufejme jen, že Amerika zůstane silná a pevná i při všech budoucích vyjednáváních s Moskvou.

Zcela jinak než naši starokrajané, smýšlejí však zdejší Američané německého původu, jejichž předkové - pionýři tvořili většinu obyvatel při vzniku osady Kingman někdy kolem r. 1886 - tedy před sto lety. Svoboda Západního Německa jim totiž umožňuje čilé styky s příbuznými, a tak sem každým rokem přijíždí velký počet západoněmeckých studentů na výměnu. Tím se uci poznávají USA, a mladí Američané německého původu se zase vracejí z Evropy se znalostí němčiny, evropské kultury a německých problémů. A protože se v NSR obyčejně vždy sejdou s někým, kdo zná poměry v NDR, mají nakonec i zdejší starousedlíci německého původu zcela jasný obraz jak o obou německých státech, tak o komunistických cílech ve světě. Proto se někdy trochu divím, proč naši lidé, kteří komunistické Československo navštěvují, noví uprchlíci, kteří při žádosti o imigrační vízum do USA přísahají, že byli komunistickým režimem pronás-

ledováni, anebo konečně návštěvníci z Československa v USA, neřikají Američanům hlasitě pravdu, jaký je tam ve skutečnosti každodenní život? Vim, jakou dostanu na takovou otázku odpověď: ze strachu! Ovšem, ze strachu jednali nedobře už lidé různých dob před komunismem. To tedy není nic nového. Nakonec však národům nezbylo nic jiného, než se strachu zbavit a odhodlat se k odvaze. A i když byl národnostní útlak našich dědů a pradědů za starého Rakouska - Uherska proti všeobecnému kulturnímu i hospodářskému útlaku dnešního komunistického režimu Československa úplnou selankou, přesto o tom napsal náš básník Josef Václav Sládek po svém návratu z Ameriky tyto pádné verše:

Není-li pomoci,
není-li zbyti,
padnem, však prodáme
draze své žití.

Lépe je umřít
na vlastním prahu
než býti podnoží
cizímu vrahu.

Lépe už na věky
mrtev být, němý,
nežli být otrokem
ve vlastní zemi.

Nešlapte na hlavy,
my nejsme roby!
Šlapat nám budete
jen naše hroby!

Tím dnes končím a přeji Vám, Otče Vojtěchu, Vaším spolupracovníkům v novinách i v Chicagu a všem čtenářům H. N. radostné vánoce a hlavně hodně zdraví, všestranně potřebné pomoci a spokojenosti v celém novém roce 1986. Přístě napíši více.

Srdečně Vás zdraví Vás

Jerry Jurica

(Pokračování na str. 8)

In Memoriam

O letošním Štědrém dnu, v úterý 24. prosince tomu bude už šest let, kdy nám odešel na věčnost můj milovaný manžel, drahý otec a dědeček, pan

Oskar Pejša,
plukovník býv. čs. gen. štábu

Na Štědrý den při naší české „půlnoční“ v 9 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru si na něj v modlitbě vzpomene. Děkuji všem, kdo si vzpomenu se mnou.

Jarmila PEJŠOVÁ

NA VÁNOCE DO ČESKOSLOVENSKA

Odlety: 12. a 20. prosince na 16, 23 nebo 30 dní.

Cena \$740 -

Californie a Las Vegas, 8 dní Air a land tour.

Odlet 20. února 1986. Cena \$669,- včetně letenky, bus transportace, prvotřídního ubytování a 6ti jídel. Mimořádně kvalitní tura.

Zájezdy na Jamaiku, Bahamas, Arubu a další Caribské ostrovy za velmi výhodné ceny. Zavolejte o bližší informace.

TUZEX oblíbený dárek Vaším drahým.

Poslete nás než bude předvánoční naval. Vyřizujeme rychle a spolehlivě.

Napište nebo zavolejte o bližší informace.

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402

Dopisy

(Pokračování ze str. 7)

Milý pane Jurico,

Na Vašeho tragicky zesnulého syna Jaryna si rád při našich bohoslužbách v Ciceru vzpomenu. Od doby, kdy jsem Vás v Chicagu poznal, jste byl ve tváři vždy různolící, s bílými vlasy, ale toho dne, kdy jste mi přišel k sv. Prokopu oznámit zastřelení svého syna, byla Vaše tvář bílá téměř jako Vaše vlasy. Když jsem jej pak v Berwynu z „Heritage Funeral Home“ pochovával, znovu jsem s Vámi prožíval celou jeho těžko pochopitelnou životní tragedii. - Tehdy se ještě také těšil dobrému zdraví Váš přítel Tonik Gavenda, který, jak asi víte, už delší dobu trpí vážnou ledvinovou nemocí. Jestli jste mu už dlouho nepsal, napište mu!

Děkuji za pozdravy a zajímavý dopis. Všechny jeho myšlenky jsou výtečné, jen byly trochu přeházeny, a tak jsem si dovolil je dát do více srozumitelného slovosledu i s tou známou Sládkovou básní. Někdy zase napíšte.

S přáním příjemné vánoční pohody Vás oba srdečně pozdravuji.

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.

Boulder - Colorado
Milý Otče Vojtěchu,

Vám osobně i všem v redakci a expedici Hlasu národa přeji milostiplné svátky příchodu Božího Syna na svět a hojnost zdraví, potřebné pomoci a všeho dobra v celém příštím roce.

My tu u nás budeme mít zase jednou smutné vánoce jako ty maminky, manželky, nevěsty a rodiny našich amerických vojáků, kteří přišli o život v havárii letadla při návratu ze služby na Sinajském poloostrově, nebo rodiny obětí zemětřesení v Mexiku, v Kolumbii či v Indii po otravě plynem, v Etiopii z hladu, v Afghanistánu z války a jinde ve světě z různých teroristických akcí a zabíjení.

U nás to zase bylo úmrtí malého nemluvnátka. Všichni jsme se těšili, že budeme mít v rodině o letošních vánocích přírůstek, a zatím vše dopadlo jinak. Zrovna na sv. Mikuláše 6. prosince se naši drahé vnuče narodil chlapeček, ale byl mrtvý. Je to pro ni i pro nás všechny velká rána. Je marné se

ptát - proč? To ví jen Bůh sám. Znovu jsme si živě uvědomili, jakým velkým Božím darem je už jen sám život. Budeme tedy pokorně prosit o další. Pomodlete se i Vy za nás!

Upřímně pozdravuji

Vlasta Novotná
s rodinou

Vážená a milá paní Vlasto,

V tyto dny je Vám asi těžko u srdce. Musila jste nutně intencivně vzpomínat na svého manžela Vladimíra a teď ještě hledět do hrobečku svého pravnučka - po všech těch už beztak těžkých životních zkušenostech a novém začínání v Americe. Vy však máte pevně zakořeněnou víru jako mívaly naše maminky u nás doma. Ta Vám dozajista pomůže vyrovnat se i s touto bolestnou ztrátou, dodat sílu dceři i své vnučce, aby s neoblomnou důvěrou v Boží pomoc jste opět všichni u Vás hleděli vstříc lepší budoucnosti.

Nevím, zda-li jste se někde v uprchlickém táboře, nebo v Chicagu nepotkala a neseznámila s rodinou Ševčíkovou ze západních Čech. Paní Růženka dosti záhy ovdověla, zůstala v exilu s dvěma dětmi, protloukala se trpělivě, odvážně a vytrvale životem. A když se její syn Váša šťastně oženil s Kristýnkou Ferjenčíkovou, první holčička - jako panenka - jim také zcela nečekaně zemřela.

Křtil jsem ji i pochovával, a tak vím, jakou měli radost i žal. - Avšak, Bůh nechce, abychom jen stále truchlili, chce naši radost a tak trochu i vděčnost. Příčinlivý a schopný Vašek byl vždy hodný k mamince i ke Kristýnce, která našla u babičky Ševčíkové třetí zlatou mámu. Dnes mají mladí Ševčíkovi dva pěkné a nadané chlapece, roztomilou holčičku a krásnou rodinnou pohodu. Vsadím se o to, že tak tomu bude i u Vás a v rodině Vaší vnučky, milá paní Vlasto. Ovšem, nesmíte zapomenout těm mladým mateřsko - prababičkovsky doporučit, aby to s tím pomáháním Stvořiteli tvořili základy nového života - zkoušeli dál. Určitě Vás poslechnou, jako mi proti mé radě před lety ničeho nenamítali mladí Ševčíkovi Vašek s Kristýnkou.

Všem vespolek Vám přejem v rodinném kruhu - kolem betlémských jeslí - tu lidsky nejhezivější pohodu, a Bůh Vás všechny opatruj v celém novém roce.

Váš Fr. Vojtěch

Cleveland - Ohio

Vážený a milý Otče Vite:

Příkladam malou pozornost od Českého Guildu a přeji Vám

a všem v redakci a v „tiskárně“ Hlasu národa radostně prožiti vánočních svátků a vše nejlepší do Nového roku. Srdečný dík za veškerou Vaši pomoc, kterou jste nam vždy velmi obetave a nezistné poskytlí.

Vas L. Hromadka

Z výroční schůze Českého Guildu Domova Sv. rodiny.

Český Guild Domova Sv. rodiny konal svou výroční schůzi v utery, 10. prosince 1985 v České narodní smi na Broadway v Clevelandu.

Radostna zprava, ze ponese dar \$15,000.00 do Domova Sv. rodiny, kde se dominikánské sestřičky starají bezplatně, s obětavostí a laskou o postižené rakovinou. Je to výtěžek z jubilejního 20. „Večera ve starých Čechach“, z prodeje gramofonových desek, „Pane kapelníku, zahrajte mi mou...“ a z osobních i spolkových darů.

Na neděli 5. ledna 1986, kdy odevzdáme tento finanční dar představené Domova Sv. rodiny, ctihodné sestře M. Joan O.P. se všichni již těšíme.

Tak, jako každoročně, po dvacet let, tak i tentokrát budeme mít pěkný hudební program, jak pro postižené rakovinou tak i pro sestřičky.

Jsmo hrdí na svou práci, ale co víc, jsmo hrdí na vás všechny, všechny lidi dobré vůle a dobreho srdce, kteří jste přišli na naše první zavození před dvaceti lety a postavili jste se s nami do jednoho šiku, abyste pomohli tam, kde je to nejvíce zapotřebí.

Všichni znovu zvolení úředníci Českého Guildu vám upřímně děkují. Jsou to: Lubomír Hromádka, předseda; Joseph Kobylák, místopředseda; Jarmila Hromádka, sekretářka; Edwin Jiroušek, pokladník; REV. Father John Anděl, moderator.

Zaplat' Pán Bůh! Příjemné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok a dík za Vaši veškerou pomoc. Společně a s lidmi jako jste Vy, můžeme něco dokázat!

S krajanským pozdravem za Český Guild Domova Sv. rodiny

Lubomir „Lu“ Hromádka,
předseda

P.S. Chcete-li dát někomu pěkný vánoční dárek pod vánoční stromeček a přitom zpříjemnit pobyt postiženým rakovinou v Domově Sv. rodiny, můžete si u nás objednat originální gramofonovou desku Kmochoých pochodů, nahranou „Staročeskou dechovkou“ z Clevelandu. Šek na \$8.50 zašlete na Czech Guild 6203 Lakýnělé Blvd. Independen-

Z URADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Milí členové a přátelé NSČK,

v nedávných dnech Vám přišly poštou nálepky NSČK, abyste jimí jak již děláte po několik let, ozdobili svá vánoční přání, která posíláte příbuzným, přátelům a známým.

Nálepky takto šíří ve světě velmi hluboký křesťanský význam „motta“ prvního amerického světce českého původu Jana Nepomuka Neumanna: „Life was given to me to serve others“, do něhož je světcův obraz na nálepce umělecky „zarámován“. Tyto nálepky rovněž uvědomují svět o stálé činnosti existence Národního svazu českých katolíků - organizaci, která od svého založení vždy sloužila úkolům, připomenutým v průvodním dopise se zásilkou aršíku nálepek. NSČK nejen spojoval nás věřící vychované doma v tradici cyrilometodějské a svatováclavské v nové vlasti americké, ale i zde udržoval tyto naše národní a náboženské tradice a předával je dalším pokolením. Byl a je dosud naším mluvčím u církevních a světských autorit v USA.

Velkodušně a věrně vždy pomáhal a dále pomáhá zajistit existenci našeho jediného kněžského učiliště ve svobodném světě - římského Nepomucena.

Shírá a zasílá mešní intence pro naše misionáře, pracující pro naše bratry a sestry ve víře ve svobodném světě. Rovněž odesílá obdržené dary na pomoc trpící církvi doma v Československu, jejímž je hlasem ve svobodném světě. Stejně jako byl kdysi činorodou složkou akce, podporující náš první a druhý zahraniční odboj za obou světových válek, a pomohl velkému počtu uprchlíků první vlny z Československa po únoru 1948.

Bud'te tak hodní a pomozte NSČK aby mohl i v současnosti v nezmenšené míře vykonávat svou práci, důležitou jak pro nás zde, tak pro naše drahé ve „staré vlasti“ za mořem.

Necht' NSČK může i nadále sloužit druhým, jak hlásá motto sv. Jana Nepom. Neumanna na jeho nálepkách.

V době, kdy naše srdce jsou naplněna vděčností za teplo lásky betlémských jeslí, zašlete svůj velkodušný dar za obdržené nálepky chicagské úřadovně NSČK: 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill. 60623.

Zároveň Vás prosíme, abyste upozornili své známé na naši práci a získali je za členy Svazu.

Pán Bůh zaplat'!

Milostiplné svátky Kristova narození a požehnaný rok 1986 vděčně přeji

Úředníci a ředitelé NSČK

Prosíme

oznamte nám vaše
záměry a přání
od Českého Guildu a přeji Vám

Voják, který nikdy nedemobilisoval

Plukovník Roman Václav Kokrda, narozený 7.9.1895 ve Střelských Hořticích na Písecku, zemřel 2.12.1985 v Londýně. Československý voják, který nikdy nedemobilisoval...tak budou jednou kronikáři číst u jeho jména.

Mezi téma dvěma daty, je ale daleko více než devadesát let. Jsou to zápasy, boje, bitvy, války, prohry, neporozumění, ale i láska, přátelství a vítězství.

Jako chlapec vyrůstal na březích zlatonosné Otavy. Rad vzpomínával jak chytal ryby, plavil koně a na to, jak nad jeho klukovskými hrami bděla jako

Sdělen VONS č. 486

Represe proti katolickým aktivistům

Dne 11. listopadu 1985 obvinil vyšetřovatel SIB Augustina Navrátila, nar. 20. prosince 1928, zaměstnance ČSD, bytem Lutopecný 14, okres Kromeriz, otce devíti dětí, z trestného činu poburovaní podle §100, ods.3, písm. „a“ trestního zákona, jehož se měl dopustit vyhotovením cyklostylovaného Otevřeného dopisu č. 2. Tato písemnost upozorňovala na nejasné okolnosti smrti řecko-katolického kněze Premysla Coufala ze Stupavy u Bratislavy. Pripad se stal v r. 1981. V noci z 11. na 12. listopadu 1985 od 20.45 hod. do 3.00 hod. rano provedl kapitan JUDr. Karel Veselý s nadporučíkem Janem Kozuchem a nadstrážmistrem Jaroslavem Jaseněnkem domovní prohlídku v rodinném domku Augustina Navrátila, při níž bylo odnato 299 položek, většinou samizdatových písemností, náboženských i jiných, dále psací stroj, rozmnožovací rámeček apod. Augustin Navrátil byl vzat do vazby. Na základě stavajícího obvinění mu hrozí trest odnětí svobody od jednoho roku do pěti let. Augustin Navrátil byl již v minulosti vystaven různým soudním a policejním represím pro své nekompromisní vystupování na obranu náboženských svobod a proti nespravedlivému pronásledování svých spoluobčanů. Uvězněním Augustina Navrátila je pravděpodobně rozsáhlejší akce SIB, v jejímž rámci byla vyslechnuta řada osob, byly provedeny domovní prohlídky a byli uvězněni dva občané z Gottwaldova - Zlína: Jaromír Němec a inž. Bedřich Koutný. Přesnější údaje nejsou doposud známy. K případu se co nejdříve vrátíme. Medek, Václav

dobry anděl jeho maminka. Idilické roky preletly a už je tu tvrdý život a první světová válka. Mladý Roman Václav se ocitá na Rusi mezi brásky legionářů. Stále ho vidím jak o tom vyprávěl mladé vlně exulantů z roku 1968 v londýnském Mount Street. O vítězství u Zborova, o Masarykově pobytu v Petrohradu a mezi svými, o ústupu po Magistrále, Sibíři a Vladivosotku. To vše prodělával Roman Václav jako mladý důstojník a nakonec jako jeden z velitelů přesunu čs. legionářů. Do mladičké republiky se dostava až r. 1922. Za zásluhy je mu nabízeno „teplé místečko“, ale jeho život je u pluku s vojáky a při budování armády zdola. Také jeho dávná láska - koně ryzáci ho nenechávají se usadit. Nosí hrdě žluté výložky a hvězdiček na rameni mu přibývá. Armáda se ale modernizuje a je mu nabízeno velem tvořícího se tankového pluku. Opět však dává přednost koním a zůstává posledním velitelem Pražského jezdeckého pluku s posádkami v Brandýse a Mladé Boleslavi.

Alois Čížek z Paříže osmdesátníkem

Před osmdesáti lety - prave na Štědrý den - se v Praze na Letne narodil Alois Čížek. Bylo to tedy o vánocích L.P. 1905. Jeho jméno je dnes v exilu známe kde komu, protože už celých 27 let vydava v Paříži populární satirický časopis „Bič“.

Alois pracoval v elektrických podnicích hlavního města Prahy. Do politiky se dostal teprve po 2. světové válce, když po porážce nacistického Německa začal nový zápas o udržení aspoň takové demokracie, s jakou se vrátili českoslovenští politikové z Londýna a z Moskvy v naději, že ve svobodných volbách zvítězí skutečná vůle lidu proti zvíři už tehdy všemocné komunistické policie. Alois patřil k těm, kteří si nelámali hlavu, zda má nebo nemá smysl proti drzé rozpinavosti komunistů bojovat, ale vyhrnul si rukávy a proti nes-

Přichází bouře II. světové války. Ač statečná republika dýchá odhodláním: „Budeme se bránit“, - není nám to dovoleno! Velitel pluku pplk. R. Kokrda však nedemobilisuje. Odjíždí přes Balkán, Středozemní moře a přistává u břehů hrdého Albionu, aby se pustil do nastávajícího zápasu k přípravě cesty k novému vítězství. Pplk. R. Kokrda je jmenován náčelníkem oddělení pro osvětu. Mluví i na vlnách BBC do vlasti, a v průběhu války působí i jako styčný důstojník mezi spojeneckými armádami.

A pak konečně další vítězství! Cesta domů a shledání s chotí Ludmilou. I ona zaplatila svoji daň národní svobodě a to v koncentračních táborech.

Po slzách - znovu alespoň na chvíli - úsměvy. Plukovník Kokrda je jmenován náčelníkem oddělení pro styk se spojeneckými armádami, což je v té době zároveň největším oddělením generálního štábu. Řídí činnost zahraničních vojenských misí, zachraňuje čsmajetek před drancováním

pravedlnosti a bezpráví spontánně bojoval. Byl zvolen do parlamentu za národně socialistickou stranu, která mu přidělila v bezpečnostní komisi za úkol bdít nad machinacemi komunistického ministra vnitra, který si ve skutečnosti dělal co chtěl, a výměnou policejních kádrů už připravoval úderky pro únorový nástup. Čížek patřil s několika poslanci z vlastní strany a z jiných demokratických stran mezi „ostré hochy“, a nebojácně se v parlamentě střetával s komunistickými odpůrci.

Po únoru 1948 patřil Čížek k předním kandidátům likvidace. Naštěstí nečekal až bude pozdě, a odsunul se na Západ, do Francie, odkud rozesílá do světa svůj satirický měsíčník.

Všichni jeho přátelé a čtenáři, kteří se často nestačí divit „kam na ty vtípy chodí“, mu přejí, aby nadále ve zdraví a v dobré pohodě šlehal satirou a výsměchem dnešní mocipány v Praze a Bratislavě. J.P.

Sovětů a působí i při odsunu Němců tak, že nejsou odvázeni do východního pásma Německa /jak bylo přáním Kremlu/, ale prosazuje v jejich prospěch deportaci do okupovaných zón Německa západních spojenců.

Zakládá Klub československých důstojníků v Praze, který je i oblíbeným místem pro spojenecké vojenské přiděleny.

Stahují se však znovu mraky nad Československem a návrh na jmenování plukovníka Kokrdu generálem je zadržen generálním tajemníkem komunistické strany Rudolfem Slánským. Mohou komunisté potřebovat národu oddaného důstojníka, kterému vlast dala šest válečných křížů a všichni spojenci přiznali zásluhy nejvyššími řády a vyznamenáními, počínaje britským O.B.E. /MILY/ a americkou „Freedom Medal“ konče?

Píše se rok 1947. Jeho přátelé gen. Pika a gen. Janoušek varují: „Neber velitelské místo v Olomouci...dělej co můžeš, abys zůstal v Praze - z Prahy můžeš vždy ke spojencům snaze Když přišel únor 1948 jejich slova se potvrdila. Kvapným útekem s pomocí svých nejlepších přátel se zachraňuje - tentokrát i se svojí chotí v americké zóně Německa před sovětským „pojetím“ svobody a míru - za mřížemi věznic a komunistických koncentračních táborů. Voják Kokrda, který nikdy nedemobilisoval, přistává znovu u břehů svobodného Albionu.

Začíná nová dlouhá příprava dalšího osvobození. Zápasy politické i osobní, často nepochopení a neporozumění -

cestička se klikatí a ústí do serpentin Hampsteadského parku. Sem pan plukovník nejraději vychází, hovoří s přáteli a připomíná: „Sem chodíval prezident Masaryk...“ Na umetených pěšinkách na svazích směrem k zapadajícímu slunci je nešťastnější.

Roků přibývá, ale optimismus pana plukovníka je nevyčerpatelný.

Nedemobilisuje v ničem? Zápas s bolestí páteře i obtížnými otoky nohy, které se úporně vrací po dávném zranění šrapnelem. Odmítá i stareckou hůl. Ve své víře je ale čím dál více pokorný; patří k typu hluboce věřících vojáku jako gen. Foch. Rozdává úsměvy a rád se zasměje jemnému vtípu. V jeho aristokraticky řezaném profilu je stále cosi lidsky okouzlujícího.

Na jaře r. 1985 nešťastná noha zase zlobí. Malé klopýtnutí mu je osudné. Na dlouhé měsíce ho upoutává na lůžko. Avšak v nemocnici - napůl znehybnely - rozdává úsměvy a hřejivý optimismus. Když se vypráví o koních a vojně, ještě více vždy ožije: „To byl můj celý život! Jždě na koni vděčím za to, že jsem si tak dlouho udržel zdraví! A také tomu, že jsem poměrně mladý přestal kouřit!“ Do poslední chvíle se zajímal o všechno dění okolo.

Za života byl pilířem...

Byl, je a zůstane jedním z těch kvádrů národa na nichž se dá solidně a poctivě stavět. Voják - důstojník v nejkrásnějším smyslu toho slova - NEDEMOBILISOVAL! Byl jen povýšen do nové věčné sarže a odvelen do nové funkce! Na shledanou! Bohumil Koblíha

Řády a vyznamenání plukovníka Romana V. Kokrdu.

CESTOVANÍ JEDNOTLIVĚ NEBO SKUPINOVĚ - kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST - návštěvy příbuzných a známých z Československa i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ A PŘEDPLÁCENÍM LETENKY

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

(312) 524-2244

Čas radosti, veselosti světa nastal nyní; neb Bůh věčný, nekonečný narodil se z Panny!

Karel Křen
Jak strýček Čásek
léčili „infulencu“

Když strýček Čásek byl tak asi sedesátník, na spíce vysokých bot si neviděli, protože, jak říkali, narostl jim na tom hršném těle „velké brach“. Nosovali devět měsíců v roce důkladnou beranici a tři měsíce stary, už silně zamastený klobouk.

Penez měli jako zelez, zenu dobrou jako ten domácí chlebec, deti zadnych, byli zbehly v knihách, a často řekli: „Ten vcelesi svet poslat“ až tak do Hamstrdámio. Tedajaké klock, sotva mo matka přestane dávat comel, ož má drohé comel v hobe, nejako cigarko a vehlizi pře tém, jak be nabodl chrosta na trn. Ja dez sem mel štereadvacet let, kópil sem si první fajko, protože sem začal chodit za své staro, - šak tehda bela moja pajmama jak z cokro, a to sem mosel ešče fajko před našema skovat, abech nedostal na chrám paně a teprov, dež sem měl zeno, mohl sem se okázat veřejno s fajko. Včel to všecko kóri jak komine před polednem, staryho člověka be si nérači vzale za podešvo na bote, té hršné péče a nóze je všode a hibe jak v vegánskom logro! To zastara nehévalo. Debech se bel za mladých let tak nafokoval, měl bech včel gront a měl bech štere koně jak jelene? Mohl bech si kópit na stary leta to kapko vina, jak to povída sv. Pavel, že se má pít troška vina pro slabost žalódka? Seděl bech

včel jak nahé v trnó, jak ten chodak Lazar v Pisme svatym. Jaja, člověka decke trká to dobry bedlo, a jak se temo člověk oddá, tož je jak ten mar-notratné sen. Napřed at' každe přiskoči a potom řekne hop, ale ne hr, hr, jak to včel ti mladí dělajo, a bode-le to tak tryvat' dál, tož za sto let bode se o nas opisovat' jenom v knížkách, že sme bele, a přende cezi a bode se rozťahovat' v našech grontech! Tak mluvívali obyčejně strýček Čásek, vidouce tu nynější parádu na venkově.

Lidé o strýčkovi vyprávěli, že se za mladších let nadrel jako otrok a na starost že má sice všeho doboha, ale jen pro sebe; druhému a své přízni že by nedal ani krejcar.

Byl strýček Čásek divný patron. Celé pole od gruntu pronajal a ponechal si pouze několik měric svobodného, a co by jedním koněm obdělal, na to měl koně čtyři. Když byl s prací na poli hotov, dal koně do mástale, aby se „ustáli“ a za několik dní natáhl přes dvůr silný provaz, vyvedl koně a učil je skákat přes provaz.

Pil rád pivo i vino a oběho měl doma vždycky sdostatek. Vínó měl ve větší váznosti a stočil je do lahvi a špunt zalepil smolou, piva si koupil čtvrtně, postavil do chladné síně na kozlík a točil ze čtvrtky třebas čtrnáct dní. Kdesi v městě viděl a slyšel hrát „ariston“, Taková „muzika“ se mu líbila, koupil si ji, a když ho napadla dobrá chvíle, a tu měl často, postavil si ariston, či jak říkal „muziku“ na stůl, a hrál třeba celou hodinu a pil třeba i tři hodiny.

Nyni tedy strýčka Čáska dosti znáte a vyložím vám tedy, jak léčil influencu, čili - jak říkal - „to infulenco“.

Jednou v zimě přišel domů celý udýchany. - Zeno, bode zle! Ledí hodó mřit' jak v Prajze!

- Nestraš!

- Co bech strasel? Joz je toho plná dědina!

- Proboha! Té nemoce?

- Ale te seš tróba! Té řeče je plná dědina o nemoce, co na no aji velcí páni stoňó. Začíná přé to bolením hlave a nélepsi medecina přé je na to koňak. Viš, to je takové ligér a v žalódko přé to dělá pořádek, jak be tam postil kocóra. Abe se nestalo nešťěstí, tož teho kópim celé plocar a bode me pil' sám koňak.

- A co bude s tím pivem a vinem, co máš ve sklepě a v siní?

- Co be belo? Vepijo to a bode.

Strýček Čásek si zajel do města, koupil asi za tři zlaté koňaku a jel radostně domů, protože už, maje koňak, té „infulencu“ se nebál.

Aby se mu pivo nezkazilo, kázal ženě uvařit kus uzeného a klobásy, pokrajel si to na velkou mísu, stočil pivo ze čtvrtky do velkého hrnce na sádlo, hrnce postavil ke stolu, sedl si, vytáhl křivák a pustil se „do práce“. Jedl jako čtyři a statečně zapíjel pivem, jež z hrnce sklenicí nabíral. Když snědl uzené, popustil si na břichu řemen, šel na dvůr a protáhl se na žebříku, aby se mu ten boží dar v žalódku urovnal, a dal se do klobásy.

Dojedl, dopil, dále už nemohl, protože mu ruka stále

klesala.

Žena mu pomohla k lůžku, hodila na něj duchnu a velký kožich, a strýček Čásek usnul a oddychoval za chvíli, jako když někde za horami počíná hučet hrom.

Časně zrána bylo zle, tuze zle. Čásek se probudil a ucítil bolem hlavy. První myšlenka byla na infulencu.

-Ženo, je zle, jož je ta infolencu tade!

-Ale di a neblázní!

-Hlava té mě boli, jak be mně do ni vrtal. V křížo mám lopáni, v hobe jak v pece a žalodek mně div nepokne! Podé mně to flásko s tím koňakem, troško si lézno, šak to mosí pomoct', dež je to drahy jak advokát. Žena mu podala láhev, udělal hodný hlt, podíval se, jak mnoho ubylo, a podával ženě láhev: - Na, take teho ožé, ale oživé to jak hochmansky kapke. Vem si žecko (lžici), dě na no kosek cokro a trocho na ten cokr kapni, ale moc ne, protože nemáš tak selnó náuro jak možské.

Šelma strýček! Ani v holesti na sebe nezapomněl a radil jen proto tak ženě, aby mu z láhve mnoho neubylo.

Žena však ze strachu, aby i na ni nepřišla „infulencu“, nakapala si sice před mužem na cokr, ale za peci si z lahve „lízla“, stáhla poprvé obličej, protože ji to jaksi páliło, ale strach je zlá věc, - lizla si podruhé, lizla si často, a aby to strýček tak nepozoroval, dolévala pokaždé vodou.

Strýček užíval koňaku, ale málo to pomáhalo, a k poledni se ho už chytala, jak ženě

žaloval „fantaz“.

Tak se te mne zda porad, ze nohe lezo do mne a ze cheo krkem ven a vsecko se se mmo toci a srdce kloce jak v kovarne a v hlave to hoci jak ve mlene! Nepomuze a mosis pro dochtora, ale rekni mo, ze to nem tak horoci, abe na mé nepřelezi hned s celo apatyko, jak to takovi ledi omijó a cheo potom na člověko hrisky penize za kulirovani.

Žena vzala vlnak a bezela k lékari.

-Pane dochtore, jož jo ma!

-A co?

-No to infolenco!

-A kdo, prosim vas?

-No muj! Ešče vceera vepil zbetek piva, belo ho tak jenom s osm litru, a prekosoval k temo ozenyho a klobaso, a dnes rano je omor nemocne a cheta se ho, jak povída, jož aji fantaz.

Doktor znal dobre strýčka i jeho lakotu a z vypravovani jeho zeny uhodl hned precinu nemoci.

-No dobra: reknete strýčkovi, ze za chvilku prijdu.

Doktor přišel, podíval se na pacienta a pravil: -Podejte mi ruku.

V jedne ruce držel ruku strýčkovi, v druhé hodinky. Strýčkovi už vysstaval strachem smrtelny pot, co asi řekne doktor.

Doktor pustil ruku, schoval hodinky a zadíval se vazne na strýčka, ač se mu pod vousy huba snuchem nabírala.

-Toz mlovte přece, pane dochtor, deť so jak na trno a ve děláte takovy štrache.

-Jak pak, strýčku, pijate rad pivo?

-So hrisko člověk jak drozi a hlt piva nezahodim.

-A uzene maso? A klobasy?

-No take si na tem pošmakno, dež přende choť.

-Což o to by nebylo, ale vy jste musil vceera notnou porci vypit a sníst! Ukazte jazyk! - Hned jsem si to myslil: mate jazyk jako tvaroh bílý, oči zakalene, a to je znamka, ze je žaludek v neporádku, a je-li tato kuchyn lidskeho tela replnena.

Zdar VI. mezinárodnímu sokolskému sletu ve švýcarském Curychu ve dnech 3.-6. července 1986

Plánujete se jej zúčastnit?

Zavolejte naši kancelář. Organisujeme oficiální zajezd Americké obce sokolské. Poradíme Vám jak spojit Vaši účast na sletě s dalšími zájezdy po Evropě.

Zákazníkům, přátelům, krajanským klubům a spolkům přeje

PŘÍJEMNÉ VÁNOCE

a

V NOVÉM ROCE 1986

dobré zdraví, veselou mysl a osobní spokojenost

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL 60402

Phones: (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

v Berwynu 1985

U jeslí

María Panna,
Matička Boží,
dětátko hýčká
v chudičkém loži.
Ptáčekové, pojďte,
zapějte jemu,
v prostičkém chlěvě
naroznému.

*Láskyplné svátky Kristova narození
a požehnaný nový rok
všem přátelům a známým
ze srdce přeje*

F. Uhlířová Jan J. Uhlíř

**Eduard a Alice
VEDRALOVI**

preji touto cestou všem svým přátelům a známým požehnané svátky vánoční a šťastný nový rok 1986.

pak je i celé tělo nezdravé, do hlavy vystupují výpary, působí bolest, i často fantazie a následkem toho bývá často nemoc velmi závažná, zvláště teď, co je ta influenza.

Stryček Časek složil prosebné ruce: -Prosím vás, pane doctore, prosím vás, mro take ledi na to nemoc?

-Jak kdy: někdo se uzdraví a někdo dostane jeste k te nemoci zapal plic a za nekolik dni je vspanu. Ano, jsou pripady, ze si mnohy ulehne vecer ziv a rano se probudi a je mrtvy.

-Marja ochrano! debech se tak ja zetra rano probodil a bel mrtvy? vzdychl si zalostne strycek, jenz ve svém strachu nepozoroval, ze si s ním lekar poslednim vykladem zazerloval.

-A co mam, prosim vas, ozevat v tem svem trapeno!

-Kupte si konaku a pijte jej, ale mirne a po troskach, a ja vam tez nejaky lek predepsu.

-Ale nejake lacene, pane doctore! So sprosté chlap, tož to nemosi beť tak tajnovy jak pro nobl ledi!

-Vsak to uz nekaj udelame, nestarejte se, ale jak vam poradim, podle toho se musite ridit, je-li vam zivot mily. Toho leku, jez vam poslu, budete ozivat kazdou hodinu kavovon lizicku ve dne i v noci. A jist nesmte nic, rozumite? A v lizku zůstanete tak dlouho, az vam reknu. A zatopit musite taky ve svetnici. Vždyť to máte zimn jako venku.

-Ja, pane doctore, drevo je drahy, me netopime, leda co se neco ovari a sedime cele den v kozocho a tož nám není zema.

-Nepomůže, topit se musí, a to každý den dobře, aby tu bylo celý den teplo! Nyni zůstanete lezet, uzivejte lek, jez vam poslu, jak jsem pravil, a zutra sem zas prijdu.

Lékař odešel a stryček Časek si smutně vzdychl: -To sem to daleko prevedl! Topit' cele den, doctorevi platit' za vizito a medicinu, nic nejest', nespát', to bech mosel met' konsko naturo, abech to vedrzel! Ve dne jak ve dne, ale v noce! Zeno, to mosis trpet' se mnó a v noce mé hlidat', saks mne slebila o oltara vsecko dobry e zly snašet' a trpet', a dez se z te nemoce vel-ézo, tož té kopim na novo sokno. Pode mne flaska s konakem, abe přestalo to moreni, než posle doctore medicino! Prihnul si, jak náleži:

Te, stara, mne se zda, ze je to jakse slabši? Na, lézni si, ale ne moc, at' te to neskodi! No, nezda se té?

-Opravdo, prisvedcovala žena, vědome ovsem dobře, ze ta slabota je od vody, již do lahve po každém hltu přilévala.

Asi za hodinu poslal lekar medicinu. Bylo to asi čtvrtlitrova lahvička s macervenalou tekutinou.

-No, nemel bech akorat na to zobe, ale dez mné ten pan doctore tak sekovne az do žalodka viděl a ohodl, co sem jedl a pil, tož se do toho postim, ale mosime na to zchetra! Hdo ví, co si on za to naceta penez a ja bech bel s takovo flasečko na jeden hlt hotove a potreboval bech toho cele okoy a mel bech ceste zalodek, ale kapeo take! Tož vem zečko, napřed' na no nali vode a potom teprov te medicinu, a tak to dele kazdo hodinu, abe to dyl vedrzelo. Do na mé drimote, tož veel, stuj o me, abech se rano neprobodil a abech nebel mrtvé, a ja si zatim zdrimno.

Stryček si zdriml a to tak, ze ho žena nemohla do půlnoci probudit. Po půlnoci usnula take.

Stryček se k ránu probudil, kýchné a ve světnici ticho, jen v trámě kdesi „čukal“ červotoč. Ani tikotu hodin nebylo slyšet. Stryček sice hodiny měl, ale jak byl sporiivy, natahl hodiny pouze v neděli a ve svátek, ale ve všedni den staly, aby prý se v nich „verk“ tuze neošoustal.

Stryček pojednou zatajil dech a hrůzou div nezdrěvéněl.

Napadla ho vcerejši rec doktorova, ze mnohy ulehne vecer ziv a rano se probudi a je mrtvy.

-Debech tak ja bel veel mrtvé a meslim, ze so zive, to be bela mela! Jak to se mnó dopadne? A hdo ví, jak jož dloho lezim a néso-le jož v hrobě v trohle? Tma je, ticho je - esle pak esce dechám?

Stryček to zkusil a odfoukl si jako kovárský meč.

-Esle pak se muzo esce pohnot?

Zkousel pohnout palcem u prave nohy. Slo to. Potom u leve. Slo to take. Natahl nohu, skrčil, sahl si rukou na nos, na uši a vse bylo v poradku.

-Tož snad přece néso mrtvé! Ale hde to jenom so? Deť je to tma jak v beče a žena se nehlasí?

Na stryčka přišla úzkost a hrůza, zas nevěděl, je-li živ či mrtvy, a jak se tonouci i stebla chytá, tak i stryček, aby nabyl konečne jistoty o svém stavu, napjal síly a zoufale zakřičel: -Hori, hori!

-Ježišmarja, hde? vyskočila žena, již probudil stryčkův křik ze sladkeho spanku.

-Ženo, proboha té prosim, pojd' sem, sem ke mné si stopni a řekni mné, so-le ževé lebo mrtvy?

-Neblázní! Křečíš jak na horách a ptáš se esce, se-li mrtvé! A hde hori?

Stryček se nyní jaksi styděl za svůj strach a proto si zalhal: -A to se té mné tak zase v spano pletlo a tož sem křečel. A co je to taková tma?

-Zadělala sem vlnákem okna.

Odstranila z oken vlnák a do světlice nahlédl jasný, zimní den.

-A te seš žena? Měl sem ozevat kazdo hodinu jedno zečko té medicinu a té spíš celo noc a mě bes nechala spat' třeba na věke! Doctore muže přejít co nevidět a co si pomesli, dež ovidi flaska plno? Dé to sem honem a ja to verazim na jedno rano! Dež to má pomáhat' po troškách, tož to na jeden raz esce spíš pomuze.

Vzal lahvičku, zamouril oči a vsecka medicina byla v něm na jeden raz. Chvilku ležet tiše.

-Kakra, to té hríje a citim to ve vseckech glidech (údech) a tak je té mné, ze bech hned' veskočel jak mládenec! Ten doctore je přece rozomné clovek.

-Šak jož de tam přes náves a zrovna k nam, povída žena. Doktor skutečně přišel. -Tož jaka, stryčku?

-Děkojie vašemo uméno, dobra! Nic mé jož nebolí, a hned' bech velezl z lizka.

-A leku jste užival.

-Oževal.

-No tak teda dobra. Ostatné nebylo ani potreba, abyste užival toho leku kazdou hodinu. Mohl jste ho vypit také na dvakrát a ja bych vám byl poslal zas druhý, ale proto, ze jsem vám nechťel délat zbytečne útraty, tož jsem vám to rozdělil na hodiny.

Stryčka slova doktorova tuze dojala. -Vidim, pane doctore, ze máte se mnó svědomiu a nezenete mě do zbetečnyho ve-

dání. Néso tak bolavé, jak si meslite, mam nejake ten gros, a za to, ze to tak dobre se mnó meslite, chcete-li petko, dám-vám jo, aji desetko vám dám, dež budete žádat, abeste nerekl, ze so tak, lebo tak. A přeznam se vám: spal sem celo noc a ráno ze stracho před váma sem celo flaska vepil najedno a to mé pokřislo.

-A nic vás už nebolí, ani žaludek?

-Ale hde! So jak bech se znovo narodil a jenom ten žalodek křečí: stré!

-Tož tedy vstaňte, pojezte silne hovézi polésky a zapijte trochu vinem.

Stryček vstal, oblekl se a podíval se do zrcadla. Měl kousek zrcadloveho skla na okně.

-No to mné dalo! Hobo mám jak slabikar a oce skoro az za ošima! No nechť, jenom dež so zdravé!

Doctore musil chťej nechťej vzit od stryčka desetku a vypit s nim skleničku vina, a když přišel stryček poprvé zas mezi sousedy, byl o doktoru jedna chvála.

-Nedám moc na doctore, ale naš doctore, to je kapr! Mrkl jenom po mné, a hned' věděl, co sem jedl a pil. Drohé doctore be se mé nechal trápit kolek neděl a tento mé vekoliroval za dva dni. Bez něho bech bel na to infolenco omšel. Jak povídám: náš doctore je tak rozomné, ze debeste spadte se žebrčka, on vám ohodne na fús, s keryho šprošla ste spadte!

/z knihy Stryčkovy rozumy/

Naším českým, slovenským, polským a jihoslovanským zákazníkům přejeme

ŠT'ASTNÉ A VESELÉ VÁNOCE

A

POŽEHNANÝ NOVÝ ROK 1986

ŘEDITELSTVO, ÚŘEDNÍCI A ZAMĚSTNANCI

**SECOND FEDERAL SAVINGS
& LOAN ASSOC.**

na rohu 26. ul. a Pulaski Road, Chicago, Ill. 60623

Tel.: CRawford 7-8500

7345 N. 25th Street, North Riverside, Ill.

Tel.: 442-5700

ČLENOVÉ KLUBU DOMOV Z N.S.Č.K.

vyprošují a přejí všem rodinám svých přátel
příznivců a dobrodinců, rodičům dětí sobotní školy
kardinála Berana,

všem našim víře a roduvěrným krajanům
v USA, v Kanadě a všude ve světě

MILOSTIPLNÉ VÁNOCE

a

POŽEHNANÝ NOVÝ ROK 1986

Otec Vojtěch VÍT, O.S.B., duchovní rádce
Pavla KURKOVÁ, místopředsedkyně
Františka UHLÍŘOVA, tajemnice
Ludvík POSPÍCHAL, pokladník

Seasons Greetings
Distinctive Fashions For The Suburban Woman
LUCILLE FILLMORE'S
3300 Oak Park Ave.
BERWYN, Ill. 60402
Tel. 484-3700

Washington. — Vysoké rozpočtové schodky působí starosti Reaganově vládě. Výroční federální rozpočtový schodek se nejen nesnižuje, nýbrž naopak se ještě zvyšuje. Tak podle vládních předpovědí rozpočtový schodek na fiskální rok 1986 by měl činit pouze 172 bilionů dolarů a na r. 1987 pak jen 155 bilionů dolarů; už nyní však vládní ekonomové považují za pravděpodobné, že v obou uvedených letech, rozpočtový schodek daleko přesáhne 200 bilionů dolarů, ačkoliv budou opět sníženy různé vládní výdaje, velmi pomalý ekonomický rozmach má také aspoň částečně vliv na tom, že rozpočtový schodek se nesnižuje. Nyní US Kongres konečně odhlasoval zákon, požadující vyrovnání federálního rozpočtu do roku 1991. V důsledku tohoto zákona musejí být ve fiskálním roce 1986 výdaje federální vlády sníženy o 11,7 bilionů dolarů, v r. 1987 o 50 bilionů dolarů a v dalších letech o 36 bilionů dolarů. Sníženy by měly být jak výdaje na různé vnitřní méně naléhavé potřeby a výpomocné programy, tak i na národní obranu, kterou však chce prezident Reagan silnou, aby Moskva nemohla opět vydírat americké ústupky. Zároveň obě komory schválily plán, podle kterého hranice veřejného dluhu se zvyšuje na dva triliony dolarů. - Department práce oznámil, že v listopadu 1985 klesla celonárodně nezaměstnanost na 7 procent. Ve státě Illinois však nezaměstnanost zůstala na stejné výši 9,7 procenta. Ve státě je celkem 5,670,000 pracovních sil; z toho je 538,000 nezaměstnaných. Ve Spojených státech je za nezaměstnaného považován pouze ten, kdo hledá práci a nemůže ji nalézt. Ten kdo nepracuje a práci nehledá není považován za

nezaměstnaného, i když je práce schopný a chtěl by pracovat. Problém spočívá v středozápadních státech v tom, že některé sektory průmyslu se odstěhovaly na jih, jiné úplně zanikly, anebo se změnily jejich výrobní metody modernizací podniku. Velkou roli při zmenšení pracovních míst sehrála ovšem také neschopnost americké kompetice s výrobky a polotovary Japonska, Taiwanu a Jižní Koreje.

● ● ●
Londýn. — Jak jsme již psali, dne 6. prosince USA a Anglie podepsaly smlouvu o spolupráci obou zemí na studiích a bádání pro uskutečnění programu „Star Wars“, neboli obranné soustavy proti nukleárním zbraním, umístěné ve vesmíru. Novinkou je, že v brzkou se k tomuto programu chtějí přidružit také Západní Německo a jiné svobodné země.

● ● ●
Manila. — Dne 11. prosince se bývalý filipínský senátor Salvador Laurel a Corazon Aquinová, vdova po zavražděném Benigno Aquino, vůdci opozice proti diktátorskému režimu Ferdinanda Marcosse nakonec spolu dohodli, že se spojí při příštích volbách, aby jejich vítězstvím Marcosův režim mohl být odstraněn. Zatímco Aquinová bude usilovat o to, aby byla zvolena prezidentkou země, Laurel se zúčastní voleb jako kandidát na místopředsedství. Političtí analytisté však říkají, že Marcos v každém případě může znemožnit vítězství Aquinové, a to ze dvou důvodů: 1) Podle Marcosovy ústavy z roku 1973 prezidentem se může stát pouze ten, kdo žil na Filipínách nepřetržitě 10 let před svým zvolením za prezidenta. Aquinová však žila tři roky se svým manželem v exilu ve Spojených státech. 2) Nejvyšší soud Filipín také může

LETEM

SVĚTEM

rozhodnout, že předčasné volby, vyhlášené Marcosem na 7. února 1986 jsou protiústavní. Marcosův presidentský termín totiž skončí až v červnu 1987, a neexistuje žádný platný důvod k tomu, aby presidentské volby byly konány předčasně. Tento důvod by podle ústavy existoval pouze ve čtyřech případech: kdyby Marcos zemřel, kdyby se pomátl na rozum, kdyby byl parlamentem sesazen - (což je na Filipínách vyloučeno) - a kdyby Marcos ze své funkce rezignoval. Marcos však odmítl rezignovat, dokud nebude znám vítěz při volbách. - Dohodu mezi Aquinovou a Laurem zprostředkoval manitský arcibiskup kardinál.

● ● ●
Varsava. — Polská komunistická vláda podnikla další čistku v řadách universitních profesorů. Celkem už 6 rektorů a 70 profesorů ztratilo svá místa kvůli politické „nespolehlivosti“; stavěli se totiž příznivě k zakázané pracovní unii Solidaritě a „chybí“ jim politické přesvědčení. Tímto krokem prý má být zvýšena „socialistická povaha“ polského vysokého učení.

● ● ●
Ženeva. — Ministři olejové těžby kartelu OPEC se v Ženevě dohodli na tom, že opustí svou dosavadní politiku, chtít vnucovat spotřebitelským zemím i jednotlivým členům jednotné ceny oleje, protože tato politika selhala. Chtějí tedy přijímat ceny ropy jak je určí nabídka a poptávka na mezinárodním trhu, a budou se snažit uchovat si svůj podíl na mezinárodní těžbě a dodávkách oleje normálními metodami mezinárodního obchodu. V předcházejících schůzkách kartelu bylo určeno, že členské země nesmějí prodávat svůj olej levněji než 28 dolarů za sud; nyní jim je dovoleno snížit si své ceny dle libosti, aby si tak mohly udržet svůj podíl na světovém olejním trhu. Čeká se, že ceny

surové ropy budou tedy začátkem roku 1986 klesat. Země OPEC nyní těží 17 až 18 milionů barelů oleje denně, což představuje asi třetinu denní světové spotřeby nafty. V době své slávy kontrolovaly země OPEC asi dvě třetiny oleje na mezinárodním trhu.

● ● ●
Washington. — Skupina lékařů Národního ústavu rakoviny v Bostonu oznámila, že prý našla účinný lék proti rakovině, zvaný „interleukin-2“. Tento lék prý způsobil zlepšení i v případech pokročilé rakoviny, avšak má velmi nebezpečné vedlejší následky, je velmi drahý, léčení je velmi komplikované, takže v jednom ústavě je možno léčit najednou pouze 4 pacienty, a vyzádá si to ještě dlouhých studií, než jej bude možno běžně užívat. V každém případě se zdá, že zůstane vyhrazen pouze pro beznadějně případy. Už také jedna osoba zemřela na vedlejší účinky tohoto léku, ačkoliv se podařilo zmenšit její rakovinový nádor. - Skupina francouzských lékařů se nedávno předčasně honosila tím, že našla lék proti dosud nevyčlepné chorobě AIDS, která ničí obranu lidského těla proti nemocím. Francouzští lékaři vyzkoušeli svůj lék na 10 pacientech, beznadějně nemocných na AIDS, avšak už tři z těchto pacientů pak následkem nového léčení zemřeli.

● ● ●
Město Guatemala. — Při volbách v Guatemale zvítězila křesťansko - demokratická strana, jejímž předsedou je Vinicio Cerezo; obdržela 68 procent hlasů. Tímto voliči Guatemaly dali jasně najevo, že už měli dost 31 let trvající vojenské diktatury, vyznačující se potlačováním základních lidských práv a naprostou neschopností vést hospodářství země k rozmachu. Za vlády generálů země dospěla na pokraj ekonomického zhroutení. Tato diktatura

byla v zemi zavedena po státním převratu v r. 1954, provedeném asi pod vlivem a za pomoci CIA, která viděla v Guatemale nebezpečí komunismu. Nyní má tedy Guatemala opět civilní vládu. Cerezo, který se stává prezidentem, řekl, že jeho vláda soustředí všechno své úsilí na obrodu guatemalské ekonomie. Spojené státy poskytují Guatemale ekonomickou výpomoc ve výši 120 milionů dolarů ročně; je možné, že tato pomoc bude nyní ještě zvýšena. Spojené státy však neposkytují této zemi žádnou vojenskou výpomoc kvůli porušování lidských práv za doby vlády jejich generálů; nový prezident také neprojevil žádný zájem o US vojenskou výpomoc, protože jeho země ji prý nepotřebuje. - Nyní v Latinské Americe existují už jen dvě pravicově vojenské diktatury: v Paragvaji diktatura generála Alfredo Stroessnera a v Chile diktatura generála Augusto Pinocheta; v Nikaragui se stupňuje levicová diktatura komunistických Sandinistů.

● ● ●
Gander, Newfoundland. — Dne 12. prosince se z neznámých důvodů po vzletu z mezinárodního letiště v Ganderu zřítilo letadlo, vezoucí 246 amerických vojáků a 8 členů posádky; všichni při havárii letadla zahynuli. Tito vojáci se právě vraceli domů na vánoce ze Sinajského poloostrova, kde tvořili součást UN mezinárodní mírové armády, po šestiměsíční službě, aby byli nahrazeni jiným US kontingentem. Je to prý osmá nejhorší katastrofa v dějinách dopravního letectva. K dosud nejhoršímu leteckému neštěstí došlo 27. března 1977, kdy nad Kanárskými ostrovy se ve vzduchu srazila dvě letadla typu Boeing 747, jedno holandské a jedno americké; přitom bylo zabito celkem 582 lidí. Dne 12. srpna 1985 se v Japonsku zřítil japonský Boeing 747; přitom zahynulo 520 lidí. Dne 3. března 1974 se u Paříže zřítilo turecké letadlo typu DC-10; přitom zahynulo 346 lidí.

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Počítává a rychlá práce. Volejte česky nebo anglicky: 852-2230

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over \$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

Dne 23. června 1985 indické letadlo Boeing 747 explodovalo nad Atlantickým oceánem při pobřeží Irsku, při čemž zahynulo 329 lidí. Dne 19. srpna 1980 vznikl požár na palubě saúdského letadla typu 1011 Lockheed TriStar před vzletem na letišti v Ryadh; všech 301 lidí na palubě zahynulo. Dne 25. května 1979 se po vzletu zřítilo na letišti O'Hare v Chicagu US letadlo typu DC-10; všech 271 lidí na palubě a dva lidé na zemi přitom zahynuli. Dne 1. září 1983 Sověti sestřelili nad Sachalinem jihokorejské letadlo Boeing 747, které zabloudilo; přitom přišlo o život 269 lidí.

● ● ●
Dhaka, Bangladés. — Sedm jihoasijských chudých zemí, majících dohromady více než 900 milionů obyvatel - (což představuje asi pětinu světového obyvatelstva) - uzavřelo a podepsalo 8. prosince smlouvu, kterou se zakládá ekonomické společenství, obdobné Evropskému hospodářskému trhu, zvané „South Asia Association of Regional Cooperation“ (SAARC). Zúčastněné země jsou Indie (mající 730 milionů obyvatel), Bangladés (100 milionů), Pakistan (88 milionů), Sri Lanka, Nepal, Bhutan a Maldivské - ostrovy. Pozorovatelé si kladou otázku, jak toto společenství bude fungovat, když mezi jeho různými členskými zeměmi dnes existují hluboké politické i ekonomické neshody. Kromě toho Indie silně převažuje všechny ostatní členské země ve všech úsecích ekonomického života; v přírodním bohatství, v zahraničním obchodě, v množství i kvalitě odborně školených sil atd. Všechny ostatní země by tedy nevyhnutelně byly ekonomicky ovládnuty Indií.

● ● ●
Vatikán. — Dne 9. prosince byla uveřejněna závěrečná zpráva o zvláštním biskupském synodu, svolaném papežem

Janem Pavlem II., který trval dva týdny a zabýval se správným chápáním reforem 2. Vatikánského koncilu. V závěrečné zprávě byly tyto reformy uznány za správné a nepostradatelné pro naši dobu a bylo vysloveno předsevzetí v jejich provádění dále pokračovat. Bylo však zároveň vysloveno varování před zesvětšovaním náboženství a před nesprávným chápáním některých křesťanských nauk v povatikánské době. Některým tzv. „liberačním“ teologům bylo vytknuto, že přejímají některé marxistické zásady, nesmiřitelné s křesťanstvím. Bylo rozhodnuto, že bude složen nový mezinárodní katechismus, či kompendium křesťanské nauky o víře a mravech; tento katechismus se stane směrnicí a modelem pro složení národních katechismů. Národní biskupské schůze, které jsou pravidelně pořádány v každé zemi po 2. Vat. koncilu, byly nazvány nejen užitečnými, nýbrž přímo nutnými; anekterí biskupové dokonce navrhovali i založení jakéhosi stálého synodu v Římě, který by udržoval s národními biskupskými konferencemi neustálý styk a pravidelně Sv. Otci doporučoval „jak má církev řídit“.

● ● ●
Buenos Aires. — Argentinský soud vynesl rozsudky proti členům vojenských vládních junt, kteří se v letech 1976-82 provinili vedením „špinavé války“ proti politickým odpůrcům, podezřelých z marxismu, a nesou vrchní zodpovědnost za umesení, trýznění a usmrcení asi 7-9 tisíc Argentinců. Bývalý prezident gen. Jorge Videla a bývalý velitel námořnictva Emilio Massera byli odsouzeni na doživotí, ex-president Roberto Viola byl odsouzen na 17 let vězení a dva další obžalovaní byli odsouzeni ke čtyřem a půl a osmi rokům vězení. Čtyři bývalí členové vojenských junt byli

prohlášeni za nevinné a osvobozeni; mezi nimi je také ex-president Leopoldo Galtieri, který plánoval a rozhodl vést tragickou Falklandskou válku v úsilí, posílit v očích Argentinců vrátkou posíci své vojenské junty. Ve skutečnosti pak Falklandskou porážkou připravil pád vojenské junty. - Tento rozsudek se však zdá být příliš mírným jak státním žalobcům, tak obhájčům lidských práv, i levicovým straníkům, kteří byli za generálů nejvíce pronásledováni, a zvláště matkám mladých lidí, kteří byli uneseni, trýzněni a zlikvidováni. Proti tomuto rozsudku se už konalo několik demonstrací a vrchní státní žalobce Julio Strassera slíbil, že proti rozsudku podá odvolání. - To je důkazem, že v Argentíně je dnes demokratická vláda, protože v komunistických zemích odsoudili zatím jen mučitele a vrahy - Otce Popieluszka, aby se celý polský věřící národ nebouřil. V Československu komunistický režim dosud nepostavil před soud ani jednoho surového bachaře, tím méně mučitele a zvláště ne vrahy kněží Toufara, Coufala, jednoho slovenského kněze, svrženého se stavebního lešení a studenta architektury Švandy, jehož tělo bylo pohozeno na dně jeskyně Macochy v Moravském Krasu.

● ● ●
Řím. — V šestém a sedmém desetiletí tohoto století v Itálii, podobně jako ve Spojených státech, studia na vyšších školách a kolejích byla charakterizována nízkou učitelskou mzdou, stálým politikařením a nekonečným debatováním. Politika zvláště levicová byla první důležitou hodnotou. Byla přitom brána silně ve smyslu marxistickém a studenti i jejich naivní profesori byli silně přitahováni k Moskvě a ke komunismu ve jméno „pok-

rokovosti“, míru a odzbrojení. Evangelium v psychologii se stal dávno překonaný freudismus a sexuální vyžití bylo považováno za hlavní uspokojení lidského života. Studenti nestudovali; namísto toho organizovali bouřlivé demonstrace proti tradičním hodnotám a jejich obráncům. Při nich se ničilo a pálilo. Ve třídách se namísto učení debatovalo. Dnes - aspoň v Itálii - tato doba už nadobro uplynula. Italští sociologové a vychovatelé jsou překvapeni tím, že samotní studenti energicky požadují vážné studium, přísnější zkoušky, dobrou přípravu na životní povolání, lepší učební pomůcky a profesory, kteří svou specialitu opravdu ovládají a nejsou pouhými politickými „tlučhuby“. Chtějí se „něčím stát“ něčeho v životě dosáhnout a jsou si vědomi toho, že pouze seriózní příprava na život jim dopomůže nalézt vhodnou práci a zároveň být užitečným členem dnešní moderní společnosti, charakterizované vysokou technologií, konsumerismem a zároveň i vysokou nezaměstnaností. Se zlou se dnes na italských školách potazují učitelé, kteří by ještě chtěli spíše jen debatovat než učit. Zároveň se studenti také vrací se starým tradičním

právním a životním hodnotám. V těchto hodnotách u nich první místo zaujímá rodina, která jako tradičně musí být trvalým svazkem jednoho muže a jedné ženy, kteří si jsou jeden druhému povinni plnou manželskou věrností, vzájemností a odpovědností. Ovšem mladí lidé se rozhodují dnes k uzavření sňatku později, když už něčím jsou. Na druhém místě přicházejí na řadu práce a kariéra, třetí místo obsazují přátelské vztahy, pohlavní život přichází v hodnotách na čtvrtém místě a teprve poslední místo v celé stupnici hodnot dnešních mladých lidí zaujímá politika. Nikdo z dnešních studentů by nechtěl provádět státní převraty a svrhnout nynější italské vládní režimy. Dřívější doba hesla - „vše je dovoleno“ - a zpolitikaření studií však zplodila dvě nestvůry, které dosud trvají: 1) špatně připravení učitelé a profesori, kteří neovládají své učební obory, působí ještě mnoho těžkostí na středním a vysokém učení; 2) terorismus Rudých brigád, novofašistů, městských guerilů a italských gangsterů stále ještě ztěžuje život celé italské společnosti. S těmito nestvůrami se nyní italská veřejnost musí vypořádat.

OBLASTNÍ VÝBOR ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Y CHICAGO, ILL.

Srdečně přeje krajanské veřejnosti
i našim drahým doma

ŠT'ASTNÉ VÁNOČNÍ SVÁTKY
A HODNĚ ZDARU
DO ROKU 1986

Stanislav BRYM
předseda

Herman TABÁK
místopředseda

Václav ŽENÍŠEK
pokladník

Ježíšku -
naš drahý.
nezapomeň,
že jsi Jezulátko z Prahy.

Nezapomeň, že dnes
Herodes zas ožil,
egyptskou hůl útěku
v ruce naše vložil.
/z Koledy exilové/

Spojme se všichni
o letošních vánocích ještě ve vroucenější
modlitbě za osvobození naší milované vlasti.

S přáním požehnaných svátků vánočních
Anežka a Karel CHROBÁKOVI
s Jenikem a Karličkou,
s Marcelou a Robertem.

VANOCE 1985

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

SPORT

I liga kopané v Československu

15. kolo: TJ Vítkovice - Sigma Olomouc 3:2, Lokomotiva Košice - Sparta Praha 1:4, RH Cheb - Baník Ostrava - 3:1, Bohemians Praha - ZVL Žilina 4:0, Inter Bratislava - Slavia Praha 2:1, Tatran Prešov - České Budějovice 1:0, Dukla Praha - Dunajská Streda 1:1, Dukla Banská Bystrica - Spartak Trnava 1:1.

Konečná tabulka podzimní sezóny

1. VITKOVICE	22:13	22
2. SPARTA	39:10	20
3. SLAVIA	13:11	19
4. OLOMOUC	28:18	16
5. BOHEMIANS	30:24	16
6. DUN.STREDA	14:22	15
7. DUKLA	28:21	15
8. CHEB	27:24	15
9. PREŠOV	14:19	14
10. ŽILINA	17:27	14
11. TRNAVA	11:15	13
12. KOŠICE	18:24	13
13. B.BYSTRICA	16:22	13
14. OSTRAVA	16:16	12
15. Č.BUDEJOVICE	17:25	12
16. INTER	10:28	9

★

I. liga hokeje v Československu

22. kolo: Tj Gottwaldov (Zlín) - VSŽ Košice 12:0, Sparta Praha - CHZ Litvínov 3:5, Tesla Pardubice - Dukla Trenčín 4:4.

Zetor Brno - Skoda Plzeň 1:5, Slovan Bratislava - Dukla Jihlava 0:7, Motor České Budějovice - Poldi Kladno 7:2.

Tabulka po 22. kole

1. KOŠICE	103:69	31
2. PARDUBICE	93:58	29
3. JIHLAVA	82:50	29
4. LITVÍNŮV	104:84	26
5. PLZEŇ	80:63	24
6. Č.BUDEJOVICE	79:79	22
7. TRENČÍN	78:83	22
8. SPARTA	64:79	19
9. GOTTWALDOV (Zlín)	69:74	17
10. BRATISLAVA	60:86	17
11. Kladno	80:105	16
12. BRNO	48:89	12

I. národní liga hokeje v Československu

23. kolo: Karviná - Opava 3:7, Olomouc - Vítkovice 3:6, Ústí nad Labem - Jihlava B 4:2, Mladá Boleslav - Slavia Praha 3:3, Hradec Králové - Ingstav Brno 2:6, Vimperk - Liberec 1:0.

Tabulka po 23. kole

1. VITKOVICE	132:50	43
2. OLOMOUC	84:51	31
3. JIHLAVA B	97:68	25
4. SLAVIA	70:61	25
5. OPAVA	92:106	24
6. KARVINÁ	87:95	23
7. ÚSTÍ n.L.	72:76	21
8. HRADEC KR.	76:89	19
9. INGSTAV	75:92	19
10. VIMPERK	58:68	18
11. ML. BOLESLAV	53:89	16

12. LIBEREC 46:91 12

KOPANÁ VE SVĚTĚ

MS 1986 v Mexiku

V neděli dne 15. prosince provedla FIFA (světová fotbalová asociace) vylosování MS v Mexiku. Rozlosování dopadlo následovně:

Skupina A: 1. Itálie, 2. Argentina, 3. Bulharsko, 4. Jižní Korea.

Skupina B: 1. Mexiko, 2. Belgie, 3. Paraguay, 4. Irak.

Skupina C: 1. Francie, 2. Sovětský svaz, 3. Maďarsko, 4. Kanada.

Skupina D: 1. Brazílie, 2. Španělsko, 3. Severní Irsko, 4. Alžír.

Skupina E: 1. Západní Německo, 2. Uruguay, 3. Skotsko, 4. Dánsko.

Skupina F: 1. Anglie, 2. Portugalsko, 3. Polsko, 4. Maroko.

Na programu bude celkem 52 zápasů. První utkání je stanoveno na neděli 31. května 1986 a finálový zápas se hraje v neděli 29. června v Mexico City. Největším favoritem je doposud Brazílie a Argentina.

ZPRÁVY

ZE SPARTY A.B.A.

Valná hromada Sparty A.B.A. Chicago se bude konat v pátek 3. ledna 1986 v 7:30 P.M. ve vlastní klubovně na adrese 7500 W. Cermak Rd. Cicero. Všichni členové se vyzývají, aby se této výroční schůzi zúčastnili. Noví členové jsou vítáni! Jarda Fajkus tajemník

Kapr, světla vánočního stromku, jmelí a betlem

V koupelně ve vaně plavali dva kapři. To byla Jana ještě úplně mrtvá a Martině mohlo být tak zrovinka osm. Mezi dveřmi ložnice a pokoje (kde dodnes jako hlavní výzdoba jsou Martininy pohary a trofeje), viselo jmelí. Pozlacené jmelí. A když se příslušníci rodiny Navrátilů ujeli v oněch dveřích, ujeli se s políbením.

„Pod jmelím se musí políbit,“ říkalo se, ale nevědělo se, je-li to nějaká převzata pověra, obyčej, anebo jestli to je z nějakého filmu. Zkratka mijeje jmelí, čeká tě políbek.

V kulně už stála velikánská borovice, kterou bylo třeba na Štědrý den vytáhnout do pokoje ze zahrady na balkon provazem, protože schodištěm by neprošla bez ztráty větvičky.

„A vyřežu dětem pod stromeček betlem,“ rozhodl se otec a zakoupil za tím účelem v Praze v papírnicku na Staroměstském náměstí namalované figurky a kulisu betlému, jak je koncem století pro potěchu chudých českých dětí namaloval nejčestější malíř Mikoláš Aleš. Ty figurky, chlév s kravičkou a oslíkem a jesličkami, hvězda a jakoby do Čech přenesená kulisa krajiny, se pak vystříhla a nalepila na papudekl, všechno se to postavilo jako na divadle a vytvářelo to kulisu skutečného Betlému. Akorát že to nebyl Betlém v Izraeli, ale v samotných Čechách. Byli tam čeští pastýři, sedláci, chalupníci, řemeslníci, kluk s kaprem, selky v českých krojích a Tři králové, jak je známe z koledy z pražských ulic v minulém století vždycky na 6. ledna.

„Žádný papudekl nesháněj. Jsem přece z truhlářské rodiny,“ pravil pyšně otec Navrátil a usoudil, že nejkrásnější betlem bude nalepený na preklízce. Miroslavův otec, Martinin dědeček, byl truhlář. Vyučil se ve Vídni, po první světové válce se vrátil do Čech, usadil se ve Všenorech (tehdy Všenory patřily ještě pod Horní Mokropsy) a truhlářil.

„Martino, podrž mi tadyhle

tu preklízku, já se zařiznu.“

Martina podržela preklízku, otec trochu ustoupil, jako když malíř prohlíží svůj obraz, a pak lupenkovou pilkou zarízl prvou brázdou. Zaríznutou pilku nechal viset. Kdyby to byl mohl vidět dědeček truhlář, byl by býval nekřesťanský huboval. Bylo to z hlediska řemeslníka barbarské. Vůči tomu nástroji. A především vůči tomu materiálu. Pro dědečka Navrátila byla preklízka samozřejmě dřevem a dřevo vonělo biblickým povoláním. I Josef - Ježíšův pěstoun, byl přece truhlář!

„Čím začít?“ ptal se otec a ukázal na vystřížené figurky na stole.

„Ježískem v jesličkách,“ rozhodla Martina a tak otec položil vystříženou kulisu s jesličkami a Ježískem na preklízku, obkreslil inkoustovou tužkou a začal vyřezávat.

Za čtyři odpoledne a večery byl betlém hotov. Figurky se nalepily na preklízku, preklízka na podstavečky, kuchyňský vál na nudle se vyložil vatou, aby to vypadalo jako sníh. Ve skutečném Betléme sice znali sníh jen z obrázků anebo při výjimečné meteorologické katastrofě, ale tohle byl český betlém a jaképak vánoce bez sněhu? A pak už bylo na Martině, aby figurky rozestavila na ten vatový sníh na tom válu na nudle.

A betlém byl hotov.

Strojil stromeček, to už byla Martinina práce. Už byla velká, už jí bylo osm, takže už nevěřila, že chodí Ježíšek, onen Santa Claus českých dětí, a nosí dárky pod stromeček. Už věděla, že stromeček zdobí cukrovím a skleněnými ozdobami tatinek a dárky nadělují páni rodičové.

Od tohoto roku bylo strojem stromku Martininou stálou povinností. Na Štědrý den dopoledne strojila stromeček. Pokud byla doma, v Čechách. Až do svého odchodu do exilu.

A taky betlem stavěla. A pokaždé jinak. V jiném seskupení, než jak to rozestavila poprvé.

„Proti stejné soupeřce se musí taky hrát pokaždé jinak,“ řekla a nikdo se s ní neprel.

A zatím oba kapři plavali ve

Koleda

Poskočte si Moravci vy ostatní s nimi! Přejeme vám málo ziny, žádné medicíny. Na kašel i zimnici stačí pít jen slivovici!

Hupky - Hupky - Hupky
mějte se dobře všichni a všechny
v novém roce

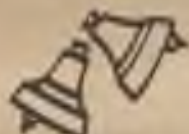
1986

Milostiplné vánoční svátky
z radosti nad tím,
že Bůh je mezi námi zpátky.

TO PREJI SVYM ZAKAZNIKUM, PRATELUM
A VSEM KRAJANUM V NEUSTALE BOZI OCHRANE

Marina a Standa JANČÍKOVI

z Marina's Beauty Salon
v Berwyně, Ill.

Veselé Vánoce a
Šťastný Nový Rok

přeje všem přátelům

SVAZ ČESKOSLOVENSÝCH
SPORTOVČŮ CHICAGO

vaně. Jeden byl větší a druhý menší, ale zato baculatější.

„Jakýpak větší a jakýpak menší, baculatější? Ten větší je Libor a ten menší Robert,“ nazvala je Martina po svých kamarádech. Libor byl na svá léta dlouhán a Robert podsaditý svalda. Pochopitelně je chodila krmít a děsně se divila, že nechtějí obědvát a večeret.

„Libor jen pije a Robert nějak těžce dýchá.“ Přiložila dlaně obráceně ke tváři a ukázala, jak.

Přiblížilo se poledne Štědrého dne a schylovalo se k popravě. Kapru.

„Maminko, myslíš, že bychom ještě sehnali maso na řízky?“ přisourala se Martina před polednem do kuchyně, kde se peklo a dělal bramborový salát a všechno, co k české štědrovečerní večeři náleží.

Maminka věděla, kolik uhodilo.

„Uznáš,“ rozvíjela dál Martina svou teorii o řízcích, „že by se nehodilo, aby na Štědrý večer, na samém počátku svátku pokoje, míru a lásky k bližnímu, jak nám to zrovna povídali v televizi, to k bližnímu jsem si přidala, to říká naše babička...“ Byl to na nemluvnou Martinu nezvykle dlouhý proslov a nepochybně závažný, když se k jeho proslovení odhodlala. „Zkrátka bylo by to nelidské, abychom pod vánočním stromkem přikusovali smaženého Libora a Roberta.“

Na Štědrý večer se v Čechách tradičně jí rybí polévka a smažený kapr s bramborovým salátem.

Toho Štědrého večera měli u Navrátilů vývar a smažené řízky s bramborovým salátem.

Dlouhán Libor a svalik Robert dál plavali ve vaně. Na

Hod Boží vánoční je otec Navrátil v doprovodu Marty vypustil do Berounky.

„Tak plavte, kluci,“ doprovodila je Martina a na zpáteční cestě od řeky meditovala.

„Až budu hrát velký zápas, tak musím zapomenout, že hraji proti Renatě nebo Věře,“ uvažovala nahlas a jmenovala své dvě kamarádky. Netušila, že stejně tak bude jednou uvažovat, až bude nastupovat proti Yvonně nebo Chris. „Musím vidět za sítí jen a jen soupeřku. Jak říkáš ty, tati - zmydli ji! a neříkáš - poraz Alenu!“

Vrátili se domů, kde od včerejšího Štědrého večera ležely rozbalené dárky kolem stromečku, kolem velikánské borovice sahající v pokoji až ke stropu, pod stromečkem Alšův betlém a ve dveřích mezi pokojem a ložnicí zavěšené jmelí, pod nímž se příslušníci rodiny Navrátilovy, vzájemně se mjejíce, polibili.

Tento obraz řevnických vánoce si Martina odvezla s sebou do Ameriky. Tento vánoční příběh se jí odvíjel před očima vždycky na Štědrý večer, když přes oceán telefonovala domů, aby mamince, tatínkovi, sestře a babičce popřála hezké vánoce.

Po prvním wimbledonskem vítězství, když hledal otec Navrátil fotografie z Martinina dětství, vyndal z krabice i vlastnoručně vyřezávaný Alšův staročeský betlém.

„Jestli nás nepustej za Martinou, tenhle betlém jí poslem, aby měla aspoň trochu české vánoce!“

Uryvek z knihy Martina od Vladimíra Škutiny/

Jindřich Nermut: Nevánoční starosti u profinožcu

Je Advent - předvánoční čas, kdy se lidé mají duchovně připravovat na příchod Spasitele světa, jehož narození v Betlémě téměř před dvěma tisíci roky si každoročně připomínáme. Skoda, že mirova pohoda předvánoční je tolik rozrušována nedobrymi zprávami ze světa: války, revoluce, zemětřesení, povodně, požáry a jiné katastrofy denně vidíme na televizi a slyšíme o nich v rozhlasu a čteme o tom další podrobnosti v novinách.

Zde v Australii máme zase předvánoční protesty a demonstrace, tzv. „konservativců“ nebo chcete-li „zelených“ agitátorů. Ve všech městech našeho kontinentu se protestuje proti hospodářskému využití australských lesů. Je činěn nátlak na federální vládu, aby donutila vlády jednotlivých států, prohlásit velká území za národní rezervace s vyloučením těžby dříví. Jsou to požadavky krajně extrémní, jako je ostatně mnoho udalostí v současné Australii. Než ale poňneme uvažovat o těchto problémech připomeňme si několik skutečností.

Když téměř před dvěma sty roky přišli do této země lidé z Evropy, začali zde přirozeně hospodařit tak, jak bylo zvykem v Evropě. K pasení ovcí, dobytka a koní, stejně jako k pěstování zemědělských plodin byly největší zabranou lesy. Než se mohlo rozvinout zemědělství, bylo nutno vymýtit celé oblasti pralesu. Tak se staly stromy překážkou hospodářského rozvoje, nepřítel číslo jedna nových osadníků. Takhle mentalita australských pionýrů se u většiny národa udržela do dnešních dnů.

Jestě v prvních letech po II. světové válce byla udržována jakási rovnováha mezi lesy a hospodářským využitím půdy. Práce s mýcením lesů byla těžká; člověk měl jenom sekeru, ruční pílu na kácení stromů, motyky, řetězy a lana na dobývání pařezů. V padesátých letech přišla mechanizace, motorové píly, pásové traktory (buldozery), nakladači stroje, a tak industrializace porušila rovnováhu v přírodě a nastalo bezplánovitě plenění lesů. Dřevo - celé klády se strouhají na šrot a exportují do Japonska. Kdyby se to vše dělo starým způsobem lesní těžby, našlo by více lidí práci a obživu. Mechanizace však změnila početní stav dřevorubců, a ti, kteří zbyli se zadlužili nákupem velkých mašin a jsou nuceni platit velké splátky a vysoké úroky z vypůjčených peněz a vydaje na údržbu těchto strojů v provozu.

Kdyby ve zdejších lesích hajní a myslivci hospodařili tak, jak jsme byli zvyklí my ve střední Evropě, tak by nebylo důvodů ke stížnostem. V Evropě se lesní těžba prováděla dle ustálených zvyklostí a plánů. Vykácely se části lesů a hned vedle se ponechal stat dospělý les, který chránil nově zalesněné paseky před větry a přílišným vysycháním půdy. Když potom mladé stromy zakořenily, kácely se ty, které byly ponechány stát k jejich ochraně.

V Čechách již za vlády krále Karla IV. vyšla přísná nařízení na ochranu lesů. Další lesní řády a nařízení vyšly v letech 1754 a 1852. To byly ty nejzákadnější.

Zde v Australii bezplánovitě vykácely celé oblasti, vytěží jen kmeny a ostatní dřevo nechají ležet bez užitku. Spoušť, která po dřevorubcích a jejich strojích zbude, vyhlíží jakoby se přes celé pole přehnalá větrná smršť, nebo tam dopadla atomová bomba.

V Tasmánii, která byla a dosud je nejhustěji zalesněným státem australské federace, mne nesmyslné plundrování lesů již před 12 léty přimělo k protestům. Tehdy jsem uveřejnil celou řadu článků a dopisů ve všech zdejších novinách a přiměl jsem majitele pil, že na konferenci - za tím účelem svolané - se usnesli protestovat u tasmánské i federální vlády, proti strouhání na šrot zdravých rovných kmenů, které jsou vhodné k užitkování jako prkňové řezivo nebo stavební trámy.

Nestavěl jsem se a nestavím proti ekonomickému využití zdejších lesů, ale doporučuji, aby bylo sešrotováno jen odpadové dřevo, a vykácené polejí vyčistěno a znovu zalesněno. Les je lepší hospodářská základna než důlní průmysl. Na dolech po vyčerpání nerostů zbudou jen haldy jalové zeminy a díry do země. Vykácený les může být znovu obnoven, může vyrůst a přivést užitek příští generaci.

Až na to, že po těch prvních protestech se počalo více vysuzovat, se nic jinak u nás neměnilo k lepšímu. Hlavně proto, že jsem pro moji akci nezískal podporu profesionálních agitátorů.

A teď se najednou „ujali“ problému australských lesů lépe organizovaní a finančně zajištění a zolení konference.

cele s nechvalně známým „Jevicově“ zaměřeným dr. Brownem. Tenhle výtečník před třemi lety vedl protest proti stavbě přehrady na řece Gordon. Potom kandidoval do státního parlamentu, nebyl zvolen, ale přesto se tam dostal po resignaci jiného poslance. Má plná ústa demokracie, ale zcela po vzoru komunistů, demokracii nerespektuje když to neslouží jeho zájmům. On a jím svedení lidé nyní hlučně útočí na vládu, aby v rozsáhlých poleších zakázala těžbu dřeva. To je hospodářsky škodlivý nesmysl - přechod od extrémního využívání lesů k hospodářské stagnaci.

Nejsmutnější na celém případě je, že televise, rozhlas i noviny tyto extrémisty podporují. Na příklad zde v Lannestonu se na demonstraci proti lesnímu hospodářství sešlo pouhých 50 účastníků, ale v televizi i v novinách přinesly obrázky a zprávy o požadavcích těchto „demonstrantů“. Nyní žádají, aby federální vláda převzala iniciativu a přiměla tasmánskou vládu, aby rozsáhlá poleší nechala ležet bez užitku ladem.

Předseda tasmánské vlády Robin Gray hrozí, že jestli se federální vláda bude vměšovat do vnitřních záležitostí členských států, že záležitost postoupí nejvyššímu soudu. V minulosti Tasmánie prohrála u nejvyššího soudu stavbu elektrárenské přehrady na řece Gordon, když soudci hlasovali 4 ku 3 proti vládě a proti vůli drtivé většiny tasmánských obyvatel. Rozhodující hlas proti dal bývalý labouristický ministr, soudce L. Murphy, který byl nyní sám pohnán před soud.

K dovršení kocourkovské zábavy budou začátkem příštího roku volby do tasmánskeho parlamentu. Nynější praviceově orientovaná vláda je vyhraje, hlavně proto, že lidé jsou rozzlobení protiviládní agitací marxistických darmošlapů.

V porovnání se všemi těžkostmi, rebeliemi a katastrofami v současné světě jsou naše tasmánské starosti velmi nepatrné. Rozhodně si jimi nenecháme pokazit pohodu, klid a mír vánočních svátků, a to přejí všem vám, kdo budete číst tuto úvahu.

DOPORUČTE
Hlas národa
SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM

Všem svým milým zákazníkům,
holeným i vousatým,
plečatým i vlasatým,
které vždycky podle přání,
vyparáďí bez čekání
český holič

LOU BORIL & SON
BARBER SHOP

3611 W. 27th St., Chicago, Ill. 60623
Phone 277-3608

Společně vám přejí
veselé vánoce,
úspěšný a spokojený nový rok 1986

Josef Holeček
/ze sbírky Pero/

Jaké to bývalo u Ježíška

Večeřival jsem u Ježíška na Spálené ulici. Večeřival i obědvával. Zvu vás na večeri. Račte se mnou. Cestou vás poučím o té místnosti.

Hostinec U Ježíška byl v kruzích spisovatelských znám tím, že tam chodíval Neruda se svou družinou. Vzpomněl jsem si na to, když jsem jednou v roce 1877 šel mimo. Věděl jsem, že se tam nyní scházejí přísní staročeši. Zachtělo se mi vraziti mezi ně. Usedl jsem v čelo prázdného stolu, nedbaje nápisu na něm „Obsazeno“. Sklepník mne na tabulku upozorňoval, ale já odvětil: Prozatím obsazeno nem, je tedy dost času, abych přesedl jinam, až bude třeba. Sklepník se spokojil a já si poručil večeri a sklenici pilskéhoho.

Stolovní starousedlíci začali se trousit jeden po druhém. Každý přicházel pomalu a důstojně, ale spatřiv u svého stolu cizího člověka, zarazil se a ze strany si mne prohlížel; potom

kývl na sklepníka pana Aloisa a potichu se s ním radil. Pan Alois odpovídal ležerně a dost hlasitě, abych mohl všemu rozumět. Pravil, že vykonal svou povinnost a více že si netroufá. Ponenáhlu hosté obsadili stůl, mlčeli a dívali se na mne nepřátelsky. Nejvíce je mrzelo, že vetřelec sedí v čele. Po chvíli začali rozvazovat. Mluvili o balkánské válce a politice, pokud s válkou souvisela. Vmísil jsem se do hovoru. Starousedlíci, slyšíc znalce těch věcí, ponechali mi slovo, já se dostal do proudu a uchvátit jsem je. Neváhali se mi představit a slyšíc mé jméno, jež jim nebylo neznámo, nabyli ke mně důvěry. Byli to ze sousedstva: lékárník Všečka a Ph. Newinny (Filip Nevinný), materialista, okresní lékař dr. Buršík, ředitel školy Balcar, podskalský dřevař Hejduk, inspektor pojišťovny Jelinek, stavitel Vlček. Známost byla hotova. Byl jsem potom v té společnosti vždycky vítán. Staří páni zcela dobře snášeli mé názory, jež se neztídká velmi různily od jejich. Byl podán důkaz, že se staročeši s mladočechy mohli dohodovati, kdyby mezi nimi byly společenské styky. Ale ty byly zprátrhány.

Vážný hovor byl přerušen, když se objevil poslední člen té stolní společnosti, Emanuel Levič. Ohlašoval se již ode dveří pisklavou fistulkou a smíchem bez příčiny, zdravým smíchem, jenž se mu stal zvykem a jej vyznačoval.

„Ticho,“ volal, „švec Levič jde!“

Nemiloval ničeho nového, nenazýval se obuvníkem a netrpěl, aby ho tak nazývali jiní.

Byl to vysoký, hubený stařec, bílý jako mléko, s kozi bradou, jež se nestrovnávala s jeho konzervatismem.

Představili mi ho jako „osobního ševce Otce národa, Františka Palackého.“

„Ano, tím jsem byl,“ potvrdil hrdě, „a dokud jsem jím byl, něco jsem znamenal. Celá Spálená ulice si mne vážila. Lidé se za mnou zastavovali a prohlíželi si mne. Rodiče na mne ukazovali dětem: Pamatuj si, synáčku, toho pána, to je osobní švec tatíčka národa. A když se někdo zmýlil a řekl obuvník a já to zaslechl, nikdy jsem nelenil a k němu přiskočil: Švec, pane, švec, poctivý staročeský švec! A nezapomente, pane, a i ty, chlapečku: v Cechách nebude docela zle, dokud v zemi nevyhyne aspoň poslední švec; až pak ševci zmizí a budou samí obuvníci, nastane všeobecná zkáza mravů, jež bude

vycházeti z toho, že Lež se ujme vladarství nad českým národem. Švec je pravda, obuvník je lež. Já jsem švec, a kdo je víc?“

„Zdá se mi, že jste poslední švec v Praze, a je-li tak, jak jste pravil, platí aspoň o části národa, o staročeších, že jejich strana je v posledním tažení.“

„Oho, oho!“ dobrácky protestovali staročeští hosté.

„Vy to nevytrhnete, když nejste ševci. O ševcích mluvil pan Levič.“

„Ba, je tak,“ pravil Levič a smích jeho přerušil teskný vzdech. „Pravých staročeků ubývá. Ještě jsou, ale jen se tak nazývají, protože ještě nepokládají okamžik za vhodný, aby šli jinam. Tatíčka národa začali urážeti hned, jakmile jsme ho v Lohkovicích uložili do posvěcené české země. Slyšte, pane, co se stalo! Po jeho smrti jsem usil pár překrásných bot, jaké jsem šival jemu, tatíčkovi, a donesl jsem je do muzea, věřte-li: do českého muzea, a řekl jsem tam pánům, že jsem osobní švec Otce národa Františka Palackého a přináším ten pár bot, aby i příští pokolení vidělo, jaké boty tatíček nosil a kdo mu boty šival. A co ti páni, co myslíte? Místo aby boty vděčně přijali a uctivě uložili za sklo, odmrstili mne, a že prý na takové památky nemají peněz, abych prý si boty prodal. Cože? Jakým právem si o mně myslí, že chci za

boty tatíčka národa peníze? Já jsem od tatíčka dost peněz stržil, neboť jsem mu šil plných pětadvacet let a nikoho jsem nepustil, aby mi tu čest přehral. I řekl jsem důrazně: Kolik je v Praze ševců, aby šli pětadvacet let jednomu a témuž zákazníkovi? Já sám bych patřil do muzea, pánové, zvolal jsem, a co oni? Že prý je na to ještě dost času, až umru, a že mi přeji dlouhého živobytí, aby na to hned tak nedošlo. Nelhu, že jsem se rozplakal. Takovou urážku a lítost mi učinili!“

Obrátiv se pak ke mně, pokračoval o sobě, abych se dukladně dověděl, co je zač:

„Mohu bez pýchy, ale sebedovědomě o sobě povědět, že jsem švec - umělec, žádný pták. Svět nynější ještě to nepochopuje, ale příští svět bude na nás jinak pohlížet a oceňovat. Bez uměleckého talentu nemůže být řádný švec. Osud rozhoduje, kterého směru se chlapec přidrží. Můj otec mne dal na ševcovinu, nemaje tolik vzdělání, aby věděl, že umění je vyšší stupeň ševcoviny. Hleděl jen k tomu, abych se naučil něčemu, z čeho bych měl brzy živobytí. Naučil jsem se a dostal jsem ve svém řemesle dokonalosti i slávy. Což je to malá sláva, že jsem byl osobním ševcem tatíčka Palackého? Vím, kdybych nebyl ševcem, že bych byl slavným umělcem. Vím i, čím bych se jistě proslavil. Svou ženu, svou Frozinku bych vytesal do mramoru nebo namaloval. To by svět viděl krásu, že by zasl! Říkají: Venuse. Ale kdybych já zvěčnil krásu své Frozinky, neřikali by Venuse, nýbrž Frozánka. To jsou údy, to je bělost těla! Venuš nám umělci představují jen jako mladici dobře vyživenou, ale o tom nevíme nic, jak vypadala, když jí mládí minulo. Odkvetla a bylo po kráse.“

Dr. Buršík nemohl si odeprít,

Nastal přeradostný čas,
všichni věřící se radujme!
Přišel na svět Mesiáš,
Pánu Bohu za to děkujme!

VESELÉ VÁNOCE

POŽEHNANÝ NOVÝ ROK 1986

všem našim důstojným pánům, ctihodným sestřám,
členstvu, přátelům, četným dobrodincům
a obětavým pracovníkům

přeje

NÁRODNÍ SVAZ
ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Dp. Vojtěch VÍT, O.S.B., kaplan N.S.Č.K.
Václav HYVNAR, předseda
Františka UHLÍŘOVÁ, tajemnice
Elsie NEVŠÍMAL, pokladní

ředitelé všech místních odboček

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Veselé Vánoce a
Šťastný Nový Rok

přeje všem přátelům a příznivcům

Čs. Ženská Národní Rada v Exilu

Věra Rokničová
Jednatelka

Maru Friedová
Předsedkyně

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Hodně duchovních radostí
z narození Spasitele
a spokojený rok 1986

přeje

lidem dobré vůle

ADOLF
BERWYN FUNERAL HOME

HEART OF THE WESTERN SUBURBS

BERWYN, ILL.

aby mistra poučil, že Venuše jako bohyně měla věčné mládí a nemohla tedy odkvěst. Mistr namítl: „Take o těch věcech něco vim, poučné knihy jsou pro každého, i pro ševce. Bohové také starlí, Jupiter byl starý, ale než zestárl, musel být mlád. Podobně Venuše musela zestárnout, ale podobu staré Venuše nám umělci nezachovali, a to jistě proto, že pozbyla krásy. A to ma Frozinka před Venuší, že jí krásy věkem neubývá, naopak, stále je krásnější. Kdybych byl malířem, nic jiného bych nemaloval než Frozinku v každém věku, a svět by se divil, jak by se divil!“

Některý z hostů mi pošeptal, že je Frozince šedesát let a že ji někdy uvidím, až si pro svého Emanka přijde.

Emanuel Levíč nebyl jediný svého řemesla, který se pokládal za výtvarného umělce. V tom nebylo nic nového. Nová mi byla jeho zamilovanost k ženě, již miloval starou stejně jako v květu mládí, a snad vroucněji a vážněji. Nevím, byla-li tak krásná, jak se jemu viděla, ale psychologicky je zajímavé, že se jeho očím po celý věk jevila krásnou Venuší. Poněkud zaráželo, že o tom veřejně mluvil před lidmi, kterým nic nebylo do intimnosti jeho manželství, ale tehdy již se básníci neošťádalí odestíratí „poplon“ ze svého manželského lože. Poplon jim vytýkali moravští kritikové.

Já jsem již u Ježíška uvázl a byl jsem mu věren až do roku 1885. Když jsem se tam uvelebil byl hostinským Antonín Makovský, hezký muž vysokého vzrůstu a otevřené tváře, ozdobené širokou světlečmavou bradou. Měl zvučný a hluboký, příjemný hlas a volné způsoby inteligenta. Vyznačovala jej ctížádost, aby plzeňské, u Ježíška točené, mělo pověst nejlepšího plzeňského v Praze, a také stůl u něho aby si lidé pochvalovali jako nad jiné chutný, hojný a laciný. Sklenice piva u něho byla za osm krejcarů, oběd za třicet krejcarů. Za dvě tři leta byla sklenice piva zdrazena o krejcar, oběd o pět krejcarů. Kdo jedl podle listku, platil za pečení třicet krejcarů (později 35 krejcarů), teleci

hlavička se širokým zátylkem padesát krejcaru.

Antonín Makovský byl syn zámožné a vážné pražské rodiny, otec měl v Konviktské ulici známou barvírnu. V otcovském domě dostalo se mu pečlivého vychování a bylo hleděno k tomu, aby se naučil dokonale francouzsky obvykle se Pražané spokojovali němčinou jako druhým jazykem. V Paříži býval a mrzelo ho, že Francouzi o Čechách ničeho nevědí. Usmyslil si, že to změni. Kterak a čím? Plzeňským pivem! Naučil Pařížany pít plzeňské a tím obrátí jejich pozornost k české zemi a českému národu. Usmysleno, provedeno. Zřídil si v Paříži plzeňskou pívnicí a přestěhoval se tam se svou sličnou dceruškou, asi šestnáctiletou. Paní Makovská, příjemná bruneta červených tváří, zůstala doma, aby spravovala Ježíška. Paříž jej zklamala. Čechové našli cestu do pívnic Antonína Makovského, ze zvědavosti přicházeli i někteří Francouzi, ale tím pivo, ani plzeňské, nechutnalo a ředili si je vodou. Obchod nevynášel, ale Makovský nechtěl se vrátit do Prahy, aby se nepřiznal k fasku a nestal se terčem škodolibých posměváčků. Po několika málo letech Antonín Makovský v Paříži zemřel. Dceruška se tam vdala za malíře Ludka Marolda, jenž se těšil ve vlasti nemalé sláve.

***

Neprostranná místnost hostince U Ježíška má dvě oddělení: jedno do ulice a druhé do kuchyně. Prvé pevně drželi starší páni, politickým vyznáním staročeši, a druhé obsadila omladina, mladočeši. K chvále jedněch i druhých hudičů podotčeno, že se dobře snášeli. Starší páni nezapomínali, že omladina má bujnější krev a že se to srovnává s jejím věkem, aby byla politicky radikálnější. Tato snášelivost byla tehdy v Praze vzácná. Přivrženci obou národních stran hádali se a potírali se, kdekoli se potkali. Že U Ježíška byl mír, bylo zásluhou staročeků, kteří zachovávali klid i tehdy, když bylo patrné, že je mládí chtějí vyprovokovat. Zpředu jim odpouštěli. Mladí,

když to na ně sedlo, bouřili i proti vedení české politiky, i proti vládě a bůhví proti čemu všemu. Po jejich boku se usadili dva byrokraté, státní zastupce dr. Krémár a soudní rada baron Trantenberg, k nim si po nějakou dobu sedal vrchní soudní rada Lipavský s dvěma sličnými dcerami jemné pleti a ruměných líč. Byrokraté nepozbývali trpělivosti a klidně snášeli, že se před nimi svrhovali ministři, rozbíhaly vlády, trhal stát. Nejednou jsme se uhlavili, že je vyprovokujeme, ale nebylo nic platno. Zvláště jsme se vzrusovali v roce 1881 za povstání hercegovského a krivošijského. Já tehdy mival hlavní slovo. Vykládal jsem neúnavně o krvavé krivdě, která se stala Hercegovině násilným připojením k Rakousko-Uhersku, a nešetřil jsem chválou Krivošijanů, kteří se již v roce 1869 proti Rakousku vzbouřili. Ježíšek se otrásl písničkou, složenou podle „Osmnácte chasy“.

Byla vojna, byla, byla v Krivošiji,

pomoz nám Kristus pan s Panenkou Marií!

Byrokraté při té písni ani bravou nehnuli, ale jak asi bylo přitom v duši pozdějšímu přísněmu žalobci v procesu Omladiny, dr. Krémárovi? -

Bývaly také rozpravy o literatuře, umění a vědě, jež dávaly těmto hostinským schůzkám vážný ráz. Všechno to přivlékalo nové hosty, takže často bývalo u Ježíška jako v úle. Dvakrát nebo třikrát navštívil nás profesor Masaryk.

Vyjmenuji některé účastníky: nejstarší byl nestárnoucí J.V. Frič, jenž rád ukazoval, jak se mládež veselívala za jeho časů, jak si zpívala a jak se přitom všecko otrásovalo; z výtvarných umělců Mikuláš Aleš, Emanuel Liška, neprávem zapomenutý sochař Josef Strachovský, ilustrátor Karel Krejčík, jeho bratr Josef, řezbář; z mladých literátů Rudolf Pokorný, František Chalupa, Antonín Šnajdauf, Antonín Koukl, z herců Vojta Slukov, Alois Sedláček, vědecký dorost zastupoval Jan Dejl, pozdější oční lékař a lidumil, záhy zemřelý právník Otakar Prokoš, kandidát práv Václav Klazar; dále inženýr Jan Rixy, nyní generální konzul Československé republiky pro Rusko, a jeho bratr Josef; nejmladší byl Karel Čupr, syn autora Učení staroindického, později jeden z redaktorů Národních listů a nyní továrník na Kralovských Vinohradech. On a já jediný v té společnosti

(Josef Holeček † r. 1929)

**Ženy - matky
v domácnosti v Evropě
začínají být nespokojeny
- a muži úředové též;
a tak mají obě strany
„své pravdy.“**

ROZHOVOR

Mezi dvěma muži

„Viš, kdybych byl celý den doma jako má žena, trochu bych si to zorganizoval. Řekněme: dvě hodiny domácnost, hodinu nákup, dvě hodiny vaření. Nejvyšší! A mezitím číst a pěst.“

To říkám také! Děti už nejsou nemluvířata, lezou samy po bytě, a co na tom, když jim občasně vymění plenky? Jsou i praktičtější plenky, které se vyměňovat nemusí. Žena si nemá co naříkat. A vůbec...“

„Jistě, vždyť mají všechno. Polévku v sáčku, kávovar, kuchyňské stroje, pračku - všechno možné. Nemusí přece dvakrát denně luxovat? A ta troška prádla na žehlení... Všechno vyřeší organizace. Ale k tomu ženy nejsou.“

„Ne, to nejsou, vždyť jsou to jen ženy. Netvrdím, že by nic nedělaly. Ale všechno mohou udělat za poloviční dobu a pak - dopoledne hodinku odpočinku u kávy, odpoledne kafečko také, nějaký ten koláč - a teď by chtěla auto! Kam bychom přišli?“

„Stejně jako u mne. Člověk se celý den nalítá v kanceláři, je celý uštvaný - a pak by měl jet autobusem! Při tom je samoobsluha sotva pět set metru od sídliště! Trochu čerstvého vzduchu a změna jí jen prospěje, přijde na jiné myšlenky.“

„Jistě! Pořád jen bručet a vyčítat a večer se jen mračit, jako kdyby našinec byl volný a nezávislý! Kdyby tak pracovala v našem podniku! Bože můj! Být jen pět dní s šéfem! Ha! Na kolenou by prosila, aby se směla vrátit.“

„To říkám také. Jen nadávat a bručet a naříkat, když přijde člověk domu. Děti - pah! Domácnost - pah! Nemají tušen o dřině v kanceláři!“

Mezi dvěma ženami

„Viš, kdybych já byla celý den v kanceláři jako můj muž, tak bych byla večer spokojená! Říkava: Ty se svou domácností! Mysli si, že je to med. A sám může osm hodin sedět!“

„Právě - to říkám také. Ta jejich kancelář. Tam nemají malé křiklouny a otravy. Nejsem proti dětem - ale co je pravda, je pravda! Páni mají celý den klid, zatím co našinec - a vůbec...“

„Právě, vždyť mají všechno; zajímavé povolání, kolegy v kanceláři, s těmi si mohou pohovořit - a mají něco z toho světa. Ne jako my. Celý den mezi čtyřmi stěnami. A co když dítě onemocní! Ale o tom nemají potuchy!“

„Ne - to neznají, vždyť jsou to jen muži. Neříkám, že by nepracovali. Ale proto nemusejí předstírat, že dřou jako otroci. Vždyť mají pauzy - ani kávu si sami nemusejí vařit, k tomu je tam slečna! A když se člověk zeptá na auto.“

„Právě! Stejně je to u mne. Chtěla bych vidět Emila, jak pochoduje s chlapečkem, kočárkem a balíky prášku na praní od samoobsluhy. A když se pak děcko rozbřečí a nechce dál... Ale ve dvanáct musí být oběd hotov! Kdyby jel busem...“

„Jistě! Neustále vrčet, sedět jako bubak a vzdychat a sténat, člověk by myslel, že je stařeček! Kdyby se tak měl starat jen pět dní o naši práci. Bože můj. Zatoužil by po kanceláři, to mohu odpřisáhnout.“

„Právě! To říkám také. Jen brblat a vzdychat - to umějí, když se večer vrátí domů. Tvrdý svět obchodu - pah. Dřina v kanceláři - pah.“

„Nemají tušení, co znamená dřít se v domácnosti!“

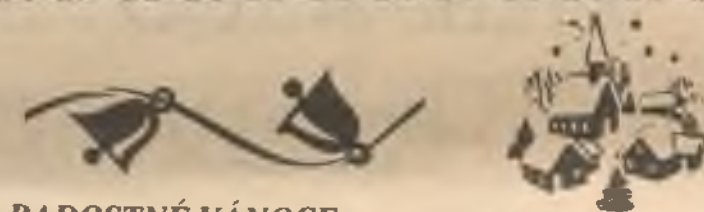
Ernst Feuerer-Mettler

Předsednictvo odbočky

„28. říjen“ z ČSNRA

* * *

přeje všem svým členům, přátelům,
příznivcům a celé krajanské veřejnosti
příjemné prožití vánoc
klidný a úspěšný nový rok 1986

RADOSTNÉ VÁNOCE

a PŘÍZNIVÝ NOVÝ ROK 1986

všem svým zákazníkům, přátelům a známým
přeje

KAREL ŠVEC

Budeme někdy schopni pochopit?

Tak zase jsou tu vánoce a v letu let zastaveni.

Dny přeplněné aktivitou byly bez vánoce docela prázdné. Čím dál by nám muselo být lito celého světa a jeho ubohého hemžení. V asu, touhy po moci, touhy po majetku, i zcela zbytečných komeků a her. Procházíme městy plnými dokonale architekturní, galeriemi bohatými na touhu po kráse, ale ve spodních tónech našeho běhu cítíme, že cosi daleko vážnějšího si odpiráme. Jaksi neprodysně jsme se uzavřeli do svých lidských ubohých idejí, nesmyslných „radí“ a zloradí.

Bojme se a přesto krademe své dny Bohu a jen a jen proto, abychom je naplnili nicotností. Stavíme velkoletadla, družice, kosmoplány a mluví nám krásně letu ptaků. Vyrábíme rychle sportovní vozy i klouzavé limuziny a zapomněli jsme na kouzlo chůze po mechu.

Je ale to všechno naše dnesní „amarné těla pachtění“ novinou?

Všichni víme, že ne.

Pachtíli se starí Egypťané a přesto na ně přišly pohromy; pachtíli se starozákonní židé. Všechny dávné civilizace a jejich „anocní“ se lopotili za klamem drahých kovů a kamenů. Chamtili. Starí bohové dávali příkazy, to jistě ano, ale

mluvili z cizího světa.

I jediný Bůh nám poslal desky - návod jak žít. Ale ani to jsme nemohli pochopit. Deset příkazů - jak složitě! Čteme-li bibli, vidíme, že lidstvo nebylo schopno těch deset rozvinutých řádků přijmout za své. Dale se modlili na narozech, dale se klaněli zlatému teletu, dale sloužili obžerství.

Prorokům bylo lidu lito a proto mu hrozili a ještě více se modlili za nápravu a odpustění hříchů. Cela tisíciletí bylo cítit, že člověku stále nic nedochází, že stále cosi chybí.

Moderně bychom mohli říci: měli pokus s člověkem dale pokračovat, muselo dojít k zásadní změně programu. Vždyť kolik proroků Bůh seslal, kolik ran a utrpení v zajetí, a odpovědi bylo jen další neporozumění.

V hodinách naboženství jsme slyšeli moudra vypravěnou, že se Bohu zčešlo. Zčešlo se mu nas, nechapajících lidí, ale věděl, že program zkoušky lidské duše v obtížných podmínkách hmoty musí pokračovat.

Jak pochopit to nejjednodušší?

Bůh nechal narodit svého Syna v nejprostších poměrech.

Bůh nechal svého Syna pracovat na zjednodušení celého programu...

Z celých dlouhých knih vybral to nejdůležitější slovíčko.

A to slůvko je láska...

Budeme někdy schopni pochopit?

Bohumil Koblíha

(došlo z domova)

POKOJ VÁM!

Do tiché noci vánoční, v tajemně chvilí půlnocí, kdy nastává slunovrat zas, nebeské písně zaznel hlas, jež melodii uchvatnou, se rozletěla noční tmou, že již jest konec prokletí, jež tížilo svět staletí, že usměrem nastal čas, a po bouřích se vrátil zas pokoj lidem dobré vůle! -

Vsak draze placen byl ten směr! Aby se dusím vrátil mir, musel přijít sam Boží Syn, vzít na sebe kříž lidských vin, až do prachu se pomůže, zemřít, abychom mohli žít! - Jen svoji těžkou obětí nás vysvolobil z prokletí! -

Nechce však uznat pýsný duch, že Pánem naším jest jen Bůh, jenž může smolně potěšit a každou bolest utišit. Je dobrý, - vždycky pomůže, bolest i úzkost přemůže, svým všemohoucím: „Pokoj Vám!“

Ivan Jelínek ANDĚL.

Anděl se na cestu ptal. Jak dál, mne ptal se, jsa bez nejmenšího hnutí. Jakou dát odpověď? Cestu jsem nevěděl.

Ač byl to vlastně vzkaz na dotaz po věčnu v mém nekonečném konečnu. Anděl stál v ustrnutí.

Otázka byla vlastně vzkaz na nepřiznání. Na dotaz.

Tož jenom směr jsem mohl dát svých věr; a dal. Snad se mne anděl na to ptal, co z otázky jsem převzvedl.

Tu pojednou byl anděl peší. Já jsem měl křídla, za zřídle hloubky rosta větší, kdežto on menší se, menším se zdál.

To že už odevzdal svůj vzkaz na každý kaz můj lék až div; na nyní, později, i dřív; na dotaz každé své odpovědi; na odív všem.

Těž sem. Bez průpovědí. A když jsem pak byl nejbliž, napřeskříž přibíl mne. Prý abych přibyl na křídlech; na obraze plnost s prázdnotami.

Kde nyní já bez nejmenšího hnutí, ačs křídly, stojm v ustrnutí.

Josef V. Tománek:

Kněz a mučedník
Jiří Popieluszko
/* 23.IX.1947 v obci Okopy
u Białogostoku,
obit 19.X.1984 u města Toruň,
pohřben za státnicové účasti
věřících ve Varšavě./

Tvého prastarého rodu pokolem,

v polské zemi zapustilo kořeny, tam jsi prvně v chýši spatřil světlo denní, jas tě vítal na svět Bohem stvořený.

Zbožní rodiče, již vždycky pracovali, velkou radost měli v čistých duších svých, kus modrého nebe do vínku ti snesli,

tys pak silil, rostl v jejich obětích.

V srdci tvém se světlo víry rozhořelo,

na vinici Páně zval tě nebe hlas, Bohu zasvětil jsi duši svou i tělo, vydal jsi ji komunistům na pospas.

Věrný svatě Matce, * Bohu, Spasiteli, na vinici Ježíše jsi lopotil, jako dobrý pastýř nad svým stádem bdělý, proti rudým d'áblům tvůj hlas zahřmotil.

Statečně jsi hájil víru, lidská práva, když tvuj národ zbavován byl svobody, Policejní luže vadila tvá hlava, hodli tve mrtvé tělo do vody

Zhynou lidu kati, kdož tě zavraždili,

světcem bude zvat tě církev Kristova, dříměj sladce ve Varšavě, kvete bílý,

jako ty - lid Bohu věrnost zachova.

/New York, 21.X.1984/

1984

24. prosince
1985

Vroucí vzpomínka

O letošním Štědrém večeru tomu bude už rok co mi náhle v Kalifornii zemřel můj milovaný bratr

GUSTAV R. FRIES

Bylo mu teprve 66 let. Měl pohřeb zehem v Redwood City a jeho popel byl na jeho přání svěřen vlnám Tichého oceánu.

Když jsem pak letos v lednu poslala novinové oznámení svému bratranci

ZDENKU FRIESOVI v Holešově na Moravě,

v dopise z 8. ledna 1985 mi odpověděl, že z mužských potomků našeho rodu bude teď na radě on. Než jsem jeho dopis dostala, byl již skutečně také mrtvý. Zemřel v Holešově dva dny na to - 10. ledna 1985.

Na oba si proto letos vzpomeneme při naší české půlnoční v kostele Panny Marie Svatohorské v Cieru (2414 S. 61st. Ave) v 9 hodin večer.

Děkuji všem, kdo si na oba se mnou vzpomenou v modlitbě.

sestra a sestřenice VLASTA KINKALOVÁ

CASSETTE TAPE RECORDINGS FOR THE CHRISTMAS SEASON

CZECH CHRISTMAS MASS (české mše vánoční)

Jakub Jan Ryba, 1796

(Sung in English by choir & soloists)

(Accompanied by organ)

CZECH KOLEDY (19 vánočních písní)

(Sung in Czech by choir)

(Accompanied by organ & instruments)

Cassette tapes \$6.95 post paid

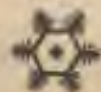
Make checks out to Dominican Sisters

Order from:

Sr. Anita Smisek, O.P.

110 Columbus Ave. N.

New Prague, MN 56071

**Slova
statečného
pastýře**

Poselství pražského arcibiskupa Františka kardinála Tomáška Evropským biskupským konferencím k 1100. výročí smrti sv. Metoděje.

Dovoďte mi, milovaní spolubratři v biskupském úřadě, abych vás pozdravil v tomto roce, v němž slavíme velké jubileum: 1100 let od smrti apoštola Slovanů, našeho arcibiskupa sv. Metoděje.

Předtím přišlo evangelium do našich zemí už na úsvitu dějin... Přinášeli nám je franští, irští a němečtí misionáři, jak dosvědčují literární prameny a archeologické nálezy. Po nich pracovali na tomto Božím díle sv. Cyril a Metoděj a jejich žáci na Moravě, na Slovensku, v Čechách, v Bulharsku, v Jugoslávii a v Polsku.

Navzdory politickému pozadí a jeho někdy kladných, ale i záporných vlivů, navzdory konfliktům a válkám, jež jsou vždy neštěstím pro národy, vzdor nepřátelství všeho druhu právě tyto poslové víry duchovně i kulturně obohatili tyto národy. Svatí bratři nám ukázali, že duchovní hodnoty a kulturní hodnoty mohou vytvořit velká nadnárodní společenství bez omezení prostoru a času a nedbat při tom na národnostní a politické rozdíly. Přinesli nám poklad Božího slova, viru, liturgii, totiž trvalé základy křesťanského společenství. Dalí nám příklad pravé svobody ducha, té svobody, která je zbavena jakéhokoli předsudku a revnivosti a ukázali tak, že duchovní hodnoty jsou na prvním místě. Z toho důvodu je papež prohlásil se sv. Benediktem za spolupatrony Evropy.

Proto vás prosím, bratři v Kristově službě, abychom se ještě jednou velmi úzce spojili a nesli svým národům a celému ohroženému světu viru a naději. *Posílení Božím slovem a modlitbou usilujeme o živou víru,*

kteřá se projevuje láskou. Duchovní otcovství a bratrství kěz slouží v síle Ducha sv. všem lidem podle příkladu sv. Cyrila a Metoděje. Jako oni i my jsme ochotni přinášet oběti pro toto dílo bezvýhradné věrnosti Bohu, Cirkvi, národu.

Děkuji vám, že jste s námi spojení při oslavě tohoto velkého jubilea. Podle sv. Otce Jana Pavla II., který nás vybízel ve své homilii u hrobu sv. Cyrila v bazilice sv. Klementa v Římě 14. února t.r.: *„Je třeba odstranit vše, co rozděluje církevní společenství a jednotlivé národy, spojit různé tradice a kultury k jejich společnému bohatství.“*

Papež právem chváli sv. bratry za jejich rozhodnou jasnozřivost, s níž budovali duchovní mosty tam, kde současný svět vytváří propasti rozdělení. Je to symbolické, že jejich kolébky stály v Řecku, hrobka sv. Cyrila v Římě a hrob sv. Metoděje v srdci Evropy. Zdá se, že je možné vidět další symbol v pohřbu sv. Metoděje, byl vykonán východním i západním obrádem: latinsky, řecky a slovansky. Sv. Metoděj je velkou výzvou nejen pro dnešní Evropu, nýbrž i pro všechny světadíly.

Před 40 lety skončila nejstrašnější válka dějin. Jako nikdy předtím, zůstaly po ní Evropa i svět rozděleny. Na západě i na východě jsou připraveny atomové zbraně a čeká se jen na vhodný okamžik k jejich nasazení. Jak je to možné, vzdor tolika výzvám v tisku, tolika mírovým konferencím? Odpověď je prostá: *Když se v některých zemích potlačují základní práva lidské svobody, člověk se brání. Proto hlavní podmínkou trvalého míru je respektování základních práv lidských svobod.* V tomto duchu si pomáhejme navzájem šířit Boží království, ono království pravdy a života, svatosti a milosti, spravedlnosti, lásky a pokoje.

Praha, 28. května 1985.

František kardinál Tomášek,
pražský arcibiskup

Statečnost

Kdo otevře Teologickou summu sv. Tomáše Akvinského H. část 2. dílu úžasne, jak podrobně a důkladně prozkoumal podstatu jednotlivých etností a neřestí. Nejdříve s velkou pečlivostí probírá pojem určité etnosti, pak toto zkoumáním rozšíří na jednotlivosti, doplňky a protiklady. Používá všechny dosazitelných znalosti, aby vysvětlil byla jak důkladně, tak srozumitelně a prakticky. Vzorem tohoto nedostižného mistra scholastiky jsou velcí reční filosofové a také církevní Otcové a následuje je, stejně jako on sám se stává předlohou pro budoucí scholastiky v jejich podrobných a často obsáhlých traktátech.

CINOSTI

Už pouhá skutečnost těchto přesných zkoumáním nám ukazuje způsob, jakým se scholastikové dívali na mravní život. Ve své etice vycházejí z vidění myšlenky, že člověk nemá improvizovat jako diletant, ale řídit a budoval svůj život podle pevných a jistých zásad jako rozumná bytost. Proto považovali osvětlení a ohraničení mravních pojmů a zásad za dílo velmi důležité pro správný způsob života. Veděl totiž velmi dobře, že omyly a sebeklamy v mravní oblasti, často pod vlivem vášní, pomatou úsudek a způsobí velkou škodu. Každá etnost se může lehkou úchylnkou stát karikaturou a neřest či zločin si může dodat zdání etnosti nebo dokonce hrdinství.

Podle křesťanského pojetí má člověk zde, na zemi, procházet pozemskými věcmi tak, aby se nepřipravil o věčné hodnoty. Ctnosti jsou zároveň duchovní vyzbrojí, která mu dá schopnost jeho úlohu zvládnout.

Vedle tří božských etností - viry, naděje a lásky - které jsou rozhodující pro nadpřirozený život duše, existují čtyři základní etnosti: moudrost/prozřivost, spravedlnost, statečnost a umírněnost. Mravní člověk se musí osvědčit v jejich zachovávání.

V tomto síku etnosti má vyjimečnou roli STATEČNOST. Znamená to upevňovat vůli i proti nejsilnějšímu odporu, který se staví proti plnění povinnosti a prosazování dobra. Pojem statečnosti nechápeme jen ve smyslu vojenském, neboť zahrnuje v širším smyslu také etnosti odvahy a občanské statečnosti.

Max Prubilla:

• Mut und Zivilcourage

Jeste aleson dva zabery z oslav letosního svatometodějského jubilea v jugoslávském Džakovu. - U tam byly tisícové zastupy věřících, jimž kard. Agostino Cassaroli zehna; na druhém obražku je pohled do zasedací síně při vedeckem sympoziu 4. cervence 1985.

Michal Racek
Psaní Ježíškovi
Mily Ježíšku
to už je dávno
co jsem věřil tomu
že ruku vztáhneš až k našemu
domu
a v cinkotu hvězd přečteš
psaníčko
ležící za oknem
zatřesené dvéřáčkem svým

To už je dávno
co jsem tomu věřil
A každý svatvečer mě vede
dal
od barev a od snů které
jednou spadly
když vánoční jedli vítr
pročesal
a od tužeb jež čas tak přísně
zmeril //Ze sbírky Poztrácené šlepečje/

A přece znovu píši
psaní plné otázek jak sukū
proč je plác a proč jsou slzy
a proč radost vychladne tak
brzy

Psaní tichem zpečetím
a kladu za okno
Kdovíš Snad ještě jednou
vztáhneš ruku

A přece píši ještě jedno psaní
o své lásce Láске emigranta,
Shlédní na ni!
Jedno srdce pohladí
v svatvečeru
jedno zachraň ve vánočním
šero
aspon přečti první čtyři řadky
o bolesti než dáš psaní zpátky
zatřesené snem,
Dneska znovu leží za oknem

**HODNÉ RADOSTI A MILOSTI
Z KRISTOVA NAROZENÍ
V HŘEJIVÉ RODINNE POHODĚ
DOBŘÉ ZDRAVÍ, PRACOVNÍCH ÚSPĚCHU
A BOŽÍ POŽEHNANI
V CELÉM NOVÉM ROCE**

**přeje všem svým členům,
přátelům a krajanům všude po světě**

**CZECH CATHOLIC UNION
(Č.K.J.)
Fraternal Life Insurance
5349 Dolloff Rd.
Cleveland, OH. 44127**

Joseph Kocáb
předseda

Elsie Filous
tajemnice

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

**MERRY CHRISTMAS
AND HAPPY NEW YEAR**
From

BERWYN PET SUPPLY
2829 S. Harlem Ave.
Berwyn, Ill. 60402
☎ 749-0660

CICERO MORTON CAB CO.
24-Hour Radio Dispatched
Airport Transportation Service
To And From O'Hare-Midway-Meigs
And All Other Airports
Prompt, Courteous & Dependable
652-1606 484-2100

Seasons Greetings
RUBINO SEA FOODS
Fresh, Frozen & Smoked Fish
FRESH SHRIMP, LOBSTERS, GRAB, CLAM, OYSTERS
1605 W. Roosevelt
BROADVIEW, ILL.
☎ 344-2299

*Merry Christmas
and Happy New Year.*

From
SENTINEL PAINT & VARNISH CO.
2301 N. Pulaski
CHICAGO, ILL.
☎ 342-1272

*Merry Christmas
From*

Mr. L. Pergamas - Owner
FOUR STAR BODY SHOP
5474 W. Montross
Chicago, Ill.
☎ 286-2051

MERRY CHRISTMAS
From

IMPERIAL WOODWORKING CO.
310 N. Woodwork Lane
PALATINE, ILL.
☎ 358-6920

MERRY CHRISTMAS
From

Olympic Cleaners & Jo-Vin Interiors
Is Now Specializing In Custom Made Draperies,
Window Treatments & Carpeting
COMPLETE INTERIORS DESIGN
COMMERCIAL RESIDENTIAL
Free In Home Estimates
6729 Ogden Ave.
BERWYN, ILL.
☎ 484-5300 - INT. 788-6565

MERRY CHRISTMAS
Chicago's Original Bishop's Chili
1958 W. 18th Chicago, Ill. ☎ 829-6345
7220 W. Roosevelt, Forest Park, Ill.
☎ 366-4421
56 YEARS EXPERIENCE!
Eat In-Take Out or Frozen
Joseph Janouch Bishop, President

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

**ŽIVOTOPIŠNA ČRTA A VYBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ**
(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Spirituálem - duchovním vůdcem studentů - byl na nižším gymnasiu prof. P. Zetek. Byl vzorným knězem a vypadal svatě i na venek. Češtinu učil tehdy právě novopečený prof. Alois Vašica, který se stal pak profesorem na fakultě v Olomouci. Největší vliv měl ale na studenty, a zvláště na dospívajícího Štěpána Trochtu, mons. Dr. Cinek, pozdější kanovník a děkan teologické fakulty v Olomouci. Byl tehdy ještě mladý, velmi nadaný, měl dobrý přednes. Vyučoval náboženství a filozofii. Měl v sobě něco, co přitahovalo a přesvědčovalo. Byla to vůdčí osobnost.

Nejen profesori, ale i jejich vyučování bylo na úrovni. Ve škole vyžadovali a byli přísní, pro začátečníky bylo to někdy tvrdé. Vyučování bylo totiž dvojjazyčné, česky a německy. Na příklad, dějepis a zeměpis byly přednášeny v obou jazycích, matematika jen německy, atd. Arcidiecéze olomoucká měla tehdy mnoho německých farností a znalost jazyka německého byla pro kněze, i v českých oblastech diecéze, nanejvýš užitečná. Hoši se tak hned od začátku svých studií mohli naučit ovládat plynně česky a německy. A tak se Štěpánovi sešlo i trochu té němčiny, již se ve Francově Lhotě od pana faráře naučil.

Na Vánoce domů.

Poslední rok války dával pocíťovat všem hlad a bídu. Maminka Anna posílala Štěpánovi do Kroměříže balíky. V každém balíku býval především pecen chleba. Jednou psal Štěpán domů: »Maminko, až mně budete zase posílat chleba, tak nedávejte do něho zemáky. On je potom vlhký a se mi kazí. Já mám tady ještě kus plesnivého.«

Doby byly těžké. Maminka dělala co mohla. Když mu koupila kabát, už neměla zač mu koupit kalhoty. V Kroměříži ale Štěpán chodil vždy pěkně oblečený, přímo jako chlapeček z města.

Velice se těšil Štěpán na Vánoce. Už počítal dny, kdy skončí škola a budou moci se rozjet na prázdniny domů. Ty první prázdniny jsou pro studenta domova vzdáleného vždy nejkrásnější. Z Valaška studovali s Trochtou v primě ještě asi tři, čtyři studenti. To, co kamarádi obyčejně nejvíce spojuje, je společné cestování.

Jet tehdy vlakem domů na svátky, znamenalo jet několik hodin. Byla válka, na nádražích se všude čekalo. Když konečně dojezdili do Vsetína, byl večer. Cesty byly zaváté sněhem. Štěpán musel přespát u rodičů svého kamaráda. Teprve na druhý den ráno se vydal pěšky do Francovy Lhoty. Šlapal dobrých šest hodin do kopců. Cesty po horách v zimě mají svou romantiku, ale i svou námahu. Na zádech dřevěnou bedničku se špinavým prádlem, na nohou okované boty. Ve sněhu za ním zůstávaly stopy cvoků a podkúvek.

Je pravda, že druhá nejbližší železniční stanice byla Bylnice na Vláře a že odtud bylo jen pět hodin pěšky, ale do Vsetína se zase dojezdilo z Kroměříže dřív, a pak zde byla společnost spolužáků.

Když se jednou vracel zase na vánoční prázdniny domů, překvapila ho na cestě v kopcích sněhová vánice. Chybělo málo, aby nezůstal na cestě v závěji. Jen zázrakem a s napjetím posledních sil dostal se tehdy domů k matce a k sourozencům, kteří ho čekali. Byl tak promrzlý, že mu nemohli ani boty sundat. Musel vylézt na pec a nechat si to rozmrznout. Z toho promrznutí bylo pak strašné kašláni. Později po letech, když byl na prohlídce, řekl mu lékař: »Chlapeče, ty jsi měl tuberkulu«

Hrál pro spolužáky divadlo.

V arcibiskupském gymnasiu v Kroměříži se studovalo mnoho. Profesori vyžadovali a žáci se učili. Také domácí život v semináři byl prodchnut zbožností. Spirituál nižšího gymnasia byl člověk bezúhonný a svatý.

A přece tam malému Štěpánovi něco chybělo. Učil se dobře, byl o rok starší než ostatní spolužáci, mnohé před-

měty se mu zdály snadné, leccos už znal. Co se mu nedostávalo, byla volnost. Ty valašské hory, kopce a paseky, kde ještě do nedávna volně pobíhal a si hrával, v městě nebyly. Zůstaly jen v jeho vzpomínkách a touhách.

Od malička toužil Štěpán Trochta vždy po plném, svobodném vyjádření své osobnosti. Zachová si tento základní znak svého charakteru také až do smrti. Žádný nátlak, vězení, či koncentrák jej nezlomí a nezbaví vnitřní svobody. Tak asi bychom mohli rozumět originální reakci dvanáctiletého primánka na své nové okolí. Usmyslel si zorganizovat divadelní výstup mezi svými spolužáky.

Po otci zdědil Štěpán vlohly pro hudbu a divadlo. Už jako malý chlapec dovedl tyto schopnosti uplatňovat mezi sourozenci a svými vrstevníky na pastvě. V semináři to ovšem nebylo možné a odpovědní vychovatelé se spontánními projevy podobných samostatných umělců nepočítali.

Tak se stalo, že jednou v primě milý Štěpán s hrál ve spárně (t.j. ložnici, kdo čteš, rozuměj!) ještě s jedním kamarádem divadlo. Nějaké plachty, provázky, umělé vousy nalepené, a bylo to. Hráli jakousi zbojnickou pohádku. Všichni byli nadšení a tleskali. Když byli v nejlepším, zazvonil na chodbě zvonek a než stačili vše se sebe strhnout, stál zde přísný strážce narušeného pořádku. Nejhorší bylo ale, že ten pan profesor, jinak velmi milý a hodný člověk, žertům nerozuměl. Lomil rukama, přísně se tvářil a nedovedl pochopit ten zcela nevinný smích rozveselených primánků. Dělal z toho velký přečin.

Divadelních her a výstupů organizoval Trochta později mezi seminaristy ještě povic. Někteří profesori mu byli nakloněni, plně s tím souhlasili a byli mu nápomocni. Pro jiné to bylo nebezpečně narušování starých zvyklostí. Takové novoty jsou náramně nakažlivé pro tichost a vážnost seminárního prostředí.

Politický převrat a odpad od Církve.

Na podzim 1918 byl Štěpán Trochta v sekundě. Nová československá republika, která se narodila 28. října, přinesla převrat i do arcibiskupského gymnasia a malého semináře v Kroměříži. Především profesori a žáci německé národnosti museli odejít. Pan arcibiskup pro ně vybudoval nový seminář v Bruntále. Tím se přestalo učit němčině. A to bylo škoda. Znalost řeči znamená přece vždy jen duševní obohacení.

Nové politické poměry znamenaly ale tehdy ještě něco více. Uvolnily se živly nepřátelské katolické Církvi a pod záminkou její bývalé ochrany, kterou jí Habsburská dynastie poskytovala, zaútočily přímo na její podstanou strukturu. Se vši prudkostí a nenávistí napadli nepřátelé Církve její věroučnou a disciplinární jednotu, která se opírá podle vůle jejího Zakladatele, Ježíše Krista, o skálu Petrovu.

Heslo »Pryč od Říma« bývalo vykládáno a rozšiřováno ve všech možných obměnách zvláště ve školách; ale také v úřadech, v továrnách, mezi lidem ve městě i na venkově. Prohlašovalo se za nemožné být katolíkem a dobrým Čechem. Pod pojmem pokrokového vlastence se rozuměl nejen odpad od Církve katolické, ale i od Boha a od náboženství vůbec.

Tyto nové směry, kterými byla zmítána naše poválečná veřejnost, pronikaly i do arcibiskupského malého semináře v Kroměříži. I tam nastalo třídění duchů. Mezi profesory, a také mezi žáky, vytvořily se vyhraněné skupiny.

Ti pokrokoví, i když se nazývali ještě katolíky, souhlasili většinou s programem modernizmu, Svätým otcem Piem X. odsouzeného. Později přešli všichni beze zbytku do nově založené Československé církve. Tak, na příklad, profesor náboženství, P. Židek, odpadl a oženil se a stal se v Kroměříži farářem Československé církve. Na vycházkách v zámecké zahradě potkávali jej pak často jeho bývalí žáci. Snažil se je dokonce okázale, v doprovodu své choti, strhnout na svou stranu. Ze třídy, která v primě měla 120 žáků, šlo jich pak na teologii do velkého semináře v Olomouci roku 1925 jen jedenáct.

K plnějšmu pochopení situace je užitečné připomenout, že na založení Československé církve v Praze dne 8. ledna 1920 měl velký podíl i jistý P. Pavlík, který pocházel z Kroměříže a měl tam duchovní správu v ústavě pro duševně choré. Byl také redaktorem »Pozorovatele«, místního časopisu Lidové strany. Pavlík byl člověk agilní a velmi vlivný. Nátlakem svých pokrokových přátel a v důsledku bojového zaměření »Jednoty« katolických kněží, kteří ža-

dalí především zrušení celibátu, dostal se brzy do konfliktu s hierarchií. Svým vlivem zapříčinil tento kněz na Kroměřížsku velké odpadové hnutí. Někde odpadly celé obce. Pavlík se později přidal k srbskému patriarchovi Dositeovi a nazýval se Gorazd. Byl popraven roku 1942, když skryl ve svém kostele v Praze Heydrichovy vrahy.

Správný směr národního a náboženského citění.

Nebylo snadné pro dospívajícího studenta Štěpána Trochtu rozpoznat okamžitě správný směr. V bezprostředním poválečném prostředí byly hodnoty národní a náboženské tak promíchány, že jejich záměna a jejich zneužití bylo snadné.

Třeba si totiž připomenout, že tehdy v Kroměříži byl usídlen také hlavní štáb veškeré československé armády, poněvadž na Slovensku byly nepokoje a boje o maďarské území. Vrchní Generál spojeneckých vojsk sídlil v arcibiskupském zámku a město se stalo na krátkou dobu mezinárodním. Byli tam zástupci všech spojeneckých vojsk, Angličané, Italové, a zvláště Francouzi; těchto tam bylo nejvíce. Zabrali také celé přízemí arcibiskupského gymnázia a zařídili si v něm telegrafy atd.

Kromě toho bylo tehdy v Kroměříži velké množství legionářů. V té době se právě vraceli z Ruska a jiných končin. Školní mládež samozřejmě je musela chodit vítat. Když přijeli a vyšli z nádraží, dělaly se špalíry, házely se květiny, ulice byly slavnostně vyzdobené. Všude obraz Masarykův, vedle něho hned obraz Komenského nebo Mistra Jana Husa a podobně. Vše to pořádala inteligence a finančně podporovala obchodnická vrstva, které šlo o to neztratit zákazníky. A bylo zpěvu a bylo řečnění až dost. Ale v celku to mělo úroveň.

Jako ostatní mládež i Štěpán Trochta bral tuto národnostní stránku pozitivně a z osvobození se radoval.

Národnost je ale jedna věc a náboženství druhá věc. Křesťanské náboženství je náboženství Bohem zjevené a podle vůle jeho Zakladatele, Ježíše Krista, za jeho pravost a neporušenost ručí církev katolická, Ježíšem Kristem založená na apoštolech s Petrem v čele. Jejich nástupcové, biskupové s římským papežem spojení, zůstávají tedy i dnes kompetentní v otázkách víry a mravnosti.

Na tuto základní pravdu zapomněli tehdy mnozí i z řad kněží, zvláště pak zakladatelé československé církve.

Špatný příklad odpadlých pokrokových kněží byl ale vyvážen horlivostí jiných kněží. Byl to, na př., P. Vašica, profesor češtiny, který ve svých přednáškách dovedl uvést na správnou míru národní české a slovanské citění, kterého bývalo propagačně zneužíváno proti katolické církvi. Mezi profesory, kteří se snažili správně usměrnit myšlení dospívajících žáků vynikal v kroměřížském semináři především Dr. Cinek. Napsal tehdy pojednání o Československé církvi, o modernizmu, o sporných otázkách našich národních duchovních dějin. Byla to práce tak směřovaná, že všichni ji byli nadšeni. Přispěla mnoho k objasnění sporných otázek a hlavně, upevnila mladé seminaristy v katolické víře. I sami přívrženci nového náboženství uznávali, že to byl vlastně první spis, který jim jasně řekl, čemu ještě věří a v co už nevěří.

Zásluhy tohoto kněze profesora na správném hodnocení a rozlišení situace jsou velké. Dr. Cinek přispěl podstatně k udržení správného směru uprostřed zmatků, které postihly i arcibiskupské gymnázium a malý seminář v Kroměříži v době politického převratu. Každý čtvrtek měl přednášku o náboženských otázkách; rozbíral do podrobnosti námítky, ukazoval správné řešení, odpovídal na předložené otázky atd. Mimo to jezdil a byl přítomen na kdejaké schůzi, jen aby svým zásahem do diskuse pomohl přítomným, kteří nebyli ještě úplně zaujati, najít pravdu.

Nebyly to ale jen vědomosti Dr. Cinka, ale především jeho osobní příkladný a svatý život, který na žáky hluboce působil. Dovedl svým jemným vychovatelským citem vyzvednout v diskusi právě ty praktické aspekty, které byly mladým seminaristům potřebné. Poukázal, na příklad, jednou na to, co Mistr Jan Hus učil o sv. přijímání. »Kdo chodí k sv. přijímání jednou za měsíc, sotva spasený bude; chodí-li každou neděli, je průměrným křesťanem; má-li být dokonalým křesťanem, musí chodit ke sv. přijímání denně.«

Ještě po letech si na tento praktický příklad Štěpán Trochta živě vzpomínal.

Účelem teorie je činorodá praxe.

Štěpán Trochta nebyl nikdy abstraktním teoretikem. Jeho osobnost byla celá zaměřena k praktickému životu. Nespokojil se nikdy teorií; jakmile se obeznámil s nějakou hodnotou, hned ji uplatňoval prakticky kolem sebe. Dával to vidět na sobě, už jako malý chlapec. Na gymnaziu pak studoval, kolik bylo nutno k vyplnění školní povinnosti. Ostatní volný čas věnoval činnosti; dnes bychom to mohli označit slovem apoštolát.

Ve svých mladých letech přečetl Trochta vše, co bylo hodnotné a jemu přístupné v české a cizí literatuře. V tercii založil ještě s jinými mladými nadšenými spisovateli časopis, který byl »vysoké literární a umělecké úrovně«. Tak se o něm aspoň jeden z pamětníků vyslovil. Štěpánovy příspěvky byly na úrovni. Byly ale spíše praktického rázu. Skládal básničky, povídky a dokonce i apologetické úvahy o smyslu národní tradice atd. Nejvíce se četly ale jeho polemické příspěvky a narážky na situaci nábožensko-politickou venku i uvnitř semináře.

Trochta měl už tehdy svůj sloh, jehož charakteristickou složkou zůstane až do smrti snadnost a dovednost šlehnout ironií nebo sarkasmem, zvláště tam, kde cítil zlou vůli a nespravedlnost.

Svůj literární talent a duševní bohatství uplatňoval ale nejvíce v umění divadelním. Byla mu vrozená, a s ním rostla, touha po uměleckém znázornění hodnot a pravd, v něž věřil. Chápal téměř instinktivně, jaký vliv má na mladé duše dobře sehrané divadlo. A to bude další charakteristickou známkou jeho vychovatelské činnosti, ku které ho Boží Prozřetelnost připravovala.

V kroměřížském semináři byl velký divadelní sál. Sloužil ale spíše k reprezentaci než ku hraní divadel. Otvíral se a oprašoval, když měl přijít pan arcibiskup nebo nějaká vznešená osobnost. Jinak vlastní divadlo se hrávalo jednou, dvakrát za rok. Nebylo totiž času a trpělivosti s nacvičováním.

Trochta se ujal iniciativy, vytvořil ochotnický kroužek, přepisoval divadla, nacvičoval, připravoval vše potřebné; sám byl výborný herec. Někdy dokonce se pokusil i sám něco stvořit. Všechno to mělo ale náboženský námět, vzaný z Písma nebo z českých dějin. Bohužel, Trochta nenašel vždy porozumění, které by jeho iniciativní, činný charakter byl býval ve svém mládí tak potřeboval.

Svou energickou a činnou povahou a smyslem pro praktický život stal se Štěpán Trochta v kvartě (1920-1921) nejvlivnější osobností mezi svými spolužáky, i když nedostával na vysvědčení samé jedničky.

(Pokračování příště)

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION (Act of October 23, 1962; Section 1369, Title 39, United States Code.)

1. Date of filing: Oct. 12, 1985
2. Title of publication: "Hlas Naroda" (Voice of the Nation).
3. Frequency of issue: Once a week - Saturday (except July).
4. Location of known office of publication: 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.
5. Location of the headquarters or general business offices of the publishers: 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.
6. Names and addresses of publisher, editor, and managing editor: Publisher: "VELEHRAD" - Czech-American Heritage Center, Inc., 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623. Legal Adviser: Henry Synek, Attorney at Law, Chicago, Ill. Editor and Managing Editor: Rev. Vojtech J. Vit, O.S.B., 1641 S. Airport St., Chicago, Illinois 60606.
7. Owner: "VELEHRAD", Czech-American Heritage Center, Inc., 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.
8. Known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities: None.
9. Paragraphs 7 and 8 include, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, also the statements in the two paragraphs show the affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner. Names and addresses of individuals who are stockholders of a corporation which itself is a stockholder of bonds, mortgages or other securities of the publishing corporation have been included in paragraphs 7 and 8 when the interests of such individuals are equivalent to 1 percent or more of the total amount of the stock or securities of the publishing corporation.
10. Extent and Nature of Circulation:
  - A. Total No. Copies Printed (Net Press Run): Average No. copies each issue during preceding 6 months: 3,000; Single issue nearest to filing date: 3,000.
  - B. Paid Circulation:
    1. Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors and Counter Sales: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 802; Single issue nearest to filing date: 861.
    2. Mail Subscriptions: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 1902; Single issue nearest to filing date: 1928.
  - C. Total Paid Circulation: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 2704; Single issue nearest to filing date: 2689.
  - D. Free Distribution (including Samples By Mail, Carrier or Other Means: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 75; Single issue nearest to filing date: 87.
  - E. Total Distribution (Sum of C and D): Average No. copies each issue during preceding 6 months: 2779; Single issue nearest to filing date: 2776.
  - F. Office Use, Left-Over, Unaccounted, Spoiled After Printing: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 221; Single issue nearest to filing date: 224 (Returns from News Agency).
  - G. Total (Sum of E & F - should equal net press run shown in A): Average No. Copies each issue during preceding 6 months: 3,000; Single issue nearest to filing date: 3,000.

I certify that the statements made by me above are correct
(Signed)
Vojtech J. Vit, O.S.B.

KLIDNÉ PROŽITÍ VÁNOC
přeji
JOSEF H. MARIK
A
CHARLES J. MARIK
z pohřebního ústavu

H. Marik Sons
Funeral Home
of Berwyn

se všemi svými zaměstnanci

6507 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
484-6310 **242-3255**

POLICE DEPARTMENT CITY OF CHICAGO

OPS moving to new quarters

Superintendent Fred Rice today announced the Chicago Police Department's Office of Professional Standards will move from its present quarters at Police Headquarters, 1121 South State Street to 1024 South Wabash Avenue next week.

David Fogel, OPS Chief Administrator said the move will commence at 2 P.M. on Thursday, December 19th and will conclude by 7 A.M. on Friday, December 20th. The public is asked not to call the Office of Professional Standards between those hours except in cases of emergency. OPS phone numbers will remain the same — 744-6307, 744-6308 or 744-5496.

The move to new quarters was in response to Chicago Police Board policy and at the request made by several community groups over the years. Fogel, who said he is pleased with the new location, added:

"OPS will now have a more dignified work environment which will afford confidentiality for those making complaints. The new facilities will include separate reception areas for both police officers and civilians."

The Office of Professional Standards has an all-civilian staff of 77 investigators. It was established by the Department in 1974.

XXXXXX

ANIMAL FIGHTING BOOKLET DISTRIBUTED

A new booklet familiarizing law enforcement personnel with the City of Chicago's position on organized dog a cock fights and establishing guidelines for identification, seizure and prosecution, will be distributed to all Chicago Police Officers within the next few weeks.

While dog and cock fights are a common event in some countries of the world, they are not a common occurrence in Chicago. However, they do occur. They are illegal and a felony in the State of Illinois. Dog a cock fighting for „sport” and money are two of the cruelest examples of mis-using animals, according to Peter Poholik, Director of the City's Commission on Animal and Control.

In dog fights for example, dogs are bred to attack each other and fight until they drop unconscious from injuries or are killed.

THE UNIVERSITY OF ILLINOIS AT CHICAGO

A course that provides a „comprehensive, intensive review of pharmaceutical sciences and practice” will be offered by the University of Illinois at Chicago (UIC) to foreign pharmacy graduates required to take a pre-licensure test and to Illinois candidates who have failed the pharmacy licensing examination three successive times.

Advance registration is required for „Pharmaceutical Sciences Review,” a 40-hour course that will be held from 9 a.m. to 3:30 p.m. on Saturdays between March 29 and May 17, 1986. The \$575 fee for all eight sessions includes the cost of study materials, luncheons and refreshments. Those who are interested in only specific course sessions rather than the entire program can pay fees of \$95 for each full-day session attended and \$50 for a half day.

Because enrollment is limited, those interested in the course should call program coordinator Sue Korienek or registration secretary Nancy Autrey of UIC's Conferences and Institutes at ☎ (312) 996-8025 as soon as possible.

The Illinois Board of Pharmacy certifies the course as fulfilling the 30 hours of remedial education that candidates for pharmacy licensure must complete according to state law if they have failed the licensing examination three successive times, said course director Martin L. Blake, professor of pharmaceuticals in the UIC College of Pharmacy.

The course also serves as preparation for foreign pharmacy graduates who are required to take an equivalency test. The test measures their academic backgrounds in comparison with the backgrounds of graduates of American pharmacy schools, and must be passed before the foreign graduates can sit for the pharmacy licensing examination, Blake stated.

In their course presentations, UIC pharmacy faculty and distinguished guests will cover eight major areas, including pharmaceutical calculations and mathematics, pharmaceuticals, medicinal chemistry of synthetic and naturally occurring drugs, pharmacy practice, pharmaceutical jurisprudence, clinical therapeutics and pharmacology and biopharmaceuticals.

U.S. Catholic Coordinating Center for Lay Missioners

(AFFILIATE OF THE U.S. CATHOLIC CONFERENCE)
WASHINGTON, DC - Approximately 1, 889 lay missioners are currently serving in home and foreign mission programs sponsored the 115 member organizations of the International Liaison. The International Liaison is the United States Catholic Coordinating for Lay Missioners. These figures represent the results of a survey conducted by the International Liaison in the Summer of 1985.

Installed as members of the Executive Board of International Liaison during the recent „Celebration of Laity in Mission” (October 21-25, 1985 in Washington, DC) were Sister Patricia Connolly, Director of the Daughters of Charity Associates in Mission (DC-AIM), St. Louis, MO; Mr. Edward J. Colon, Director of the Claretian Lay Missionaries, Los Angeles, CA; Mr. Gary J. Gonya, Director of the Diocese of Toledo's Year of Service program; and Mrs. Myrtle B. Stanley, Executive Director of the Society for the Propagation of the Faith, Archdiocese of Baltimore.

Mr. Gonya, Sr. Connolly and Mrs. Stanley were elected to three year terms while Mr. Colon was appointed to complete a one year term which was recently vacated. Mrs. Stanley, a previous member of the Board through a similar appointment, won re-election in her own right.

The new Board members join current Board members: Most Reverend William R. Houck, D.D., Bishop of Jackson and Director of the Diocesan Missioners; Dr. W. Harold Grant, M.C.A., Director of the Missionary Cenacle Volunteers, Holy Trinity, AL; and Sister Ellen Cavanaugh, R.S.M., Director of Mercy Cops, Merion, PA.

Outgoing Chairperson of the Executive Board, Reverend Monsignor Lawrence O'Leary, Director of the Lay Mission Helper's Association in Los Angeles, California and former Director of that Archdiocese's

Society for the Propagation of the Faith, was honored at the first meeting of the new Board with a plaque commemorating his years of dedicated service to the International Liaison and to the formation of the lay missioner movement in the U.S.

Elected to succeed Monsignor O'Leary as Chairperson of the Executive Board was Dr. W. Harold Grant, M.C.A., while Sister Ellen Cavanaugh, R.S.M. was elected to be Co-Chairperson.

At this time, International Liaison announced implementation of several organizational changes.

Citing the growth of interest in lay mission service and the resulting increase in the volume of inquiries and referrals processed, the Executive Board announced that the Washington, DC office of International Liaison, henceforth and communications, David J. Suley, Executive Director of the organization will continue to oversee the entire operation. With Mr. Suley at the Central Office are Ms. Anita P. Camplese, Director of Communications and Ms. Patricia A. Murray, Secretary/Office Administrator.

All financial, business, membership operations and sales of publications have been transferred to the St. Louis Business Office. Under the administration of Mr. Michael J. Puetz, Director of Administration and Mr. Michael Murphy, Secretary/Office Administrator, the office will remain at the same location as before (225 South Euclid Street, St. Louis, MO 63110, Phone: (314) 361-6124). Both the Central and Business Offices will continue to house Lay Mission Information Centers which are open to the public weekdays from 9:00 AM until 4:00 PM. Only the Business will handle referrals for mission placement.

DEPARTMENT ON AGING & DISABILITY CITY OF CHICAGO

DAD PROVIDES HOME DELIVERED MEALS FOR NON-ELDERLY DISABLED

The Department on Aging and Disability (DAD) has expanded its Home Delivered Meals program to include homebound younger disabled Chicago residents (18-59) who meet the eligibility requirements.

This is another service provided by DAD to enable disabled persons of all ages to live independently in their own communities as long as it is wise and possible.

The Home Delivered Meals include one hot nutritious lunch, and one cold evening meal delivered to the home Monday through Friday.

Seven special diets are available with a physician's prescription. They are bland; low fat; low salt; 1,200, 1,500 or 1,800 caloric diabetic; and 1,500 caloric low salt.

To be eligible for this program, the participant must be a home-bound disabled Chicago resident, 18-59 years of age with no other way to obtain meals, and must have access to an operating refrigerator.

Clients are asked to make a voluntary contribution to the program. However, no one is denied service because of their inability to contribute. Food stamps are accepted. All funds contributed by participants are used to expand the program and provide meals for additional clients.

To obtain further information about the program, call 744-4016 or TDD 744-6777 for the hearing impaired.

**BUY U.S.
SAVINGS
BONDS**

**K·H
Auto
Repair**

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODIĽNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)

jeji majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

FROM THE OFFICE OF
 Senator **Alan
 J. Dixon**
 of Illinois

FINALLY...!

December 13 — The State Department has begun to put into effect a proposal by Senator Alan J. Dixon to replace local employees at U.S. embassies and consulates in the Soviet Union and other East European countries with American citizens.

As a result of the October 24 adoption of a Dixon amendment to the State Department Appropriations bill, the State Department has requested funds in fiscal year 1986 and fiscal year 1987 to replace up to half of the Soviet nationals employed in the U.S. embassy in Moscow and the U.S. consulate in Leningrad with American citizens.

Currently about 200 Soviet citizens are employed in U.S. diplomatic mission in the Soviet Union and the State Department has acknowledged that most, if not all, report to Soviet intelligence in one way or another.

"Hiring Soviet citizens to work in our embassy in Moscow is an invitation to easy espionage," Dixon said. "The Soviets don't allow Americans to work in their embassy in Washington, and I think it's about time we played by the same rules."

A similar program to replace to replace local employees with Americans in East Bloc countries will also be put into effect.

"I am very pleased that the State Department has recognized that these changes are absolutely necessary if we are to tighten security at our embassies," Dixon said. "I hope they will move as quickly as possible to make the change to American employees complete," he said.

The Dixon amendment, a sense of the Congress resolution, came in the wake of reports that the Soviets have used a cancer causing "spy dust" to track the movements of American diplomats in Moscow.

xxxxxxx

Senator Alan J. Dixon, December 12, introduced legislation designating May 25, 1986, as "Hands Across America Day."

The legislation is intended to focus attention on the nationwide effort planned for next

hunger and homelessness.

At 3 p.m. on May 25, more than three million people across the country will join hands to connect both coasts after having contributed between \$10 and \$35 each to help the nation's hungry and homeless.

The ceremony will include the singing of "America the Beautiful" and "We Are The World", which will be broadcast on radio stations across the country. It is hoped that as much as \$100 million will be raised.

"Hands Across America" is an attempt to bring national attention to the neediest among us," Dixon said. "The funds raised will augment the limited efforts which have been made by the federal, state, and local governments and private organizations."

It has been estimated by a physicians' task force on hunger that as many as 20 million Americans suffer from some degree of hunger and that the problem is increasing. It has also been estimated that as many as three million people in this country are homeless.

"When even one child goes hungry it is a tragedy," Dixon said. "It occurs all too often in this land of abundance, and we must rededicate ourselves to seeing that it does not continue to happen."

The "Hands Across America" project is being coordinated by USA for Africa, which raised \$33 million for famine relief in Africa, and is sponsored by several corporations. Co-chairs of the project are Bill Cosby, Kenny Rogers, Pete Rose and Lily Tomlin.

The Illinois portion of the human chain will stretch 291 miles from Chicago to St. Louis and involve more than 307 thousand people.

"I plan to be in line in Chicago on May 25," Dixon said, "and I commended the organizers of this project for their efforts in involving such a large segment of our population in addressing hunger and homelessness in America."

**City of Chicago
 Harold Washington,
 Mayor**

Department of Housing
 Bess Donaldson
 Commissioner
 318 S. Michigan Ave.
 Chicago, Ill. 60604
 ☎ (312) 922-7922

**RELOCATION OF
 THE CITY'S
 REAL ESTATE OFFICE**

The Department of Housing is pleased to announce the incorporation of the City's Real Estate Office into our Development Division, effective November, 1985. "This move," stated Commissioner Bess Donaldson, "will help coordinate the disposition and sales of city-owned vacant lots by centralizing all city-owned land and residential urban renewal within the same department." The City's Real Estate Office was formerly in the Department of Finance.

The Real Estate Office has just announced the revitalization of the Adjacent Neighbors Land Acquisition Program and encourages citizens to inquire about the program. This program provides to owners who occupy their property the opportunity to purchase adjacent city-owned vacant lots for less than fair market value.

The minimum bid is \$300,00 and title will be conveyed by a Quick Claim Deed. This property cannot be improved with a primary structure or sold separately for a period of seven years.

For complete instructions, bid material and information on purchasing other non-adjacent city-owned vacant lots, contact:

Mr. Don Baum, Director
 Real Estate Office
 Department of Housing
 318 South Michigan Avenue
 Chicago, Ill. 60604
 ☎ (312) 922-7922, extensions - 258, 610, 635, 618.

Marie Ann Vondracek,

83, of 1228 Third St. SE, died Monday evening in Mercy Hospital following a long illness.

She was born Sept. 11, 1902, in Czechoslovakia, and married Joseph Vondracek on Oct. 27, 1924, at Cedar Rapids. They owned and operated Vondracek's Meat Market. Mr. Vondracek died in 1978.

Mrs. Vondracek was a member of St. Wenceslaus Catholic Church for 60 years, St. Mary's Society, Rosary Society, Sanctuary Guild, St. Katherine Circle, Czech Union St. Mary Lodge 113, Catholic Sokols and Blue Army;

Survivors include six sons, Joseph, with whom she made her home, Jerry of Clutier, and Lumir, George, Wesley and Ray, all of Cedar Rapids; a brother, Frank Kucera of Czechoslovakia; and 11 grandchildren.

Services: 10:30 a.m. Thursday October 31, in All Saints Catholic Church because of restoration work being done at St. Wenceslaus Church. Monsignor Edmund Becker and the Rev. Clarence Frabna will officiate. Burial: St. John's Cemetery. Friends may call from 3 to 9 p.m. today at Brosh Chapel, where a parish rosary will be recited at 7 p.m., followed at 7:30 p.m. by a Knights of Columbus rosary. A memorial fund has been established for the restoration fund at St. Wenceslaus Catholic Church, 510 16th Ave. SE, Cedar Rapids 53404.

Archdiocese
 of Chicago

High school seniors interested in pursuing a degree in any facet of the communications field may apply now for the Cardinal's 1986 Communications Scholarship.

The scholarship is a \$3,000 tuition grant renewable for three years upon maintenance of a "B" average at an approved college or university. It has supported promising young students for the past 16 years.

To qualify, a candidate must be a projected 1986 graduate of a Catholic high school in Cook or Lake county, ranking in the scholastic upper quarter of the senior class. Applicants should also demonstrate serious involvement in communications through special projects, extracurricular activities and/or coursework.

Application forms may be obtained from Catholic high school guidance counselors or from the archdiocesan Communications Office at 751-8227. Application deadline is Friday, February 21, 1986.

The Archdiocese of Chicago established the Communications Scholarship in 1970 in response to the Vatican's Pastoral on Social Communication which stated, "parents, educators, priests and Christian organizations should encourage young people with the right qualities to take up a career in social communications."

**COMMERCIAL
 NATIONAL
 BANK**

Special Service for Special People

Main Bank
 3322 South
 Oak Park Ave.
 Berwyn, Illinois
 60402
Manor Branch
 5919 West
 35th Street
 Cicero, Illinois
 60650
ALL PHONES:
 484-0800

sigmund's A NEW CZECH-AMERICAN RESTAURANT

*For all Czechs and non-Czechs interested
 in Czech cuisine!*

LOCATED IN EAGAN, MINNESOTA
 1989 Silver Bell Center -
 crossroad of Hwy 13 & Silver Bell Road
CONVENIENT LOCATION, PLENTY OF PARKING
OPEN 7 DAYS A WEEK.
PROPRIETORS PAUL AND HANA MATOUŠEK
INVITE YOU FOR A FRIENDLY VISIT.
FOR MORE INFORMATION CALL ☎ 452-4674.

KARLIN HALL AND CLUB
 5304 FLEET AVENUE

NEW YEARS EVE PARTY

Tuesday, December 31st, 1985

Roast Pork from 7:00 p.m.

HATS ★ NOISEMAKERS ★ ALL DRINKS

MUSIC BY EGON ZIZKA
 From 8:00 p.m.

(\$16.50) (\$10.00) (\$10.00) (Food)

VOICE OF THE NATION

NEIL F. HARTIGAN

CHICAGO, IL - December 5, 1985 - An Oak Lawn kitchen remodeling company charged with defrauding consumers of more than \$15,000 has been temporarily prohibited from doing business as a result of a suit filed by Illinois Attorney General Neil F. Hartigan's Office.

Hartigan's suit, filed today in Cook County Circuit Court, charges Patricia Strenk, doing business as Hi-Line Kitchens and Baths, 9924-26 Southwest Highway, Oak Lawn, with failing to provide any materials or services after accepting deposits from consumers for kitchen remodeling services.

"One family paid the defendant a \$2,000 deposit for materials that were to be delivered in six to eight weeks," Hartigan said. "While the kitchen cabinets and cabinet tops were supposed to be ordered by the defendant last August, the family is still without the cabinets and without their \$2,000."

Hartigan said that the suit was filed after consumers had complained to the Attorney General's Oak Lawn Regional Office.

"I am pleased that our Oak Lawn Regional Office could be of service to local residents. Consumers who feel they have been victimized by this firm should call the Oak Lawn Office at 422-2030."

Strenk, 5184 Otto, Oak Lawn, is charged with violating the state Consumer Fraud and Deceptive Business Practices Act. She is also charged with failing to register Hi-Line Kitchens with the Cook County Clerk as required by the state Assumed Business Name Act.

Hartigan is seeking a court order prohibiting Strenk from doing business in the state of Illinois, restitution for all affected consumers, and civil penalties of up to \$50,000 for each violation of the state Consumer Fraud Act.

Buy U.S. Savings Bonds

Illinois Arts Council

Nominations sought for Illinois Arts Council Panelists

Nominations are being accepted for 1986 Advisory Panelists to serve on Illinois Arts Council panels. Panelists review grant applications, conduct on-site visits and advise the Council on programs and policies.

Nomination letters must be postmarked by December 15, 1985 and sent to:

Office of Council and Panels
Illinois Arts Council
100 West Randolph, Suite 10-500
Chicago, IL 60601

Include the nominee's name, address, daytime phone, resume and area of interest. Individuals may nominate themselves.

Individuals with appropriate expertise are sought for panels in the following areas: dance, literature, media arts (radio, television, film/video, print media), multi-arts, symphonies-

ensembles, community development, presenters development, artists development, artist-in-education and ethnic and folk arts.

Panelists are appointed for one year terms, and serve without compensation except for expenses incurred with the panel meetings. Nominations will be reviewed by Council panel chairmen and appointed by Council Chairperson Shirley R. Madigan. IAC staff assist panel chairs in the research process. Appointments will be made in January 1986.

1985 marks the twentieth anniversary of the Illinois Arts Council, an agency of the State of Illinois that provides grants and technical assistance to individual creative artists, community arts agencies and non-profit organizations presenting arts programming. The Illinois Arts Council is dedicated to supporting the arts of the State in all its diversity.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

PRIVITIZATION

In the early 1960's, Professor Ludwig von Mises, in a lecture at the University of Plano, explained what would be necessary for the nations of the Third World to prosper.

It was taken for granted they should adopt a market economy at the outset, but in addition to that fundamental necessity, Mises said they would need to:

1. Consume less than they produced, save whatever they could from their own productive efforts, then
2. Create a political climate which would attract foreign capital investment.

A few Third World countries wisely adopted these policies, although their leaders probably never heard of Dr. von Mises. Those countries have prospered. They include South Korea, the Philippines, Singapore and Hong Kong, all notably in East Asia.

Unfortunately, most of the nations in Africa chose to opt for planned economies, for socialism; paid no attention to the need to save for capital accumulation; and created political climates which repelled foreign investment.

Keith Marsden, an official of the World Bank, compared the economies of 17 countries in the two regions. In a study he points out:

"... South Korea and Ghana provide the sharpest contrast in performance among the countries reviewed. In 1962 their per capita

incomes were almost identical, \$491 and \$490, respectively, in 1980 U.S. dollars. They also had another characteristic in common — 66 per cent of Korea's labor force was engaged in agriculture in 1962, compared with 64 per cent in Ghana; 90 per cent of Ghana's exports were primary products, 86 per cent of Korea's were. Yet just 20 years later, the average South Korean enjoyed an income five times that of the average Ghanaian."

What destroyed the economy of Ghana is the same thing that has destroyed the economies of other African nations — socialism.

But there are signs of a change — and the key word is "privitization," brought about by the failure of socialism and necessitated by the fact that the socialist Third World countries have run out of money.

Tanzania is selling state owned farms to private businessmen and permitting private ownership of rental housing. Communist Mozambique is trying to attract foreign investment.

Bangladesh has sold off some 100 nationalized companies. Pakistan has denationalized nearly 2,000 mills. Jamaica is getting the state out of the sugar and hotel business. Uganda has sold major sugar and tea companies back to the original owners.

Brazil is privatizing 77 companies. Mexico, Peru and Argentina are also selling off nationalized firms. Togo has privatized its national steel mill and wants to rid itself of 64 problem-plagued state businesses.

Everything has not come up "roses," however. Most African nations are still Marxist or military dictatorships.

Privitization is an important beginning, but it is crucial that further financial assistance from the West be tied to further advancements in economic and political freedom.

**MAY THIS HOLIDAY SEASON
BRING BLESSINGS
AS BRIGHT
AS THE STAR
IN THE EAST
ON THAT FIRST
CHRISTMAS MORN**

Ondrus & Son
6533 W. CERMAK RD., BERWYN

**Merry Christmas
and Happy New Year**
From
CARR-LEDVINA TRAVEL SERVICE
5805 35th
CICERO, ILL.
☎ 863-2300
Never a Service Charge

MERRY CHRISTMAS
Sal's Custom Tailor & Cleaner
3435 S. Harlem
BERWYN, ILL
☎ 484-5454
Dry Cleaning
Leather & Fur
Also Weaving

CAPITAL CITY CZECH CHORALIERS
LINCOLN, NE.

2nd Album release
Beautiful Czech & Moravian
Folk Songs

L.P. Record \$7.50 post paid
8 track tape \$6.50 post paid
special)

Order from: Larry L. Vilda
1924 Perkins Blvd.
Lincoln, NE. 68502

MERRY CHRISTMAS and HAPPY NEW YEAR
From

SPORTSMAN'S PARK RACE TRACK
3301 S. Laramie
CICERO, ILLINOIS
☎ 242-1121